

BREVIARIUM ²²
JURIS
UNIVERSI.

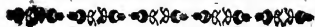
Methodum materi-
arum breviter & ner-
vosè exhibens.

Operâ & Studiò

PHILIPPI LUDOVICI
AUTHÆI.

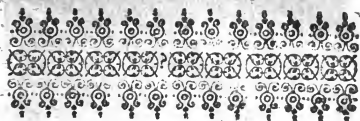


Francofurti & Lipsiæ,
Sumptibus CHRISTIANI WEIDMANNI.



ANNO 1675.





*Reverendissimis, Perillustribus ac
Generosissimis Dominis,*

DN. PHILIPPO

**WILHELMO, Libero Ba-
roni à Boineburg / Ecclesia-
rum Cathedralium Mogun-
tinæ, Trevirensis ac Spiren-
sis Canonico,**

D. FRANCISCO

**LOTHARIO, Libero Baro-
ni à Schönborn / Ecclesia-
rum cathedralium Papeber-
gensis & Herbipolensis
Canonico,**

Dedicatio.

*Reverendisſimi, Per-Illuſtres
& Generoſiſſimi Domini.*

CUm primùm
lucem aspexiſſet Ge-
orgii Braudlacti Epitome
Juris publici methodo ele-
ganti expolita, avidiſſimè ab
omnibus lecta probataq; eſt.
Ut pari methodo jus Civile
Romanum in certam reda-
ctum conſonantiam extaret,
plurimorum hætenus vota
fuere: quòd tædio eſſent
ambages & tot ingentia Diſ-
putationum volumina. Cer-

tè

Dedicatio.

tè ætate nostra hoc evenit: discuntur non necessaria ac nihil profutura, & ignorantur necessaria: extollimus obsoleta atque intricata, incuriosi eorum, quæ forum probat. Frustra autem niti, neque aliud fatigando nisi ineptias & nugas difficiles quærere, extremæ dementiæ est. Utile ille labor, procedere levi ac simplici viâ, vitare inutilia & perperam posita. Alia hodie Imperii Romani facies, alia Juris pertractandi ratio.

Quare cùm præcipuè Jus in quo versamur, cognosce-
re

Dedicatio,

re operæ pretium sit, & tamen ipsa sibi obstet magnitudo rerumque diversitas aciem intentionis abrumpat: feci quod solent, qui terrarum situs pingunt, in brevi quasi tabella universam Juris ideam amplexus sum.

Libellum hunc Vobis, Reverendissimi, Perillustres & Generosissimi Domini offero, qui eloquentiæ, historiarum jurisque studiis honestis enitescere summâ ope conamini. Pergite ingenium, quo neque melius, neque amplius aliud in natura humana est,
exco-

Dedicatio.

excolere: hinc præmium
Vobis pulcherrimum, fama
in posteros. Excitent Vos
exempla Majorum, quorum
imagines cùm intuemini,
non potest non animus ve-
hementissimè Vobis ad virtu-
tem accendi, ac memoriâ re-
rum gestarum ea flamma in
pectore crescere. Imitamini
cum primis Illustrissimos Pa-
rentes vestros, qui Viri vitâ
innocentissimi, ingeniô flo-
rentissimi, propositô & acti-
onibus sanctissimi, tantis de-
nique adornati, laudantur
virtutibus, quantas perfecta
&

Dedicatio.

& natura & industria mortalis conditio recipit. Deus Familiam Vestram generosissimam secundet beetq; Francfordiæ ad Mœnum Calendis Septembr. 1670

*Vestræ Perillustri
Generositatis*

Observantissimus

Philippus Ludovicus
Authæus.



Lectori Benevolo,

S.

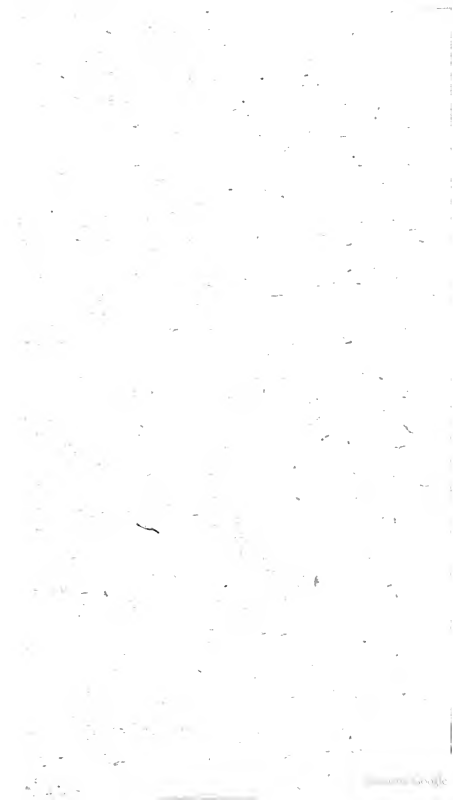
Iuris prudentiæ Romanæ methodum
summis vigiliis summâque industriâ
tradidère HERM. VULTEJUS &
JOH. ALTHUSIUS Jæti percele-
bres. Ad eorum imitationem totius ju-
ris materias breviori concinnavi me-
thodo elimaviq; ex latissimis tractatio-
nibus, recisâ omni superfluitate, & re-
secatis iis, quæ planè in defuetudinem
abierunt. Res quidem difficilis, utilita-
tis tamen magnitudo ad suscipiendam
hanc operam me impulit. Experientia
enim testatur, plurimos magno cum la-
bore, sæpè etiam cum diffidentia seriùs
ad id perducì, ad quod leviori viâ du-
cti maturius pervenire possint. Brevi-
tas studiis amica, maxime cum vita ipsa,
quâ fruimur, brevis sit: imò *turpe est*, ut
inquit Catullus, *difficiles habere nugas*,

¶

Praefatio.

& stultus est labor ineptiarum : In Jure quoque Civili multa sunt subtilia & parum utilia, quæ faciunt scientiam magis ornata, sed minus utilem & magis difficilem ac laboriosam, uti graviter conqueritur practicus. *Jo. Pet. de Ferrar. in praxi aurea :* hinc suadet, ut hæ supervacuae & pomposæ subtilitates de medio tollantur. Non itaque culpandi illi qui è labyrintho hoc erantes per Compendia ducere conantur. Ac mihi quidem, tametsi haudquaquam per gloria sequatur scriptorem & authorem, tamen imprimis necessarium videtur, juventuti bene consilere, præsertim hac tempestate, ubi lites & trica tanquam herba irrigua succrescunt uberrimè. TE, LECTOR BENEVOLE, rogo perhumaniter, æquo animo probare velis inceptum hoc meum, & favere studiis honestissimis.

AUTHOR.







BREVIARIUM JURIS ROMANI.

Lib. 1.

De Materiis prælimina-
ribus.

CAP. I.

De Jure in genere.

1. **J**us est ars seu doctrina boni & æqui
l. 1. ff. ht. vel divinarum atque huma-
narum rerum notitia, justi injustique
scientia. *pr. l. eod. l. 10. ff. eod.*

2. Estque publicum vel privatum.
d. l. 1. §. 1. hoc naturale, gentium vel civi-
le *d. l. 1. §. f. h. t. §. f. l. eod.* à forma Jus est
scriptum vel non scriptum. *§. 10. l. d. r.*
illud vel est cæsareum & comune gemeln
Käyserlich Recht / vel Canonicum seu
pontificium: est & jus statutarium, pro-
vinciale, vulgò *Land- & Stadt-Recht.*

A

3. Cau

3. Causa efficiens Principis potestas atque authoritas magistrat9, tum etiam consensus populi. l. 2. §. 1. 2. 3. d. O. l. l. 1, l. 31. ff. d. LL. vel consuetudo. §. f. l. d. l. N. G. & C.

4. Materia seu objecta tria, personæ, res & actiones. §. f. l. de. l. f. d. LL. l. 1. 2. ff. d. stat. hom.

5. Forma quod constet scripto vel sine scripto. §. 3. l. de.

6. Finis honestè vivere, neminem lædere, suum cuique tribuere. §. 3. l. d. 7, & 7. l. 10. ff. eod.

7. Effectus imperare, vetare, permittere, punire. L. 7. C. d. LL. c. 2. 3. dist. 3. 6. 1. 2. 3. 4. dist. 4.

8. Adjacentia simplicitas, §. 7. l. de fidei e. hered: æquitas. L. 90. ff. d. R. l. l. 8. C. d. judic. l. 4. d. eo quod cert loc. in iura. L. 31. ff. d. possit. l. 91. §. f. ff. d. V. O. l. pen. ff. d. pæn. denique ulus ac observantia. l. f. §. pen. C. de. bon. qua lib.

9. Affinia leges privatæ. c. 3. dist. 3. consuetudines, l. 4. ff. d. custod. reor. statuta locorum, t. t. ff. d. decret. ab ord. fac.

fac. item decisiones provinciales, quales sunt Rotæ, Neapolitanæ, Parisienses. *Menoch. conf. 58. n. 28.* denique canones; *dist. 9. 10.*

10. Contraria, denegatio juris & iustitiæ, vel protractio *Rechtsverweigerung und Verlängerung* / *l. 2. C. off. civ. jud. Nov. 86. c. 11. x. d. for. comp. Clem. 1. d. excess. Pral. injuriæ, l. 1. pr. ff. d. injur. l. 1. ff. d. appell. l. 5. §. 1 ad L. Aquil. calumniæ. t. t. ff. d. calumn. l. 1. ff. ad. Sc. Turpill. malitiolæ interpretationes, Juristen Grleff / *l. 25. l. 29. ff. d. LL. denique error, l. 39. cod. novitas. l. 1. & t. t. ff. quod quisq. jur. adde & irrationabilitas, unvernünftelge Gewohnheiten. L. 6. C. und. vi. Wchn. in obs. pr. b. verb.**

CAP. II.

De Legibus.

Ad species juris civilis Romani pertinent Leges & Constitutiones Principum.

1. **L** Ex est sanctio ad tuendam Reip.
pacem lata. l. 1. 2. *ht.*

2. Leges sunt divinæ vel humanæ. c. 1.
dist. 1. illæ morales, ceremoniales, fo-
renses. *Deut.* 17. 18. 19. hæ universales
vel particulares seu locales l. 16. *ht.* l. 3.
l. f. *C. eod.*

3. Causa efficiens Princeps vel Ma-
gistratus superiorem non recogno-
scens. l. 1. *inf. C. ht.* σύμβουοι sunt Consi-
liarii. l. 8. *C. eod.* causa *ὑπονομιὰ* motus
proprius l. 1. *C. ht.* impulsiva, suggestio
judicum l. *pen. C. eod.* supplicationes
subditorum, l. 3. *inf. C. ht.* lites motæ. l. 2
3. 8. c. *ht.* necessitas & utilitas publica,
d. l. 8. l. f. *C. d. div. rescript.* multitudo de-
linquentium. *Bart. in vag. quom. in*
crim. l. as. maj. proced.

4. Materia circa quam personæ, res
& actiones, non præsentēs ; neq; præ-
teritæ, sed futuræ. l. 2. 3. 7. *C. ht.*

5. Forma essentialis, quòd scriptu-
râ comprehendantur ad meliorem ob-
servationem, *arg.* l. 32. 33. 35. *ht.*

6. Finis ut earum præsidio ab injuriis tuti simus. *Cic. 2. d. offic.* Effectus ut omnes obligent ad scientiam, obedientiam, poenam. *l. 5. l. 9. C. ht.*

7. Affinia privilegia. *l. 2. 3. inf. C. ht.* contraria desuetudo, mala interpretatio, obscuritas, duritia. *l. 2. l. 9. C. cod.*

Cap. III-

De Mandatis.

Constitutiones sunt vel generales vel speciales: illæ definitæ vel indefinitæ, & ad hæc mandata, ad illas scripta pertinent,

1. **M**andata sunt jussiones Principis de negotio aliquo gerendo vel exequendo, vulgò vocantur commissiones & Instructiones, *L. 6. §. 1. ff. d. Custod. reor.*

2. Causa efficiens Princeps, qui ex aluatque opportunitate temporis locique ea mittit. *l. 3. l. 10. ff. de off. Pras.*

3. Materia omnia ea, quæ ad gubernationem tuitionemque alicujus loci perti-

pertinent. *l. 28. in f. ff. d. pæn. l. 1. 2. C. d. off. pras. prat. Afr.*

4. Forma quòd scripturâ consent, exindeque probentur. *l. ún. C. de mand. Princip. & publicè proponatur, ut innotescat quid quemq; de voluntate Principis facere oporteat.*

5. Finis ut omnia fiant laudabiliter & decenter. Effectus quòd omnes obligent tanquam leges locales. *l. 13. §. 1. ff. de off. Pras.*

CAP. IV.

De Rescriptis.

1. **R**escriptum est Principis responsum, quo supplicanti de jure respondet.

2. Propria, quòd rescripta sint stricti juris, *Folin. rub. n. 5. x. ht. perpetua, l. 2. C. eod. c. decet. d. R. 7. in 6. in heredes transmissibilia. l. 1. C. quand. libell. Princip. oblat. non tamen cessibilia. c. f. x. eod.*

3. Rc-

3. Rescripta sunt gratiæ vel justitiæ. l. 2. 4. C. h. t. personalia, realia, d. l. 4. l. 1. ff. de constit. Princip. authentica seu originalia, & exempla. l. 3. C. h. t. vera vel falsa, l. 2. in f. C. si cont. jus vel util. pub. & hæc sub-vel obreptitia. c. 20. x. h. t.

4. Causa efficiens Princeps ipse, impulsiva supplicantis petitio L. f. C. h. t.

5. Materia res quæ concedi possunt, beneficia, & quoque lites l. 1. 3. C. h. t.

6. Forma ut scripturis in charta factis consent, præposito Principis nomine ejusq; subscriptione adjecta, appenso etiam in majoris momenti causis sigillo. l. 3. l. pen. C. h. t. denique annotatione temporis, anni & diei. l. 4. C. eod.

7. Finis est administratio justitiæ, vel concessio gratiæ. l. 2. C. de prec. Imp. off. Effectus quod ex rescripto detur actio personalis, vel saltem imploratio officii judicis. 2. 32. x. d. privileg.

8. Contraria sub- & obreptio. l. 2. C. d. LL. l. C. h. t.

Cap. V. De Privilegiis.

Constitutiones speciales dicuntur jus singulare seu Privilegium. l. 196. d. R. J.

1. **P**rivilegium est jus singulare, certæ personæ vel rei concessum, *L. 16. ff. d. L. l. c. 3. dist. 3.*

2. Estque personale, vel reale, *l. 176. ff. d. R. l. hoc ad successores heredesque transitorium, non illud l. 3. §. 1. ff. d. censib.*

3. Causa efficiens Princeps summus, vel magistratus superiorem non recognoscens, *l. 1. §. f. l. 3. ff. d. constit. Princip..*

4. Materia in rebus variis consistit, prout necessitas vel utilitas publica vel privata exposcit.

5. Forma quòd scripturâ debeant constare, *l. 3. 4. C. d. div. rescript. & ut sint rationabilia, neque tendant in tertii præjudicium,*

6. Fi-

6. Finis ut aliquid singulare concedatur, ut onera remittantur. Effectus ut tenore eorum uti liceat, & ut contravenientes pœnam adjectam incurrant.

7. Contraria cavillatio, mala interpretatio; amissio ob non usum 2. actum contrarium. 3. abusum. 4. grave delictum. 5. rebellionem, *vid. Knipschild, d. jur. Civit. lib. 1. c. 18.*

Cap. V.

De Statutis.

Jus particulare certi alicujus loci dicitur Statutum. Land & Stadt, Recht/ Lands- & Stadt-Ordnungen/ Willführ.

1. Statutum est lex specialis lata ab iis, qui hanc potestatem habent, ut jus faciat inter suæ provinciæ, municipii, civitatis aut collegii subditos.

2. Estq; generalè vel speciale,

3. Statuta condere potest in suo territorio quivis superiorem non reco-

gnosces. In Imperio Romano post Imperatorem, Principes etiam imperii, & civitates tam imperiales, quàm municipales: deinde etiam judices & officiales tum superiores tum inferiores; quædam etiam familiæ, vulgò *Erbverträge/Erbvereinigung* & collegia licita mercatoria atque opificium, *Händlerz. Zöll*/ denique Academiae circa studia & mores scholarium. *Schneid. in §. 2. l. d. 7. N. G. & C. n. 14. 15. 19.*

4. Materia eadem quæ legum generalium: decernunt enim vel de personis, vel rebus, vel de actionibus.

5. Ad formam pertinet, quòd debeant esse rationabilia, scripta vel expressè sancita, & ut à Principe summo vel dominis superioribus confirmentur. *daß die Statuta und Innungen von den Oberherren bestätigt werden. Wehn. in obs. pr. ver. Gewonheit. & verb. Junst.*

6. Finis ut jus commune ad statum nostræ politiæ non quadrans, tollatur, vel ei aliquid addatur, vel etiam confirmetur, *arg. L. 6. ff. d. l. & l.*

7. Effe-

7. **E**ffecta statutorum sunt, quòd faciant jus inter omnes, qui territorio statuentium subsunt: quòdq; eos obligent ad scientiam vel poenam L. 7. C. d. l. l. quòd derogent juri communi, quòd in illis se fundans, non teneatur ea probare, & quæ sunt alia.

8. **A**ffinia leges provinciales. Contraria abusus, contraventio & transgressio, sinistra interpretatio vel declaratio.

CAP. VI.

De Consuetudine.

Jus non scriptum dicitur consuetudo. et ne gute Gewonheit/oder guter wolhergebrachter Gebrauch.

1. **C**onsuetudo est jus non scriptum, ut tacitò populi consensu approbatum §. 9 l. d. 7. N. G. & C

2. Estq; generalis vel specialis. l. 1. 2. C. qua sit long. consuet.

3. Causa efficiens populus liber, & scientia ac patientia superioris. Dd. in d. l. 2.

4. Ma.

4. Materia circa quam res possibiles & honestæ. 185. ff. d. R. l. l. 26. ff. d. U. O.

5. Forma ut inducatur sine scripto (2) tacito populi majorisve partis consensu. l. 32. ff. d. LL. (3) ut legitima adsit præscriptio. c. f. x. ht. (4) actuum maximè judicialium frequentia. l. 1. C. dt. l. 34. l. 38. ff. d. LL. Myns. 6. O. 41 deniq; rationabilitas, daß es eine vernünftige gute Gewohnheit sey. Wehn. observ. pr. verb. hoc.

6. Finis & effectus legem imitari, eamq; interpretari ac confirmare, L. 32. ff. d. LL. c. 3. dist. 4. tum abrogare. d. l. 32.

7. Probatur consuetudo per actus exercitos, (2) testes. (3.) Doctorem excellentem.

8. Contraria, perversitas, malitia, mores deteriores.



LIB. II.

De materiis ad jus personarum pertinentibus.

Cap. I.

De Servitute personali.

Objecta juris sunt tria, persona, res & actiones. Persona vel sunt sui juris, vel alieno juri subiecta: hinc potestas dominica, patria, tutoria.

1. **S**ervitus personalis est jus, quod domini in homines proprios habent,

2. Estq; absoluta vel limitata.

3. Ei subjacent homines proprii & etiam generosi qui quoad servilia servitia similes sunt servis antiquis, quoad alia autem liberi & ingenui. *Joh. Herm. Stamm tr. sing. lib. 3. c. 2. n. 3.*

A 7

4. Cau-

4. Causæ agricolationis seu servitutis sunt captivitas bellica, §. 4. *l. d. l. p.* delictum vel rebellio *N. 80. c. 5. Heig. 2. q. 27. seqq.* pactum seu stipulatio, *l. f. C. d. transact.* præscriptio longissimi temporis *l. 18. §. 1. C. d. agris. & censit. l. un. C. d. fund. patrim. Idem d. c. n. 22. 25.* domicilium, habitatio. *l. 20. C. h. origo, nativitas,* daß die Geburt so viel die Leibeigenschaft betrifft / der Mutter nachfolgt. *l. 21. C. cod. & t. l. d. ingen.*

5. Circa formam servitutis constituendæ variant: fit n. cum vel sine instrumento, nudâ manûs dextræ porrectione; tutiùs tamen est, ut justa causa vel concessionis prædiorum, vel promissæ defensionis instrumento inseratur. *Stamm. d. tr. c. 16. n. 1. 2.*

6. Effectus respectu domini (1) rustici in obediens coërcitio, quæ fit mulctâ vel carcere. (2.) dejectio vel translatio de fundis. *l. f. C. d. jur. emphyt.* (3.) Collectatio. *R. 1555. ibi,* daß eine jede Obrigkeit macht haben soll / ihre Unterthanen mit Steuer zu belegen. (4)
Exae

Exactio jurium venditionalium, vulgò
 Lehenwahr/Lehengeld/ ubi prædia cum
 consensu dominorum venduntur,
Moller. 4. semestr. 5. vel aliò domici-
 lium transfertur, vulgò Nachsteuer/ *R.*
1555. §. Wo aber unsere. deniq; succes-
 sio in locum defuncti, *Myns. 2 O. 23,*
 Rustici respectu est operarum præsta-
 tio, vulgò Grohndienst/ Hand & Pflug.
 Grohn. *vid. Tr. 1. D. 3. §. 4. Stamm. d.*
tr. 6. 21, Husan. in tr. 6. 6.

7. Probatur agricolatio instrumen-
 tis. (2.) confessione propria. (3.) testi-
 bus. (4.) successione. (5.) præscriptio-
 ne cæterisq; modis, quibus ea induci-
 tur. *Stamm. d. tr. 6. 5. 32.*

8. Contraria sævitia domini, *Id. d.*
tr. 6. 35. n. 3. seqq. (2.) renunciatio co-
 loni, vel surrogatio alterius & emigra-
 tio consensu domini facta. (3.) liber-
 tatis præscriptio. *l. 1. C. d. long temp, præ-*
script. denique (4.) expressa manu-
 missio, quæ fit per literas vulgò die
 Loosß= Brief/ datâ certâ pecuniæ sum-
 mâ: quò pertinent mortuaria Tod-
 fälle/

fälle / Hauptrecht / daß das beste Vieh
aus dem Stalle getrieben / oder das beste
Kleid genommen wird. *Besold in thes.
pract. verb. Hauptrecht.*

Cap II.

De operis rusticorum.

1. **O**peræ sunt onus mixtum ordi-
narium, in labore personæ &
rebus consistens.

2. Suntque vel determinatæ ad cer-
tum tempus vel numerum; vel inde-
terminatæ, nullo certo tempore aut
numero circumscriptæ, vulgò gemessene
& ungemessene Gröndienst. *Web-
ner. in observ. pr. verb. Ding Notul.*

3. Imponit eas Princeps summus, &
quilibet alius superiorem non reco-
gnoscent. 2. F. 56.

4. Et quidem vi pacti, vel præscri-
ptionis. vel si id publica necessitas po-
stulat.

§. Præ-

5. Præstant operas rustici vel ob homagium exactum, vel ob bona quæ possident : interdum cives & incolæ iis onerari, experientia testis est.

6. Ut autem ritè præstentur, moderatè à dominis exigendæ sunt. Et consistit illa moderatio in quatuor his circumstantiis, numero, qualitate, loco & tempore.

7. Præstandæ in loco ubi dominus moratur, neq; prius etiam quàm ab eo sint indictæ, & tum maximè, si ab hostibus immineat periculum, vel ad perditionem castri incendiarii aut diffidatores grassentur.

8. Ab his tamen eximuntur infirmi, senes, cæci : & qui præscriptione sunt tuti, vel si iis remissio ex gratia facta.

9. Finis dominorum utilitas, qui vicissim subditos eorumque bona defendere tenentur.

10. Effectus in actionibus, quæ dominis vel subditis competunt, consistit. Et quidem domini contra subditos actio-

actionem confessoriam, vel contratur-
batores interdictum uti possidetis in-
tentant, vel si dejecti suâ quasi posses-
sione, remediis restitutoriis experiun-
tur, vel judicis officium implorare, & si
sint contumaces & refractarii, per ar-
resta bonorum & personarum proce-
dere possunt.

II. Rusticis autem contra abusum
& sævitiam dominorum datur utilis a-
ctio negatoria, vel interdictum uti pos-
sidentis; judicis etiam officiò iis succur-
ritur. In Camera mandata sine CJ.
subditis contra asperitatem domo-
rum decerni solent. *Gal. 1. O. 18.*

CAP. III.

De patria potestate.

*Hactenus de potestate dominicâ jux-
ta mores hodiernos, sequitur pa-
tria.*

I. **P**atria potestas Väterliche Ge-
walt est jus, quod parentes in li-
beros suos habent. §. 2. I. h.

2. Est-

2. Estq; naturalis vel civilis. *arg. d. §. 2. l. 4. ff. d. in jus voc. l. 9. ff. d. obseq. parent prest.*

3. Eam habet pater & avus, §. *fin. l. hi. quibus subjecti liberi ex justis nuptiis procreati, die aus einem rechtē Ehebett geboren sind/ & nepotes. d. §. f. l. 1. ff. d. his qui sunt sui iur.*

4. Causæ hujus potestatis (1.) justæ nuptiæ. *gl. in d. l. 3. (2.) adoptio. (3.) legitimatio. §. f. l. d. nupt.*

5. Effectus liberorum alimentatio. *t. t. ff. d. agnosc. & alend. lib. emendatio. l. 4. C. h. l. un. C. d. emend. propinq. interdum ex certis causis exhereditatio Nov. 115. c. 3. consensus ad nuptias, pr. l. d. nupt. l. un. C. d. rapt. virg. ususfructus in bonis adventitiis, sc. usque ad emancipationem vel separationem, biß sich die Kinder von den Eltern absondern/ oder ihr eigen Herd/ Feuer und Rauch halten/ l. 6. C. d. bon. quæ lib. l. f. C. d. bon. matern.*

6. Contraria modi quibus ea tollitur, mors naturalis vel civilis, dignitas, pro:

professio. §. 1. seqq. l. quib. mod. l. P. P. S.
 emancipatio expressa vel tacita, quæ fit
 nuptiis, ætate, separatione. Besold. d. in ib.
 pr. verb. Freyem.

CAP. IV.

De Sponsalibus.

*Prima patriæ potestatis causa sunt
 nuptiæ, & has antecedunt Sponsa-
 lialia.*

I. **S**ponsalia *Belübd / Ehyerlöbnüß /*
 sunt mentio & promissio futura-
 rum nuptiarum. l. 1. ff. ht.

2. Eaq; de futuro, vel de præsentī.
*c. pen. x. ht. publica vel clandestina heim-
 lich und öffentliche Verlöbnüß. t. t. x. d.
 clandest. de spons. jurata & non jurata. c. 2.
 eod. pura vel conditionalia. t. t. d. cond.
 appos.*

3. Causa efficiens solus consensus,
*l. 4. l. 7. l. 11. ht. contrahentium, eorumq;
 quorum in potestate sunt. d. l. 7. l. 11. l. 13.
 eod.*

4. Ma-

4. *Materia circa quam nuptiæ futuræ, de quibus tractatur.*

5. *Forma quòd fiant qualicunque promissione, cum vel sine arrhis & pignoribus, quæ plerumque annuli, catenæ, nummi aurei vel argentei. l. f. C. h. t. Dd. in c. 1. x. eod. juxta illud, wann der Singer ist beringt / so ist die Jungfrau gedingt: nec inter præsentēs tantum, sed & absentes per nuncium literas, l. 4. l. f. C. h. t. & purè vel sub conditione.*

6. *Finis ut conjugium contrahatur. Effectus spes matrimonii certa l. 13. l. 4. ff. ad L. iul. d. adult. & ut sponsus mariti, sponsa uxoris locò sit. l. 58. ff. d. jur. dot. §. 2. l. de injur. l. 12. C. qui pot. in pign. sc. in favorabilibus, non in odiosis & poenalibus, Gl. in Clem. 1. d. consang. & affin. nec in statutis, quæ ingressum thori requirunt ad lucrandam dotem. Geil. 2. O. 94.*

7. *Contraria dissolutio ex justissima causa deformitatis, c. fin. x. de conjug. leproso, desertionis. c. 1. h. t. diversæ fidei, l. 16. C. d. ep. aud. stupri insecuti, c. 24. x. jurej. diss. Panormitan. ibid.*

CAP. V.
De Nuptiis.

1. **N**uptiæ sunt viri & mulieris conjunctio, individuum vitæ consuetudinem continens. *pr. l. d. P. P. l. i. ff. h. t.*

2. Suntq; integræ vel consummatæ, *e. 3. x. d. convers. conjug.*

3. Causa efficiens consensus contrahentium, & eorum, in quorum potestate sunt, parentum. *pr. l. de nupt. l. un. §. 2, c. de rapt. virg.* hodiè etiam tutorû, curatorum, propinquorum. *l. 20. C. h. t.*

4. Consentire & contrahere possunt omnes, qui naturâ aut Lege non prohibentur. Naturâ furiosi, *l. 8. ff. de his qui sunt sui & c. impotentes t. t. x. d. frigid. & males. impuberes. pr. l. h. t. ascendentes & descendentes in infinitum, l. 17. C. h. t. §. 1. l. cod. t. t. C. d. incest. nupt. conjuncti ex latere in primo & secundo consanguinitatis vel affinitatis gradu*

du.c.pen.c.f.x.d. consang. & aff. tutor & pupilla t.s. C. interd. matrim. int. tut. & pup. l. 7. ff. ad l. 7. ul. d. adult. raptor & rapta l. un. C. d. rapt. virg. deniq; cognita per adulterium. t. t. x. de eo qui dux, quā poll. per adult.

5. Forma benedictio sacerdotalis, facta publicè in ecclesia. c. 1. cau. 31. q. 1. c. 2. 3. de claud. disp. vel ædibus privatis. c. f. eod.

6. Forma probandi 1. pèr testes vicinos, famam. 2. instrumenta de super confecta, Heyraths Notul. 3. præsumptiones. 4. copulam carnalem. 5. confessionem conjugum. 6. juramentum judiciale. c. 24. x. d. jurej.

7. Finis procreatio sobolis l. 229. inf. d. V. S. Effectus est individua vitæ consuetudo, l. 1. ff. h. potestas, cura & defensio uxoris §. 1. l. d. injur. communicatio ac quæstuum der Errungenschaft & successio in certa portione. anth. præterea C. und. vir. & ux.

8. Affinia contubernia. t. t. x. d. cler. conjug. concubinatus. t. t. x. concubin.

9. Con-

9. Contraria, dissensus contrahentium. *c. 1. d. de sp. impub. vel parentum, ante non post copulam. l. 1. inf. ff. d. lib. exhib. c. f. cau. 28. q. 1. error personæ. conditionis & qualitatis substantialis. c. 1. cau. 29. q. 1. furor. c. 24. x. d. sponsal. ebrietas plena, c. unusquisq. 12. q. 4. c. sanè. 15. q. 1. violentia & metus iustus. c. 6. c. 13. 14. x. dt. consanguinitas & affinitas, c. 1. x. d. consang. & aff. infidelitas, hæresis & in religione disparitas, l. 16. C. d. Ep. aud. l. 6. C. d. jud. c. 7. seqq. x. d. divor. denique adulterium subsequens, insidiæ, veneficia, l. 8. C. d. repud. malitiosa desertio. c. x. d. sponsal. impotentia naturalis. t. t. x. d. frigid. & malef.*

Cap VI.

De Dispensatione.

Interdum in gradibus jure humano prohibitis dispensatur; itaq. appositè hic tractatur materia dispensationis.

I. Dif-

1. **D**ispensatio quoad conjugia est juris relaxatio cum causæ cognitione, ab eo qui jus dispensandi habet facta. *Alb. Gentil. de nupt. c. 10. in f.*

2. Est quæ licita vel illicita, *c. 31. caus. 1. q. 7.* & alia ex justitia, alia ex gratia. *Vasq. 1. contr. 25. n. 9.*

3. Causa efficiens mera dispensantis voluntas: impulsiva, necessitas, utilitas. *c. 6. 13. caus. 1. q. 7.* qualitas personæ & merita.

4. Dispensare potest Princeps summus, & inferiores quoque Principes aliique Germaniæ status ex privilegio vel præscriptione.

5. Ratione materiæ considerantur subjectum & objectum. Subjectum est persona habilis, quæ dispensationem meretur.

6. Objectum causæ matrimoniales respectu consanguineorum vel affinium.

7. Et quidem ratione cognationis in linea ascendentium & descendentium nulla potest fieri dispensatio, uti nec in

B

primo

primo lineæ collateralis gradu. §. 1. 2. l. de nupt. Lev. 18. v. 9. vel in secundo lineæ inæqualis. l. fin. C. d. incest. nupt. l. 2. C. si nupt. ex rescript. pet. Lev. 18. 12. æ benè æqualis int' r patrueles & conso-
brinos. *Myns. resp.* 72.

8. Ratione affinitatis dispensatio quoque non obtinet in linea recta. § 7. l. de nupt. Lev. 18. v. 15. & 20. v. 14. 1. Cor. 5. v. 1. & quod affines collaterales in primo primi generis gradu. c. 6. 7. can. 25. q. 1. vid. *Carpz. IPR. Confist. lib. 2. t. 7*

9. Neque etiam dispensatione effici potest, ut matrimonium forte ob defectum consensûs nullum sit ratum.

10. Forma quod dispensatio fieri debeat causâ cognitâ; deinde scripturam quoque exigit.

11. Finis & effectus, ut nuptiæ aliàs illegitimæ & prohibitæ habeantur pro licitis & legitimis.

12. Affinia fictio juris, abrogatio & derogatio legis. Contraria defectus causæ justæ, sub- & obreptio.

Cap. VII.

Cap VII.

De Jure dotium.

Nuptias sequuntur & concomitantur dos atq; dotalicium.

1. **D**Os est jus in re ad onera matrimonii sustinenda constitutum. *l. 1. l. 7. pr. ff. de h. 20. C. eod.*

2. Estque profectitia vel adventitia *l. 3. l. 5. ff. de h. item promissa. t. t. C. d. dot. promiss. caut. numerata, confessata. t. t. C. d. dot. caut. non numer.*

3. Causa efficiens pater, cujus officium est dotare filiam, *l. 19. ff. de rit. nupt. l. f. C. d. dot. prom.* nisi sit ære alieno ob-
rutus. *l. 24. l. f. ff. quæ in fraud. cred. vel filia habeat unde dotetur l. 22. §. pen. ff. ad S. C. Treb. vel nubat ignominioso. l. 3. §. 5. ff. cont. tut. act. Geil. 2. O. 94.*

4. Materia res immobiles, vel mobiles. *l. 43. l. 44. de astimata, inastimata l. 5. l. pen. C. eod.*

5. Forma quòd fiat promissione simplici vel certis pæctis *t. t. C. d. pact. dot.*

pro modo facultatum, ad quantitatem legitimæ & congruæ alimentationis, proque mariti dignitate. *l. 69. §. 4. h.*

6. Finis ut maritus possit ferre oneram matrimonii *l. 20. C. h.* Effectus ut sit dotis dominus, ejusque fructus lucretur, eâque liberè utatur, fruatur. *l. 7. h. l. 30. C. eod.*

7. Affinia donatio propter nuptias, *Gegen Vermählung / Widerlag. §. 3. l. d. donat. Nov. 97.* dotalitium *Leibgeding / bona paraphernalia Anshandgüter / l. f. C. d. don. ant nupt.* sed & legitima ac alimenta, quorum locò dos succedit, *Dd. in c. 2. d. pact. in 6.*

8. Contraria repetitio dotis soluto matrimonio, vel eo constante, si maritus ad inopiam vergat. *l. 29. C. h.*

CAP. VIII.

De Dotalitio.

Dotalitium est donatio, quam facit maritus, vel eo mort. ô successor feudi in compensationem dotis, ad hoc ut uxor post mortem mariti usque

que ad vitam eâ utatur, fruatur, vulgò
Leibzucht/ oder Leibgeding.

2. Idque constituere tenentur non
 tantum maritus, & agnati seu succes-
 sores feudi, sed & ipse dominus, si ei feu-
 dum aperiatur. *P. Heig. 2. q. 20. n. 3. 35.*

3. Constituitur potissimum in feuda-
 libus, aliquandò etiam in allodialibus
 bonis, præsertim si illa non adsint.

4. Causa *προκαταρκτική* est dos mu-
 lieris, quam affert ad maritum, neq; enim
 sine dote constituitur. *H. Pistor. 1. q. 4.*

5. Forma & requisita (1.) ut dos
 reverà sit numerata vel illata, *arg. auct.*
dos data, C. d. donat. ant. nupt. & in feudi
 utilitatem versa. *H. Pistor. d. q. 4. n. 15.* (2.
 ut adsit consensus domini feudi & a-
 gnatorum. *Benst. tr. d. jur. connub. p. 2. 3.*
e. 9. (3.) ne fiat ultra legitimum & usita-
 tum modum, qui consistit in usufructu
 seu usuris dotis duplicatæ, sc. de x tanti-
 bus de singulis centenis decem *Schneid.*
in §. 3. l. d. donat. n. 4.

6. Finis & effectus, ut uxor post
 mariti mortem eo usq; ad vitam utatur.
 Ejus tamen possessionem nonnisi post
 trice-

tricesimum diem propriâ authoritate apprehendere potest, *Benst. d. tr. c. 10. Berlich. 2. concl. 50. n. 60. & 3. concl. 46. n. 3.* nec quicquam facere, quod proprietati præjudicet, *arg. L. 22. C. d. jur. dot. quamvis locare possit. Roschitz. tr. d. dotalit. art. 4. n. 8.* Tenetur autem mulier collectas, tributa, census, aliaque onera ex dotalitio persolvere, *arg. l. 27. cum sim. ff. d. usu. f. l. d. tr. art. 8. n. 20.* Eo autem constituto & accepto dos illata planè extinguitur, & penes mariti heredes permanet, *Heig. 1. q. 27. n. 4 seqq. nisi pactis aliter sit conventum.*

7. Contraria modi, quibus amittitur, veluti (1) si mulier adulterium committat. *arg. L. 8. §. 3. §. C. d. repud. c. 4. x. d. don. int. vir. & ux. Berlich. d. concl. 50. n. 86. & 4. concl. 29. n. 20. & propter fornicationem vitamq; luxuriosam. Id. d. concl. 50. n. 87. & 4. concl. 31. n. 14.* (2.) finitur morte uxoris. *Roschitz. d. tr. art. 2. n. 1. art. 4. n. 9. & art. 8. n. 19. adde eundem art. 5. per tot. & tum fructus dotalitii dividuntur inter agnatos & heredes, pro rata temporis, Wesenb. 2. cons. 93. n. 10.*

CAP. IX.

De Legitimatione & Adoptione.

Altera patria potestatis causa & legitimatio, tertia adoptio.

Legitimatio est : Et s, quo filii illegitimi fiunt legitimi. *§. fin. l. de adopt.*

2. Fitq; hodie vel per subsequens matrimonium, vel per rescriptum Principis; *Nov. 89. c. 2. 4. 9.* qui vel ipse legitimat, vel per Comites Palatinos.

3. Effectus quòd illa purget omnia *præcedentia*, liberosq; ita legitimos æquales faciat liberis legitimis. *vanquam. §. x. qui fil. sint legit.* hæc culam quidem illegitimæ nativitatis at, non tamen jus in hæreditate & possessione paterna tribuat, nisi Princeps plenitudine potestatis hoc *ve. cil. 2. O. 142. n. 7. 8.*

Affinis dispensatio, quâ tollitur

defectus natalium quoad quid seu in certo casu.

De Adoptione.

1. **A**doptio Annchmung an Kin-
des statt/ est actus legitimus,
quò quis in locum filii assumitur. Gen.
48. 50. Ex. 2. 18. Act. 7. 22.

2. Estque in specie vel arrogatio.
pr. §. 1. 2. l. ht.

3. Causa efficiens utriusq; partis con-
sensus, & personæ ad adoptionem ha-
bilitas: neque enim adoptare possunt
fœminæ. §. 10. *l. h. t. castrati, l. 2. ff. mi-
nores l. 40.*

4. Forma ut fiat coram iudice, actis
publicis seu scripturis intervenienti-
bus. *l. 11. C. d. fid. instrum. §. pen. l. quib.
mod. l. P. P. S. & cum cognitione ali-
qua l. 12. ht.*

5. Finis solatium eorum, qui libe-
ros non habent. Effectus quòd inducit
jus agnationis. *l. 23. ff. ht. jus suitatis &
successionis. l. pen. C. eod.*

6. Affinis unio prolium.

Cap. X.

Cap. X.

De Unione Prolium.

1. **U**Nio prolium est *Kindschafft* /
est pactum inter parentes di-
versos de mutua liberorum unitorum
successione *Tr. 1. D. 2. 0. 11.*

2. Estque generalis & omnium bo-
norum, vel specialis certæ partis.

3. Causa efficiens remota, consuetu-
lo; propinqua consensus conjugum.
*arg. §. 7. l. d. adopt. & ipsorum libero-
rum, si sint puberes, arg. l. 2. pr. l. 4. ff. eod.*

4. Subiectum liberi ex diverso ma-
rimonio procreati, aut procreandi,
iam infantes *l. 42. ff. dt.*

5. Forma ut fiat in præsentia tuto-
rum vel curatorum, *arg. l. 8. eod. & pro-
ximorum, l. 2. C. eod. coram magistra-
competente, arg. l. 4. dt. l. f. C. eod. cu-
decretum est necessarium. Geil. 2.
25. n. 5.*

6. Finis est exæquatio liberorum.
Etus ut parentes unientes liberis,

2. **Eaque testamentaria, vel legitima; dativa: & tutor verus vel honorarius, qui quasi administrationis inspector.** *l. 26. §. 1. d. test. tut. l. 3. ff. d. admin. tut.* alicubi sunt tutores judicarii.

3. **Propria, esse munus necessarium,** *pr. l. d. excus. tut. virile, l. 1. C. quand. mul. tut. off.* publicum scilicet autoritate, *d. pr.* gratuitum, licet ex justa causa salarium constitui possit. *l. 33. §. f. ff. d. adm. tut.*

4. **Causa efficiens remota lex, propinqua testator & magistratus: προκαταρκτικὴν** indigentia pupilli § *f. l. d. Attil. tut.* tutoris fides & diligentia, *pr. l. d. satis. d. tut.*

5. **Tutelam gerere possunt omnes, qui non prohibentur: & quidem ob ætatem minores.** *l. f. C. d. legit. tut.* ob sexum mulieres, *l. 1. C. q. mul. tut. 2 ff.* non tamen mater & avia, si secundis nuptiis renuncient. *auth. matri & avia auth. adhac. C. dt. N. 94. c. 2. N. 118. c. 5.* ob suspicionem debitores vel creditores pupilli, *Nov. 94.* vel qui cum eo litigant,

bona ejus possident *autk. minoris. C. qui dar. tut. denique vitricus. L. 1. C. ubi pupill. educ.*

6. Materia circa quam, pupillus: secundariò bona ejus *universa. §. 17. l. d. ex. tut.*

7. Forma, ut decreto magistratus fit commissa, *l. 3. §. f. ff. d. adm. tut. & tutor conficiat inventarium, præstet juramentum cautionemq; rem pupilli ex bona fide defensum iri, l. f. §. pen. C. eod. subje&â bonorum suorum hypothecâ. Dd. in. L. 20. C. dt. R. A. 1577. l. 12.*

8. Finis ut is qui perfectæ ætatis non sit, alterius tutelâ regatur. *§. pen. l. d. Att. tut.* Effectus quòd tutor liberam gerendi potestatem habeat. Itaque debet pupillum ex facultatum fructibus alere, *l. 3. §. 2. d. adm. tut.* ejusq; patrimonium augere ac tueri, æris alieni rationem habere, actiones exercere & suspicere, ut bonus & diligens pater f. *l. 3. §. l. 10. eod.* pecuniam quoq; pupillarem vel scœnori, vel in emptiones prædiorû collocare, non ociosam relin-

relinquere. *L. 7. §. 3. ff. de. deniquē quicquid dolō, vel culpā aut negligentia datum est damni, ad id finitā tutelā tenetur. L. 7. C. arb. tut. l. 1. pr. ff. d. tut. & rat. distrab.*

9. Affinis tutelæ est curæ, affine etiam officium orphanotrophorum aliorumq; qui loca pia, eorumq; reditus & bona procurant. *L. 12. C. d. Ep. & cler. Clem. 1. d. relig. dom.*

10. Contraria excusationes, dolus suspicio & modi similes, quibus ea finitur. *l. t. l. quib. mod. tut. fin.*

CAP. XII,

De Authoritate Tutorum.

1. **A**uthoritatis præstatio est approbatio ejus rei, quæ cum pupillo geritur. *l. 3. ff. ht.*

2. Eamq; præstant tutores, quibus administratio commissæ est. *l. 5. C. cod. l. 1. C. si ex plur. tut. non tamen inviti.*

3. Materia omnes contractus & obligationes, in quibus pupilli condi-

tio potest fieri deterior, *l. 5. l. 9. h. pr. l. d. in ut. stip. §. fin. l. quib. alien. lic. non meræ donationes, in quibus tutor author fieri nequit. d. l. 9. ut nec in sua ipsius causa. l. 5. cod. §. f. l. cod.*

4. Forma ut interveniat in ipso negotio vel actu, tanquam pars solennitatis. *d. l. 9. h. fiatq; verbis disertis, contestante tutore, sibi placere quod geritur*

5. Finis ne pupillus damnum sentiat. *pr. l. cod.* Effectus quòd ea interveniente contractus valeat, aliàs sit nullus, *L. 3. C. d. in. int. restit.*

CAP. XIII.

De Excusationibus.

1. **E**xcusatio est justæ causæ allegatio, propter quam quis tutelæ onus deprecatur. *L. 1. §. 1. C. si. tut. fals. alleg.*

2. Estq; vera, vel falsa ac frivola. *L. 7. 8. 9. 13. C. cod.*

3. Causa efficiens lex, *προκαταρκτική* æquitas, *l. 1. d. vac. mun.*

4. Ju-

4. Justæ excusationis causæ sunt, ætas major vel minor, §. 13. I. *ht. l. un. C. qui et. s. ex c. numerus liberorum. pr. l. eod. t. t. C. d. his qui num. lib. & tutelarum* §. 5. I. *eod. l. 4. seqq. ff. ht. professio. l. 6. §. f. l. 30. eod. dignitas. l. 41. ht. inimicitia cum patre pupilli. §. 9. I. ht. l. 6. eod. l. un. s. propt. inim. lib. 10. fortuna ac rusticitas, & interdum paupertas. d. l. 6. §. f. l. 7. ht. §. 6. I. eod. absentia. l. 8. seqq. eod. valetudo, imperitia literarum & negotiorum. §. 7. 8. I. ht. l. 10. inf. eod. lis inter tutorem & pupillum de bonis. l. 23. ht. l. 16. C. eod. §. 4. I. eod.*

5. Materia circa quam, tutela vel cura delata, nondum inchoata, L. 2. C. *s. tut. fals. alleg.*

6. Forma ut intra quinquagesimum diem tutor apud judicem proponat excusationes, l. 13. *ht. l. 18. C. eod. viva voce vel in scriptis & oblato libello in modum actionis, non supplicatione, Bart. in d. l. 13. citenturq; ad audiendam eam pupillus ejusq; propinqui. Angel. in §. 16. l. ht.*

7. Fi-

7. Finis ut tutela onere quis liberetur. Effectus aut excusatio approbetur vel rejiciatur.

CAP. XIV.

De suspecti cognitione.

1. **S**uspectus tutor est, qui non ex fide tutelam gerit. §. 3. l. *ht.* l. 8. ff. *cod.*

2. Accusare suspectum possunt omnes, qui non prohibentur. §. 1. *et pen.* l. *ht.* etiam mulieres pietatis intuitu, & pupillus ex consilio propinquorum. §. 2. l. *cod.*

3. Accusari possunt tutores testamentarii & dativi. l. 1 §. 5. *ht.* non facile legitimi. d. l. 1. §. 1. *inf.* l. 6. C. *cod.* Cognoscit autem de suspecto magistratus ordinarius. *Dd. ind.* l. 1 §. 3. *cod.*

4. Materia cognitionis, dolus vel culpa tutoris, §. f. l. *ht.* l. C. *cod.*

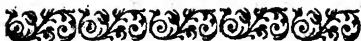
5. Forma proponendi per accusationem. 2. actionem civilem seu in factum

factum 3. per viam inquisitionis. 4. incidenter per modum exceptionis.

6. Probatur suspicio per causas & circumstantias administrationis, quales sunt fraus & dolus. l. 3. §. 3. & 13. ht. culpa lata & levis, seu negligentia magna aut mediocris, quæ res pupilli finit corrumpi. l. 7. §. 1. ht. §. 3. l. cod. inimicitia inter tutorem & pupillum, aut ejus propinquos enata. d. l. 3. §. 12. alimentorum denegatio vel subtractio. d. l. 3. §. 14. segnitie, rusticitas, inertia, simplicitas vel ineptia. d. l. 3. §. f. deinde si tutor non conficiat inventarium d. l. 3. §. pen. si nimis magnos vel non necessarios sumptus faciat, vel res pupilli sine causa & decreto alienet. l. 9. ff. d. tut. si cum collegis administrationem non communicet, l. 20. ff. d. adm. tut. si monitus non administret. l. 3. C. cod. si malè conversetur, si citatus ad se purgandum non compareat. l. 7. §. f. ht. & denique si quæ alia causa judicem ad suspicandum moveat. l. 3. §. 12. ht. §. f. l. cod.

7. Finis ut res pupilli salva maneat.
l. 5. ht. l. 6. C. eod. Effectus quòd penden-
 te cognitione administratio tutori au-
 feratur. *l. 7. C. ht. §. 7. l. eod.* isq; suspicio-
 nis convictus removeatur, & quidem
 cum infamia, si propter dolum, ob cul-
 pam non æquè. *l. 3, §. f. ht. §. 6. l. eod.*

8. Affinis actio tutelæ. *l. 1. t. C. arb. tut.*
 & accusatio criminalis. Contraria, tu-
 tela finita *l. 1. C. ht.* non mors accu-
 santis. *Dd. in t. C. si rem vel*
accus. mort.



LIB. III.

De materiis ad jus Rerum
spectantibus.

CAP. I.

De Dominio.

*Sequitur nunc alterum juris obje-
ctum, quod sunt res, in quib9 per-
pendenda divisio & jus.*

Res vel sunt in patrimonio nostro
vel extra illud; quædam enim com-
munes, publicæ, universitatis, nullius;
pleræque singulorum. *pr. l. & §. seqq. l.
d. R. D. Res nullius sunt res sacræ, reli-
giosæ & sanctæ. §. 8. seqq. l. eod.*

Resquæ sunt in patrimonio nostro,
sunt vel corporales vel incorporales. §.
*un. l. de reb. corp. & incorp. l. 1. §. 1. d. R.
D. deinde mobiles vel immobiles. l. 93.
d. V. S. l. 15. §. 2. de re jud. vid. omninò*

Weln.

*Wehn. in obs. pr. verb. Fahrnuß. Besold.
ib. pr. verb. Liegende Güter.*

De his Duplex est jus, sc. jus in re, & jus ad rem l. 3. l. 25. d. O. & A.

*Et illud vel in re acquirenda, vel jã
acquisita, quod dicitur dominium
& possessio.*

1. **D**ominium est jus de re nostra liberè disponendi, eamque vindicandi.

2. Estq; plenum vel minus plenum: directum, utile: verum vel quasi, quale quod habet filius in bonis patris eo vivente l. 1. ff. d. l. & postb. §. 2. l. d. her. qual. & diff.

3. Acquiritur jure gentium vel civili. Illo, uti occupatione, ad quam pertinet venatio, aucupium, piscatio. §. 12. l. d. R. D. inventione rerum pro derelicto habitarum. §. 47. eod. & thesauri §. 29. eod. L. un. C. d. thesaur. lib. 10. justã captivitate. §. 17. l. dt. alluvione. l. 7. ff. d. A. R. D. §. 20. l. eod. alveo d. l. 7. §. 1. t. r. C. d. alluv. insula. §. 22. l. eod. deinde confusi-

fusione, commixtione, *d. l. 7. §. 6. & §. 27. 28. l. cod. ædificatione §. 29. plantatione, satione. §. 31. 32. l. d. d. l. 7. §. f. scripturâ, picturâ. 33. 34. l. bt. l. 9. §. 1. cod. fructuum perceptione. §. 17. l. dt. l. 22. C. d. R. V. traditione. §. 40. l. tdt. l. 20. ff. cod. l. 20. C. d. pact. Jure civili vel per universitatem, uti successione ex testamento vel ab intestato: vel titulis singularibus, uti præscriptione, donatione, legatis. §. f. l. per quas person. acquir.*

4. Materia res omnes humani juris, & quæ cadunt in commercium.

5. Forma acquirendi ex dictis causis intelligitur: acquirimus autem animo & corpore, *l. 3. pr. ff. d. A. P. vel solo nimo. l. 1. §. p. n. ff. dt. non corpore solo. l. 1. §. 1.*

6. Probatur dominium instrumentis. *4. C. o. probat. testibus, Gl. in d. l. 4. præscriptione, an th. n. si C. d. bon. matern. possessione temporis legitimi: item de per f. mam antiquam aliaque indicia. L. 19. C. d. R. V. c. 13. x. d. probat.*

7. Finis ut lites & contentiones tollantur. Effectus in libera fruendi facultate, & rei amissæ vindicatione consistit. *l. 24 ff. d. R. U.*

8. Cognata quasi dominium ejus; qui rem bona fide justoq; titulo possidet, *l. 179 ff. de R. J. l. 2. C. d. probat.* & jus in re creditoris, usufructuarii. Contraria, furtum, tyrannis, invasio alieni, rerum communio, quæ rixas parit, *l. 77. §. 20. d. leg. 2.*

CAP. II.

De Possessione.

Dominium rerum ex naturali possessione caput. l. 1. §. 1. ff. d. A. P.

1. **P**ossessio est rei corporalis detentio, cum affectione seu animo possidendi. *l. 10. ff. ht.*

2. Estq; naturalis vel civilis, *l. 12. l. 20. ht. l. 10. C. eod.* deinde justa vel injusta, seu bonæ vel malæ fidei. *l. 3. §. f. ff. eod.*

3. Possessionem efficit justa apprehensio & defensio rei, eo animo facta, ut possidere velis.

4. Ma-

4. Materia in qua, res omnes corporales, quæ in commercio sunt. *l. 7. pr. ff. ht.*

5. Forma acquirendæ possessionis est & animus possidendi & corpus, sc. corporalis apprehensio, *l. 3. pr. ff. ht. in retinenda solus animus sufficit. l. 6. §. 1. eod. amittitur corpore & animo. l. 8. eod. l. 153. d. R. 7.* Possidemus autem vel pro suo seu nostro. *l. 1. ff. pro suo. vel pro alieno, l. 12. pr. ht.*

6. Probatur possessio ex perceptione fructuum, *L. 20. C. d. agric. & censit. lib. 11.* & pensionum, aliorumque actuum exercitio, vicinæ scientia, locatio, satione, plantatione, signatura seu consignatione & clausione rei, receptione clavium. *l. 74. ff. d. contrah. empt. ma, c. 13. x. d. probat. testibus, qui deonunt vidisse possideri, etiam singulabus: non simpliciter instrumentis, set super traditione factis. Dd. in. L. 2. ht.*

7. Finis ut rebus possessis utamur iamur. Effectus quod bonæ fidei pos-

possessor fructus lucratur, l. 22. C.d.R.
 U. præsuntur esse dominus, l. 48. h.t.l.
 178. d. R. 7. hinc relevatur onere pro-
 bandi. l. 2. C.d. probat. § 4. l. d. interdict.
 Possessio etiam adjicit dominia, l. 1. §.
 1. ff. h.t. effert jus resistendi propriâ au-
 thoritate contra omnes, qui possessioni
 sunt impedimento. l. 29. §. 1. ff. ad.L.
 Aquil. l. 3. §. 17. ff. d. vi arm.

8. Affinis detentio. l. 2. C.d. præscript.
 30. ann. Contraria amissio ejus ex
 causis variis. l. 30. §. 1. ff. h.t. & interrup-
 ptio.

CAP. III.

De Venatione.

*Ad modos acquirendi jure gentium
 recensetur Occupatio, quo perti-
 net Venatio.*

1. **V**ENATIO est captura ferarum, re-
 creationis & voluptatis causâ.

2. Estq; superior vel inferior Haupt-
 & Weyjagd: universalis ferarum ma-
 jorum, die hohe Jagd / vel particularis
 minorum, klein Weidwerck. 3. Vey

3. Venandi jus hodiè habent soli incipes & domini, non privati & ruci, *L. un. C. ut arm. usus inse. Princip. erd. t. t. C. d. ven. fer.* Nobiles habent nationem imam, *Nieder Wild* / ex concessione vel præscriptione.

4. Materia venationis sunt feræ, si- que venationes in loco publico vel vato.

5. Forma venandi varia est : alia sit tē, alia cum cornu & clamore , *mit asung des Jägerhörnleins* / alia canit Jagdhunden. alia laqueis, alia fo- , alia armis & tormentis. *l. 18. ff. ad Aquil. 2. F. 27. §. nemoretia.* Modus andi, ut sine cujusquam incommo- & detrimento fiat, nec usque ad de- ationem specierum, neu cum mu- s publici neglectione ac intermis- e.

6. Finis est acquisitio domini, u- erarum ad victum & vestitum, va- linis confirmatio, honestaq; animi atio. Effectus quod capta fiant ca- tium etiam in alieno solo.

C

7. Ad

7. Ad eff. Etiam etiam pertinent pœnz, quibus Principes solent in eos animadvertere, qui contra prohibitionem venantur; quæ tamen pœnz arbitrariæ, neque ad mortem extendi debent, *l. 11. ff. d. pœn. cùm nulla sit analogia, ob feram capite punire hominem. Zoanet. in L. 2. n. 129. C. d. pact. int. empt. & vend.*

CAP. IV.

De Decimis.

Rebus immobilibus annumerantur jura incorporalia, uti sunt decimæ & servitutes.

1. **D**ecimæ sunt quota pars bonorum licitè quæditorum, ministris Ecclesiæ debita & quotannis persolvenda,

2. Suntque vel personales, quæ tamen rariores, vel prædiales seu reales: & hæ majores, vel minores seu parvæ,
Klein und groß Zehend.

3. Ori-

3. Origo earum ex jure divino *c. 14. c. 25. x. ht.*

4. Solvere eas tenentur omnes, nisi sint exempti privilegio, consuetudine, præscriptione, transactione. *c. 8. seqq. x. ht. c. 4. c. 6. x. d. præscript. c. 2. 8. x. d. transact.*

5. Et solvendæ Ecclesiis earumque ministris, *c. 26. c. 29. 31. ht. interdum laicis. c. 17. c. 51. sed.*

6. Materia fructus & lucra rerum quarumlibet: nam dantur de proveniunt molendinorum, piscariarum, de foeno, lana, de apibus etiam & de omni fructu. *c. 5. x. ht.*

7. Forma quod præstentur in decima portione, quæ tamen hodiè in tertias & quartas degeneravit.

8. Finis ut clerici honestè sustententur. Effectus actio confessoria, quæ competit ad eas petendas.

9. Affinitas primitiæ, portio Canonica, oblationes. Contraria immunitas seu libertas, *c. 24. x. ht.*

CAP. V.

De Servitutibus.

1. **S**ervitus est jus in fundo alieno, ad
 usum alterius prædii constitutum,
l. 15. §. f. ff. ht.

2. Estq; personalis, vel realis, & hæc
 rustica vel urbana, quæ affirmativa vel
 negativa, *l. 1. 2 ff. ht. pr. & §. 1. l. od.* dein-
 de continua vel discontinua, nominata
 vel innominata

3. Rusticæ servitutes sunt, Iter die
 Gerechtigkeit eines Fußsteiges über des
 Nachbarn Acker oder Wiese/ actus die
 Gerechtigkeit ein Tritt zu haben/ via, a-
 quæductus, aquæhaustus, pecoris ad a-
 quam appulsus: item servitus cretæ exi-
 mēdæ, calcis coquendæ, arenæ fodien-
 dæ, lapidis eximendi, sylvæ cæduæ ha-
 bendæ, *pr. l. ht. l. 1. 4. 5. ff. d. S. P. R.* fru-
 ctus colligendi, *l. 2. §. 2. si serv. vind. ex-*
siccandi, l. 1. §. 4. 5. ff. d. aq. plu. arc. venti
non intercludendi, l. fin. §. 1. C. ht. tugurii
habendi, uvas exprimendi, ligna secan-
di,

di, molendi, venandi, aucupandi, piscandi, laquei ponendi, foveam faciendi, figulinæ habendæ. *vid. Althus. l. dicol. 22.*

4. Urbanæ servitutes sunt: alterius tollendi vel non, luminis immittendi *Hedw. Recht* / prospiciendi, avertendi prospectus, positum habendi, oneris ferendi, tigni immittendi, *Eramrecht* / protegendi, projiciendi, stillicidii, *Erauffrecht* / cloacæ, sterculinii, fistulam junctam habendi, & similes. *l. 1. 2. ff. d. S. P. U. §. 1. l. ht. Althus. l. c. 23. per tot.*

5. Constituitur pactionibus inter vivos, vel ultimis voluntatibus, testamento, & codicillis, §. *fin. l. ht.* itemque per sententiam judicis. *l. 25. §. 3. ff. fam. ereise* acquiritur etiam præscriptione, *l. 10. ff. si serv. vind. L. 2. C. d. servit. & aqua.* ad quam est necessaria quasi possessio, scientia & patientia adversarii, bona fides, tempus legitimum. *vid. Schneid. in §. f. l. ht. Carpz. l. resp. 36.*

6. Materia seu subjectum in quo sunt prædia aliena.

7. Forma quòd non aliter constituitur, quàm patientiâ domini fundi servientis. *l. fin. h. t.*

8. Finis est prædiorum utilitas. Effectus actio confessoria & negatoria, quâ vel servitus vindicatur, vel prædiorum libertas, §. 2. *l. d. act. t. t. ff. si serv. vind.*

9. Contraria modi quibus amittitur: nam extinguitur consolidatione, *l. 1. ff. quem. serv. amitt. remissione, l. 14. §. 1. h. t. actu contrario, l. 9. eod. rei interitu. l. 14. inf. h. t. non utentis negligentia. l. pen. C. h. t.*

CAP. VI.

De usufructu.

Servitutes personales sunt, Ususfructus, usus.

Ususfructus est jus alienis rebus utendi fruendi, salvâ substantiâ. *pr l. h. t. ... l. 1. ff. eod.*

2. Estque verus vel quasi. §. 2. *l. h. t. l. 2. ff. d. usufr. ear. rer. qua consum.* legalis vel conventionalis.

3. Cau-

3. Causa efficiens remota, lex consuetudo, ut nunc in dotalitiis: propinqua pactio constituentium, ultima voluntas. §. 1. l. eod. præscriptio. l. fin. inf. C. d. long. temp. præscript. 70. del Castillo tr. d. usufr. c. 68. n. 2 proxima traditio per inductionem & patientiam, l. 3. ht. adjudicatio. l. 6. eod. junct § fin. l. d. off. jud.

4. Materia in qua corpus aliquod mobile vel immobile. §. 2. l. ht.

5. Forma ut patientiâ constituentis & usurpatione ejus, cui constitutus est, inducatur. l. 3. ht.

6. Finis & effectus uti frui re aliena ad vitam tantum, §. 3. l. ht. l. 14. l. 21 27. eod. etiam metallifodinis & lapidicinis Castill. d. tr. lib. 1, c. 37. Berlich. 3. concl. 35. num. 21. seqq. Sylva cæduâ. l. 10. l. 11. l. 18. ff. ht. percipere redditus. l. d. 1. concl. 22. & 44. sed & onera ferre, solvere collectas & tributa, arg. l. 7 §. 2. l. 27. §. 3 ff. ht. non tamen immodica. add. Castill. d. tr. c. 57. Ad effectum pertinet actio, quâ petitur vel negatur usufructus. t. 1. ff. si usufr. pet.

7. Adjacens cautio de utendo vir boni arbitratu. l. 1. ff. usufruct. quem. cau. quæ fit fidejussoribus vel pignoribus. Bart. in L. 4. C. ht.

8. Affinis usus pr. l. d. usu & habit. Contraria modi, quibus finitur sc. morte, capitis diminutione. l. 3. ff. quib. mod. usufr. amitt. interitu. l. 16. C. d. usufr. l. 53. ff. eod. cessione. §. pen. l. ht. vid. Pinellus ad l. 1. C. d. boni matern. p. 3. n. 38. 39. consolidatione. l. 17. ff. quib. mod. usufr. am. non utendo per modum & tempus. l. 25. eod. vel malè utendo. l. 9. §. f. ff. d. damn. inf.

CAP. VII.

De Præscriptionibus.

Modi acquirendi juris civilis sunt, præscriptio, donatio, successio universalis vel particularis.

1. **P**Ræscriptio, Verjährung/ est adjectio domini per continuationem possessionis, temporis lege definiti. l. 3. ff. ht.

2. Est-

2. Estque longi vel longissimi temporis. *l. 1. C. d. long. temp. praescript. l. 1. C. d. praeser. 30 vel 40. ann. vel immemorialis. Vult. ej. l. 1. R. 71.*

3. Causa efficiens lex, consuetudo, statutum.

4. Materia res omnes, mobiles, immobiles, & jura, veluti servitutes, jurisdictio. *l. 2. C. d. servit. l. 16. C. d. usufr. non res sacræ vel Ecclesiæ l. 4. bt. l. 1. C. ne rei dom. vel templ. fiscales, §. 9. l. 1. eod. publicæ aut civitatis l. 9. l. 45. eod. pupillares, l. 41. d. A. R. D. furtivæ & vi possessæ §. 2. l. bt.*

5. Forma, ut adsit possessio. *l. 25. bt. c. §. d. R. l. in 6. bona fides, l. 110. ff. d. V. S. c. §. c. fin. x. bt. justus titulus, l. 27. bt. deniq; tempus legitimum. L. un. C. d. usucap. transf. vid. Gebhard. tr. d. usucap. c. 1.*

6. Finis ne rerum dominia sint incerto *l. 1. bt.* & ut aliquis sit litium finis, *L. f. ff. pro suo.* Effectus quòd dominium possessori adjiciat, *l. 3. bt.* & justum inducat titulum. *c. 1. eod. in 6.*

C §

7. Con-

7. Contraria, injustitia seu nullitas tituli, mala fides: pactum vel statutum, quo ea inhibetur, *Boer. decis. 182.* ætas pupillaris, contra quam nulla currit præscriptio: *l. 41. d. A.R.D.* hostilitas, pestis *R. 1654. §. so viel nun die Capitallia belangt/* vel similis casus, quo ea cessat; restitutio in integrum ex causa ignorantie, *l. 1 ff. ex quib. cau. maj. L. un. C. si. adv. usucap.* deniq; interruptio naturalis vel civilis. *l. 3. l. 7. C. d. præsc. 30. ann. l. 2. C. d. ann. excep. Dd. inc. f. x. ht.*

CAP. VIII.

De Donationibus.

1. **D**ONATIO est liberalitas, quæ nullo jure cogente fit. *l. 29. ht. l. 82. d. R. 7.*

2. Estq; vel simplex, vel ob causam & sub modo, aut conditionalis.

3. Causa efficiens, benefica donantis voluntas; *προκαταρκτική*, donatarii bene merita. *l. 9. ff. pro soc.*

4. Donare possunt omnes qui & contrahere, nî senectus aut morbus obstat.

obstet. *l. 16. C. hr.* non tamen pater filio,
l. 11. C. cod. nisi ob bene merita vel aliam
 justam ob causam. *Bald. in l. 6. §. f. C. d.*
bon. qua. *Geil. 2. O. 38.* nec vir uxori, &
 contra. *t. i. ff. d. don. int. vir. & ux.* nisi re-
 ciprocè & mortis causâ. *Myns. 2. O. 33.*

5. Materia res omnes quæ cadunt
 in commercium: non tamen omnia bo-
 na, nisi sub reservato. *Dd. in l. f. C. d.*
pñt. Carpx. 5. resp. 67.

6. Forma quòd fiat purè vel sub
 conditione, *l. 2. & t. i. C. d. don. qua*
sub mod. in scriptis, vel sine scriptura. *l.*
25. l. 29. C. hr. si tamen quingentos soli-
 dos excedit, insinuatione opus est. §. 2.
l. cod. l. 31 C. cod.

7. Finis est ut liberalitas exercea-
 tur. *l. 1. hr.* Eff & us quòd traditionis ne-
 cessitatem habeat §. 2. *l. hr.* exclusâ pœ-
 nitentia. *L. 3. C. d. rev. donat.* ex eaq; de-
 tur conditio ex lege. *l. 35. §. f. C. hr.*

8. Contraria revocatio ob ingrati-
 tudinem ex causis jure expressis. *L. fin.*
C. d. rev. donat. & supervenientiam libe-
 rorum. *L. si unquam 8. C. cod.*

CAP. IX.

De Alienationibus.

Dominii translatio fit per alienationem.

1. **A**lienatio est omnis actus, per quem transfertur dominium.

l. 1. C. d. fund. dot.

2. Estq; voluntaria vel necessaria : valida vel invalida. Species ejus recensentur in *L. fin. C. d. reb. al. non alien.* *Wehn. in o. s. pr. verb. Veräußerung.*

3. Alienare possunt omnes qui non prohibentur, uti prodigi *l. 12. § f. ff. d. curat. furios. minores, t. t. C. d. præd. min. c. 1. x. d. in integ. restit. emphyteutæ, L. fin. C. d. jur. emphit. vasalli 2. F. 53. 55. clerici vel prælati. t. t. x. h. his qua fiunt à Prælat. vid Menoch. 2. A. l. Q. e. 432. nec bancorruptores. t. t. qua in fraud. cred. lo. à Sande decis. Fris. 3. tit. 13. d. fin.*

4. Materia res propriæ; non alienæ, *t. t. C. d. reb. alien. non alienand. non res publicæ. l. 83. § 3. d. V. O. dominicæ, patrimoniales Principis, l. 7. 15. 20. C. d. fund*

fundrei priv. l. 8. l. 9. C. d. fund. patrim. lib. 11. ecclesiasticæ. t. t. x. d. reb. Eccl. non alien. N. 7. 8. 1. N. 120. §. 7. 8. l. d. R. D. feudales, 2. F. 53. 55. emphyteuticæ. d. l. fin. C. d. jur. emphyt. dotales. §. 1. l. quib. alien. lic. t. t. d. fund. dot. deniq; bona avita Stammgüter / & res fidei commissæ subjectæ versangene Güter / nisi ob æs alienum à testatore relictum. Geil. 2. O. 137. prædia minorum. l. 1. ff. d. reb. eor. qui sub tut. t. t. C. d. prad. min.

5. Forma ut fiat juxta leges & Statuta; nec in aliorum præjudicium, nec fraude vel dolo.

6. Finis & effectus dominii translatio. Contra defectus potestatis & solennitatum, fraus, color quæsitus, titulus fictus & imaginarius, prætextus, dolus.



LIB. IV.

De successione testamentaria & legitima.

CAP. I.

De Testamentis.

Successio in genere est jus, quo in alterius decedentis locum succedens bonorum ejus universorum dominium capit.

Est q^{ue} testamentaria, vel legitima seu ab intestato.

1. **T**estamentum est voluntatis nostræ justæ sententia de eo, quod quis post mortem suam fieri velit. l. 1. ff. de test.

2. Estque scriptum vel nuncupativum, l. 21. C. de test. §. f. l. eod. solenne vel minus solenne seu privilegiatum.

3. Causa efficiens voluntas testatoris l. 1. c. d. SS. Eccles.

4. Ma-

4. Materia res testatoris propria.

l. 24. §. 21. ibi, de pecunia sua testari d. leg. 2.

5. Testari nequeunt, qui sunt in aliena potestate, ut filii familias, *l. 6. h. l. pen. C. qui testam. fac. poss. pr. l. eod. servi, d. l. 6. Monachi, auth. ingressi. C. d. SS. Eccles. alii ob iudicii defectum, ut impuberes. §. 1. l. h. furiosi. l. 17. ff. eod. l. 9. C. eod. vel morbum animi, ut prodigi, §. 2. l. h. l. 18. ff. eod. aut corporis, ut surdi & muti §. 3. l. dt. l. 10. C. eod. alii ob poenam, ut damnati ad mortem. l. 8. §. 1. ff. h. quod hodiè non servatur, nisi bona simul confiscentur. *Clar. lib. 3. sent §. Testamentum. q. 29. usurarii manifesti, c. 2. d. usur. in 6. hæretici auth. credentes C. d. hæret. apostatæ l. 2. 3. 4. C. de apost. venefici, nisi conversi sint. Richter. detis. 57.**

6 Forma ut fiat cum heredis institutione, quæ caput est & fundamentum totius rei, §. 34. l. d. legat. & quidem coram septem testibus rogatis, iique subscribant & consignent, uti & testator

tor: denique ut omnia fiant uno contextu, in eodem loco & tempore. *L. 21. C. ht. R. 1512. rub. von Testamenten. §. die Form eines Testaments.* Hodie juxta cujusq; loci statuta condi solet testamentum & plerumq; in membrana seu pergamenō. *Myns. 1. O. 80.*

7. Testium tamen numerus minor sufficit in testamento parentum inter liberos, *d. l. 21. §. 1. C. ht.* & ad pias causas, *e. 10. 11. x. ht. rustici. l. fin. C. cod.* & in eo, quod sit tempore pestis, *Myns. 1. O. 96.* & quod Principi oblatum, vel apud acta factum. *L. 19 C. ht.* denique militare. *l. 1. ff. & C. d. testam. milit. vid. R. 1512. d. rub. §. und sollen die Notarien.*

8. Finis & effectus, ut voluntas testatoris suprema fiat, sitq; executionis paratæ. *Ius. in L. 55. d. leg. 1.* non tamen testator alicui potest auferre jus ex statuto debitum, veluti legitimam liberis, dotalitium vel quotam hereditariam uxori. *Dd. in anth. præterea, C. und. vir & ux.*

9. Contraria infirmitas testamenti ob agnationem sui heredis, vel testamentum posterius. *l. 1. l. 3. ff. d. inj. rupt. & irr. testam. §. 1. 3. l. eod.* & si testator testamentum conscindat, rumpat, cancellat, deleat. *l. 2. 3. ff. d. his quæ in testam. del.*

Cap. II.

De Heredis institutione.

Ad formam & essentiam testamenti pertinet institutio heredum.

1. **H**eredis institutio est certi successoris nominatio, qui post mortem defuncti in universum jus succedat. *l. §. 1. l. 9. §. 3. bt. l. 24. ff. d. U. S.*

2. Estque universalis vel particularis, *l. 13. C. bt.* pura vel conditionalis, *l. 1. ff. d. cond. instit.* directa, vel obliqua, quæ fit codicillis vel per fidei commissum. *l. 2. C. d. codicill. §. f. l. eod.*

3. Causa efficiens voluntas testantis. *l. 13. ff. bt. προνομήν, ejus erga heredem affectio: προκαταρκτική, meritum aliquod heredis vel necessitudo.* (4.

4. Heredes instituere possunt omnes ii, qui testamenti factionem habent. Et institui omnes, qui possunt ex testamento capere, patres, vel filii, s. laici, clerici, imò Ecclesiæ & locupia. Non tamen collegia illicita, l. 8. C. eod. deportati, l. 1. C. eod. læsæ majestatis accusati, l. 5. C. ad L. Jul. maj. apostatæ, l. 3. C. d. apost. hæretici l. 4. §. 2. C. d. heret. nati ex incestuoso & damnato coitu. *auth. ex complexu C. d. incest. nupt. N. 89. s. fin.*

5. Materia in qua hereditas tota vel quota ejus pars, § 7. *seqq. l. h. et* etiam res certa, l. 13. C. eod.

6. Forma quòd fiat verbis directis vel obliquis, l. 1. §. 3. 4. *h. et* & purè vel sub conditione. § 9. l. eod. & ut sit libera, non importunis sollicitationibus extorta, non captatoria. l. 70. l. 71. ff. *h. et* 70. à Sande decis. Fris. lib. 4. t. 1. d. 11.

7. Finis & effectus, quòd heres in universum jus defuncti succedat. l. 62. ff. d. R. l. & quòd omnia juratam activa quàm

quàm passiva in eum transeant. §. 1. I. d. perper. & temp. act.

& Contraria ademptio vel translatio.

CAP. III.

De Substitutione.

Institutio est vel primaria, de qua dictum; vel secundaria, qua dicitur substitutio.

1. **S**UBstitutio est secundi heredis in locum præcedentis institutio. l. 1. l. 36. l. 43. §. 2. ff. h. t.

2. Estq; directa, vel obliqua seu fi dei commissaria: l. 57. §. 1. l. 62. l. 67. ad S. C. Trebell. & illa vulgaris vel pupillaris, t. d. vulg. subst. pr. & §. 1. l. d. pup. subst. & quasi seu exemplaris. d. §. 1. l. 9. cod.

3. Et vulgaris quidem fit à quovis testatore: hæc à parentibus, etiam matre, liberis impuberibus, vel mente captis, d. pr. & §. 1. d. l. 9. adde Berlich. deo eis. 111.

4. Fitque simpliciter vel reciproce §. 1. l. d. vulg. subst. l. 38 § 1. cod. verbis generalibus vel specialibus. §. Fi-

5. Finis & effectus, ut substitutus capiat hereditatem, quam habuisset institutus; §. 2. *l. dt. quod expressa pupillaris excludat matrem à successione filii, l. 45. inf. pr. ff. eod. cui tamen alimenta præstanda vel legitima, c. 1. §. fin. d. testam. in 6. Zas. in tr. d. substit. c. 2.*

6. Contraria modi, quibus extinguitur: vulgaris adita per institutum hereditate, *l. 5. C. ht. vel repudiatione. l. 2. 4. C. d. repud. hered. pupillaris pubertate, l. 14. ff. eod. emancipatione. l. 41. eod. & quasi pupillaris sanitate L. 9. C. ht.*

CAP. IV.

De Exheredatione.

Hæc de institutione, cui contraria est exheredatio.

1. **E**Xheredatio est à successione hereditatis exclusio.

2. Estq; expressa vel tacita.

3. Exheredari possunt liberi vel nepotes ex causis in *Nov. 115. c. 3. expressis,*
vel

vel æquè gravibus. *Clar. lib. 3. sent. 6. Testamentum. q. 41. Carpz. 3. c. 24. def. 20.*

4. Forma ut fiat consultò, non temerè vel ex ira. *l. 19. C. d. inoff. test. & quidem nominatim. l. 2. ff. lib. & posth. purè. l. 3. §. 1. eod. à tota hereditate, non à quota: l. 19. dt. denique ut iusta & legitima causa exprimatur; N. 115. c. 3. quæ ab herede probanda est.*

5. Causa est vel generalis, uti ingratitudo, vel specialis.

6. Finis & effectus hereditatis privatio.

7. Contraria seu remedia, pœnitentia filii. 2. patris reconciliatio. 3. remissio.

CAP. V

De Legitima.

Liberi exheredati vel prateriti confugere solent ad querelam inofficiosi, cui tamen non est locus, si relicta sit legitima.

Legi-

1. **L**egitima *Pflichttheil* / est portio
 successionis lege debita. *Nov. 1.*
pr. N. 18.

2. Ea debetur liberis, parentibus,
§. 1. 2. l. d. inoff. test. aliquando fratribus,
l. 21. C. eod.

3. Et est triens vel semis pro libe-
 rorum numero, *auth. novissima. C. de.*
Nov. 18. c. 1. Quantitas a legitima spe-
 ctatur tempore mortis, seu quantum
 eo tempore in bonis defuncti fuit. *l. 6.*
C. d. inoff. testam. deducto ære alieno,
l. 8. §. 9. eod. & detractis bonis restitu-
 tioni obnoxiiis, *arg. l. 19. §. 5. ad. L. Fal-*
cid.

4. Solo autem institutionis titulo
 relinquenda est, *Nov. 115. c. 3. pr.* & sine
 ullo onere, gravamine aut dilatione,
Geil. 2. O. 119.

5. Finis & effectus, ut quis excluda-
 tur à querela inofficiosi.

6 Affinia dos, donatio propter nu-
 ptias, alimenta. Contraria diminutio
 per statuta, *Myns. 5. O. 43.*

CAP.

CAP. VI.

De Legatis.

*In testamentis relinqui solent legata
& fidei commissa.*

1. **L**egatum est donatio à defuncto
relieta, ab herede præstanda §. 1.
l. h. t. l. 116. d. leg. 1.

2. Estque purum vel conditionale.

3. Causa efficiens benigna testato-
ris voluntas. *l. 1. C. com. d. legat.* impulsiva,
propinquitās vel meritum legata-
rii.

4. Materia in qua, testamentum;
circa quam, res propriæ vel alienæ, §. 4.
l. h. t.

5. In specie legari potest liberatio
debitori, §. 11. *l. h. t. t. d. lib. leg.* usufructus.
t. t. l. 10. à Sande lib. 4. t. 4. def. 9. servitus
prædialis, *l. 1. 2. 3. d. serv. leg.* optio
vel electio, §. 23. *l. h. t. t. d. opt. leg.* triticum,
vinum, oleum, *t. b. 1. trit. vin. ol. leg.*
fundus instructus etn Gut mit völliger
Einrichtung, *t. t. d. instruct. vel instrum.*
penus

penus Küchenſpeiß / ſupellex , Hauß-
rath / *t. d. pen. leg. l. d. ſup. leg. alimenta vel*
cibaria Unterhalt und Koſt. l. 6. d. alim.
vel cib. leg. l. 43. l. 234. §. 2. d. U. S. Mynſ.
3. O. 12. Surd. d. aliment. tot. 4. q. 4. au-
rum, argentum, mundus, ornamenta,
vestes t. t.

6. Forma quòd purè vel ſub condi-
tione relinquatur, *t. t. C. d. cond. infer.*
aut modo. t. t. C. d. his qua ſub mod. ut ta-
men quinque teſtes relictum probent.
l. 22. C. d. fideic.

7. Finis ut benignè fiat legatario,
l. 9. ff. pro ſoc. Effectus quòd legati do-
minium ſtatim à morte teſtatoris trans-
cat in legatarium, *l. 64. pr. ff. d. furt. &*
ad illud conſervandam dentur tres a-
ctiones, rei indicatio, hypothecaria
& perſonalis, §. 3. l. h. l. 1. 2. C. com. d. le-
gat. res que alienari nequeant. anth. res
que C. ced.

8. Contraria, ademptio vel transla-
tio, *t. t. adim. vel transf. leg.* diminutio
per F. leidiam.

CAP. VII.

De Fidei commissis.

1. **F**idei commissum est ultima quædam voluntas, quâ hereditas datur instituto, sub fide restituendi substituto.

2. Estque universale, vel particulare.
t. t. d. fideic. hered. t. d. sing. reb. per fideic. vel.

3. Causa efficiens voluntas testatoris & affectio erga fidei commissarium.

4. Materia, hereditas tota, vel res singulæ. *pr. & §. 1. l. d. sing. reb.*

5. Non tamen in restitutionem veniunt legitima filii, dos matris. *Man- tic. d. conjectur. ult. vol. lib. 7. c. 8. n. 2. 3.* non feuda antiqua. *Grass. §. hicq. 50. n. 2.* non emphyteusis ecclesiastica, & privata, *q. 51. non sepulchra gentilitia. q. 53.*

6. Forma quòd relinqui possit in testamento vel ab intestato, *§. 10. l. d. fideic. hered.* per verba præceptiva vel

D

roga-

rogativa. §. f. l. sing. reb. vel. expresse
 velt. citè Grass §. Fidei commissum. q. 4.
 Mantie. l. 8. t. 1.

7. Effectus quòd heres fiduciarius
 deducat Trebellianicam. §. 7. l. d. fideic.
 hered. & pro sua quarta su seinem An-
 sheil onera subeat.

8. Contraria revocatio testatoris,
 caducitas. L. un. §. sin. autem C. d. caduc.
 toll. item prohibitio Trebellianicæ. Gl.
 in Nov. 1. ejusque amissio ob non con-
 fectum inventarium Geil. 2. O. 138.

CAP. VIII.

De Codicillis.

*Imperfecti testamenti species sunt,
 codicillus & mortis causâ dona-
 rio.*

1. **C**odicillus est ultima voluntas
 minùs solennis de eo, quod
 quis post mortem suam fieri velit.

2. Estque testamentarius; vel sub-
 diarius,

3. Cau-

3. Causa efficiens & materialis, eadem quæ in testamento, excepta hereditate.

4. Forma quòd nullam solennitatem ordinationis desideret, §. *fin. l. h.* sufficiatq; fieri coram quinque testibus, etiam non rogatis. *L. fin. C. eod.*

5. Effectus quòd ex eo detur hereditas per fidei commissum, §. *pen. l. h.* & quòd clausula codicillaris testamentum solennibus carens sustinet. *L. 14. C. d. fideie. Besold. th. pr. lit. B. Turret. d. effect. cl. eod.*

6. Contraria, testamentum vel codicillus sequens.

CAP. IX.

De mortis causâ donationibus.

I. **D**Onatio mortis causâ est, quæ fit propter mortis suspensionem, vel solâ mortalitatis cogitatione, *l. 1. h.*

D 2

2. Do-

2. Donare mortis causâ potest is, cui testamenti factio est, *l. 25. pr. f. ht. filius f. consensu patris. d. l. 25. §. 1. l. 27. l. 29. eod.*, capere m. c. possunt omnes, qui & legata accipere. *l. 35. eod.*

3. Materia eadem, quæ donationis puræ & simplicis; nam quæ inter vivos donari possunt, multò magis in ultima voluntate. *t. t. l. d. L. Fus. Can. toll.*, non tamen omnia bona futura, sed præsentia rectè donantur. *L. 8. C. d. revoc. don.*

4. Forma ut coram quinque testibus fiat. *L. fin. C. d. codicill.* insinuatione tamen non eget, quantacunque summa sit. *l. fin. C. ht.*

5. Effectus quòd morte confirmetur, eâ non secutâ resolvatur. *l. 23. ht.*

6. Contraria mors donatarii, donatoris pœnitentia & reconvalescentia. *§. 1. l. d. donat.*

Cap. X.

De aditione hereditatis.

Testamentum ad finem & exitum perducitur, cum aditur hereditas.

Adj.

Aditio hereditatis est ejus acquisitio & pro herede gestio. *l. 1. §. 1. ff. de her. qual. & diff.*

2. Adit autem heres institutus, vel ab intestato proximus. *l. 195. ff. de U. S. Nov. 118.*

3. Materia, bona defuncti, non viventis. *l. 1. ff. de hered. vel act. vend.*

4. Forma ut liberè minimèque coacta voluntate adeatur, *l. 85. h. t. & purè sine die aut conditione. l. 51. §. f. eod. in solidum non pro parte, l. 1. 2. ht. l. 7. ff. de R. 7.*

5. Finis & effectus, ut omne jus, quod defunctus habuit, heres acquirat, utque omnia hereditatis onera subire, creditoribus & legatariis satisfacere teneatur; *L. fin. C. de jur. delib. sc. juxta vires hereditarias, si cum beneficio inventarii adierit. Nov. 1.*

6. Contraria repudiatio & renunciatio, quæ excludit aditionem, *l. 4. C. de rep. hered. & 30. annorum præscriptio. Myns. 2. O. 71.*

CAP. XI. De Inventario.

*In heredum gratiam, ne graventur,
introducendum est beneficium In-
ventarii.*

1. **I**Nventarium est accurata bono-
rum defuncti consignatio & de-
scriptio. *L. f. C. arb. tut.*

2. Et fieri debet ab herede, *L. fin. C. d.
jur. de lib. tutoribus, l. 7. ff. d. admin. tut.*
atque scribi manu Notarii publici.

3. Materia, bona hereditaria omnia,
corporalia atque incorporalia, mobilia
& immobilia, debita & credita :
etiam res alienæ, uti depositæ ac com-
modatæ.

4. Forma ut intra tres menses in-
choetur & absolvatur, per tabularios,
adhibitis testibus, resque omnes speci-
ficentur. *d. l. fin.* sufficit autem hodiè
inventariū pro more cujusq; loci con-
fici. *Rel. à Valle de Inventar. f. 20.*

5. Fi-

5. Finis & effectus, ne heres teneatur ultra vires hereditarias, *d. l. fin. utque salvam habeat Falcidiam. Nov. 1.*

6. Contraria fraus, dolus heredis, prohibitio testatoris, denique ejus commissio.

CAP. XII.

De Successione ab intestato.

Hactenus de successione testamentaria, sequitur ab intestato seu legitima.

1. Successio legitima est hereditatis extra casum testamenti acquisitio.

2. Estque personalis vel repræsentalis.

3. Succedunt 1. descendentes. 2. ascendentes. 3. collaterales. 4. Conjuges. 5. Fiscus. *Nov. 118.*

4. Primus ordo est descendentium seu liberorum, qui si sint primi gradus, succedunt in capita, ulterioris in stirpes. §. 6. *l. d. hered. qua ab intest.* N. 118. c. 1.

D. 4

§. Si

5. Si liberi sint diversi matrimonii, dotem vel donationem propter nuptias sui parentis, ihr Väterlich oder Mütterlich Anspruch / habent præcipuam; in reliquis bonis succedunt æqualiter *L. 4 C. d. sec. nupt. Nov. 22. c. 1.*

6. Hæc in liberis legitimis obtinent, ut & legitimatis per subsequens matrimonium, nec non adoptivis. Legitimati per rescriptum succedunt, si non extent liberi legitimi. *Geil. 2. O. 142.* Illegitimi liberi, & quidem naturales succedunt matri, *l. pen. C. ad. Sc. Orphit.* non ita indistinctè patri. *Nov. 89. cap. 4.* Spuriis quoque soli matri *d. l. pen.* incestuosi ac ac adulterini non succedunt nec patri nec matri, *d. N. 89. c. f. auth. ex complexu. C. d. incest. nupt.* alimenta tamen necessaria iis debentur. *add. Gab. Palæot. tr. d. spur. c. 41.*

7. Secundus est ascendentium, qui excludunt omnes collaterales, exceptis fratribus & sororibus utrinque defuncto conjunctis eorumque liberis, quorum illi in capita, hi in stirpes admittun-

mittuntur. *Nov. 118. c. 2.* Hi autem ascendentes absque bonorum distinctione succedunt, ex quacunque linea ea proveniant. *Myns. 6. O. 55.*

8. Tertiò succedunt collaterales, & quidem fratres & sorores ambilateres, horumque prædefunctorum liberi cum illis in stirpes, soli in capita. *Nov. 118. c. 3. N 127. N. A. 1529. § Item als bishero.* Post hos fratres unilateres, & deinceps in gradu propinquiore, je näher dem Blut/je näher zum Gut.

9. Quarta est successio conjugum, qui certam bonorum partem ex statutis capiunt. *auth præerea C. und. vir. & xx.* quæ portio statutaria eis per testamentum auferri nequit. *Nov. 53. c. 6.*

10. Denique fiscus occupat bona hereditaria planè vacantia, die Erblose Güter. *t. t. C. d. bon. vacant.*

11. Forma succedendi, quod vel fiat in capita, so viel Mund/so viel Pfund/vel in stirpes in die Stämme/ aut jure repræsentationis, quod tamen ultra fratres eorumque liberos non extenditur.

penus Küchenspeiß / supellex, Hauß-
rath / *t. d. pen. leg. l. d. sup. leg. alimenta vel*
cibaria Unterhalt und Kost. l. 6. d. alim.
vel cib. leg. l. 43. l. 234. §. 2. d. U. S. Myns.
3. O. 12. Surd. d. aliment. tot. 4. q. 4. au-
rum, argentum, mundus, ornamenta,
vestes t. t.

6. Forma quòd purè vel sub condi-
tione relinquatur, *t. t. C. d. cond. inferi.*
aut modo. t. t. C. d. his qua sub mod. ut ta-
men quinque testes relictum probent.
l. 22. C. d. fideic.

7. Finis ut benignè fiat legatario,
l. 9. ff. pro soc. Effectus quòd legati do-
minium statim à morte testatoris trans-
eat in legatarium, *l. 64. pr. ff. d. furt. &*
ad illud conservandam dentur tres a-
ctiones, rei indicatio, hypothecaria
& personalis, §. 3. l. h. l. 1. 2. C. com. d. le-
gat. resque alienari nequeant. anth. res
que C. cod.

8. Contraria, ademptio vel transla-
tio, *t. t. adim. vel transf. leg.* diminutio
per Falcidiam.

CAP. VII.

De Fidei commissis.

1. **F**idei commissum est ultima quædam voluntas, quâ hereditas datur instituto, sub fide restituendi substituto.

2. Estque universale, vel particulare, *t. t. d. fideic. hered. t. d. sing. reb. per fideic. rel.*

3. Causa efficiens voluntas testatoris & affectio erga fidei commissarium.

4. Materia, hereditas tota, vel res singulæ. *pr. & §. 1. l. d. sing. reb.*

5. Non tamen in restitutionem veniunt legitima filii, dos matris. *Mantic. d. conjectur. ult. vol. lib. 7. c. 8. n. 2. 3.* non feuda antiqua. *Grass. §. hicq. 50. n. 2.* non emphyteusis ecclesiastica, & privata, *q. 51. non sepulchra gentilitia. q. 53.*

6. Forma quod relinqui possit in testamento vel ab intestato, *§. 10. l. d. fideic. hered. per verba præceptiva vel*

D

roga-

rogativa. §. f. l. sing. reb. vel. expresse
 velt. citè Grass §. Fidei commissum. q. 4.
 Mantie. l. 8. t. 1.

7. Effectus quòd heres fiduciarius
 deducat Trebellianicam. §. 7. l. d. fideic.
 hered. & pro sua quarta su seinem An-
 sheil onera subeat.

8. Contraria revocatio testatoris,
 caducitas. L. un. §. sin. autem C. d. caduc.
 toll. item prohibitio Trebellianicæ. Gl.
 in Nov. 1. ejusque amissio ob non con-
 fectum inventarium Geil. 2. O. 138.

CAP. VIII.

De Codicillis.

*Imperfecti testamenti species sunt,
 codicillus & mortis causâ dona-
 tio.*

1. **C**odicillus est ultima voluntas
 minùs solennis de eo, quod
 quis post mortem suam fieri velit.

2. Estque testamentarius; vel substi-
 diarius,

3. Cau-

3. Causa efficiens & materialis, eadem quæ in testamento, excepta hereditate.

4. Forma quòd nullam solennitatem ordinationis desideret, §. *fin. l. h.* sufficiatq; fieri coram quinque testib9, etiam non rogatis. *L. fin. C. eod.*

5. Effectus quòd ex eo detur hereditas per fidei commissum, §. *pen. l. h.* & quòd clausula codicillaris testamentum solennibus carens sustinet. *L. 14. C. d. fideis. Besold. th. pr. lit. B. Turvet. d. effect. cl. eod.*

6. Contraria, testamentum vel codicillus sequens.

CAP. IX.

De mortis causâ donationibus.

I. **D**Onatio mortis causâ est, quæ fit propter mortis suspensionem, vel solâ mortalitatis cogitatione, *l. 1. h.*

D 2

2. Do-

2. Donare mortis causâ potest is, cui testamenti factio est, *l. 25. pr. f. ht. filius f. consensu patris. d. l. 25. §. 1. l. 27. l. 29. eod.* capere m. c. possunt omnes, qui & legata accipere. *l. 35. eod.*

3. Materia eadem, quæ donationis puræ & simplicis; nam quæ inter vivos donari possunt, multò magis in ultima voluntate. *r. t. l. d. L. Fus. Can. toll.* non tamen omnia bona futura, sed præsentia rectè donantur. *L. 8. C. d. revoc. don.*

4. Forma ut coram quinque testibus fiat. *L. fin. C. d. codicill.* insinuatione tamen non eget, quantacunque summa sit. *l. fin. C. ht.*

5. Effectus quòd morte confirmetur, eâ non secutâ resolvatur. *l. 23. ht.*

6. Contraria mors donatarii, donatoris poenitentia & reconvalescencia. *§. 1. l. d. donat.*

Cap. X.

De aditione hereditatis.

Testamentum ad finem & exitum perducitur, cum aditur hereditas.

Adj.

Aditio hereditatis est ejus acquisitio & pro herede gestio. *10. l. 87. ht. §. fin. l. d. her. qual. & diff.*

2. Adit autem heres institutus, vel ab intestato proximus. *l. 195. ff. d. U. S. Nov. 118.*

3. Materia, bona defuncti, non viventis. *l. 1. ff. de hered. vel act. vend.*

4. Forma ut liberè minimèque coacta voluntate adeatur, *l. 85. h. t. & purè sine die aut conditione. l. 51. §. f. eod. in solidum non pro parte, l. 1. 2. ht. l. 7. ff. d. R. 7.*

5. Finis & effectus, ut omne jus, quod defunctus habuit, heres acquirat, utque omnia hereditatis onera subire, creditoribus & legatariis satisfacere teneatur; *L. fin. C. d. jur. delib. sc. juxta vires hereditarias, si cum beneficio inventarii adierit. Nov. 1.*

6. Contraria repudiatio & renunciatio, quæ excludit aditionem, *l. 4. C. de rep. hered. & 30. annorum præscriptio. Myns. 2. O. 71.*

CAP. XI. De Inventario.

In heredum gratiam, ne graventur, introductum est beneficium Inventarii.

1. **I**Nventarium est accurata bonorum defuncti consignatio & descriptio. *L. f. C. arb. tut.*

2. Et fieri debet ab herede, *L. fin. C. d. j. r. de lib. tutoribus, l. 7. ff. d. admin. tut.* atque scribi manu Notarii publici.

3. Materia, bona hereditaria omnia, corporalia atque incorporalia, mobilia & immobilia, debita & credita: etiam res alienæ, uti depositæ ac commodatæ.

4. Forma ut intra tres menses inchoetur & absolvatur, per tabularios, adhibitis testibus, resque omnes specificentur. *d. l. fin.* sufficit autem hodiè inventariū pro more cujusq; loci confici. *Rot. à Valle de Inventar. f. 20.*

5. Fi-

5. Finis & effectus, ne heres teneatur ultra vires hereditarias, *d. l. fin.* utque salvam habeat Falcidiam. *Nov. 1.*

6. Contraria fraus, dolus heredis, prohibitio testatoris, denique ejus commissio.

CAP. XII.

De Successione ab intestato.

Haëtenus de successione testamentaria, sequitur ab intestato seu legitima.

1. Successio legitima est hereditatis extra casum testamenti acquisitio.

2. Estque personalis vel repræsentalis.

3. Succedunt 1. descendentes. 2. ascendentes. 3. collaterales. 4. Conjuges. 5. Fiscus. *Nov. 118.*

4. Primus ordo est descendentium seu liberorum, qui si sint primi gradus, succedunt in capita, ulterioris in stirpes. §. 6. *l. d. hered. qua ab intest.* *N. 118. c. 1.*

D. 4

§. Si

mittuntur. *Nov. 118. c. 2.* Hi autem ascendentes absque bonorum distinctione succedunt, ex quacunque linea ea proveniant. *Myns. 6. O. 55.*

8. Tertiò succedunt collaterales, & quidem fratres & sorores ambilateres, horumque prædefunctorum liberi cum illis in stirpes, soli in capita. *Nov. 118. c. 3. N 127. R. A. 1529. § Item als bishero.* Post hos fratres unilateres, & deinceps in gradu propinquiore, *je näher dem Blut/je näher zum Gut.*

9. Quarta est successio conjugum, qui certam bonorum partem ex statutis capiunt. *auth præerea C. und. vir. & xx.* quæ portio statutaria eis per testamentum auferri nequit. *Nov. 53. c. 6.*

10. Denique fiscus occupat bona hereditaria planè vacantia, *die Erblose Güter. t. t. C. d. bon. vacant.*

11. Forma succedendi, quod vel fiat in capita, *so viel Mund/so viel Pfund/* vel in stirpes *in die Stämme/* aut jure repræsentationis, quod tamen ultra fratres eorumque liberos non extenditur.

12. Finis & effectus acquisitio bonorum defuncti, eorumq; participatio.

13. Affinia, bonorum possessio, transmissio. Contraria renunciatio.

CAP. XIII.

De Bonorum possessionibus

De juris civilis successione satis: transeamus ad pratoriam, quæ dicitur bonorum.

1. **B**onorum possessio est jus persequendi retinendique patrimonii five rei quæ cujusque cum moreretur, fuit. *l. 3. §. 2 ff. ht.*

2. Estque ordinaria, ex testamento vel ab intestato. *§. 1. 3. l. ht. vel extraordinaria. t. t. ut ex leg. § C. bon poss. deinde edictalis vel decretalis.*

3. Causa efficiens. Prætor, quæ eam defert, & voluntas ejus, cui defertur, neque enim invito acquiritur. *d. l. 3. §. 2. in f. ht.*

4. Ma-

4. Materia in qua decernitur possessio, sunt omnes res, omnia commoda & incommoda hereditaria. *l. 1. eod.*

5. Forma quòd sufficiat eam qualicumque t. statione apud judicem agnoscere, *l. fin. C. qui admitt. ad bon. poss. intra tempus sc. legitimum, quod in liberis & parentibus annum, in reliquis agnatis & cognatis est centum dierum, §. 4. 6. l. eod. d. l. fin. **

6. Finis ut is qui jure civili ab hereditate exclusus, ex jure prætorio successionem sibi debitam acquirat. Vis & effectus, quòd bonorum possessor sit vice heredis, omniaque jura hereditaria perinde ut heres consequatur. *l. 2. l. 3. cum simil.*

CAP. XIV.

De Collatione.

Ut æqualitas in divisione hereditatis servetur, inducta est collatio.

1. **C**ollatio Einwerffung der Gü-
ter/ est rei propriæ in commu-
ne illatio, ut hereditati permixta inter
omnes cohæredes æqualiter dividetur.
2. Estque generalis, vel specialis, *rub.*
ht. d. collat. dot. deinde realis, cautiona-
lis. *l. 1. §. 11. ht.*

3. Obtinet tantum inter descenden-
tes, seu liberos, non ascendentes aut
collaterales.

4. Materia collationis, bona per-
fectitia, cujusmodi sunt dos, donatio
propter nuptias. *l. 9. l. 17. C. ht.* non
simplex donatio, nisi sit inofficiosa, *l.*
pen. C. eod. neq; sumptus studiorum. *L.*
50 ff fam. ercisc. L. 34. ff. d. neq. gest. libri,
sumptus doctores, *Schneid. in §. 20. l.*
d. act. in act. fam. ercisc. Brunner. tr. d.
collat. bon. c. 4. neque vestes & jocalia
Frauen. *Zier/ Geil. 2. O. 91.* expensæ nu-
ptiales. *Höfzeit Unkosten.*

5. Forma quod fiat vel re ipsa, vel
cautione datis Fide jussoribus vel pi-
gnoribus de conferendo, *l. 1. §. 7. ht. aut*
juramento.

6. Fi-

6. Finis ut servetur æqualitas. l. 20. C. eod. Effectus ut collata communiter dividantur. l. 19. §. f. C. eod.

7. Contraria, remissio testatoris. *anth. ex testamento. C. hr.*

CAP. XV

De Renunciatione successionis.

In familiis nobilibus & illustribus hodie ad exclusionem filiarum obtinent renunciationes & fidei commissa familia, itaq; hoc loco commodè hæ juris materia tractari possunt.

1. **R**ENUNCIATIO successionis. *Versteig = Recht fünfziger Wirths und Erbschaften* est hereditatis avitæ & inde promanantis, ex voluntate libera, medio juramento, à foeminis dotatis & certioratis in gratiam masculorum & conservationem familiarum facta spontanea remissio. *Kellenb. 17. q. 1.*

num. 4.

D 7

2. Est

2. Estque 1. jurata vel injurata. 2. universalis vel particularis. & 3. judicialis vel extrajudicialis.

3. Origo ex jure divino, *Num. 27. v. 8. Jos. 17 v. 4. Canonico. C. quamvis 2. d. pact. in 6. causa impulsiva, necessitas, remota lex seu consuetudo; propinqua consensus & voluntas libera ac perf. &c.*

4. Subjectum seu personæ renunci-antes sunt fœminæ nobiles & illustres.

5. Objectum bona paterna quæ ali-às filiæ obvenire potuissent, mobilia, immobilia, allodialia, feudalia.

6. Forma & requisita. 1. juramen- tum vel interpositio fidei. *Myns. 1. O. 17 Geil. 2. O. 59.* 2. certioratio. 3. congrua dotis constitutio.

7. Finis est conservatio familiarum, ut per bona in agnatione servata fiant illustriores. Eff. & ut ab omni suc- cessione filia excludatur.

8. Affinia feuda, fideicommissa fa- milia, *Stammgüter/* confraternitates *Erb-Verbrüderung.*

9. Con-

9. Contraria pœnitentia patris, revocatio utriusque partis, læsio enormis. *Myns. 5. O. 59.* non supervenientia liberorum filia renunciantis *ex L. si unquam C. d. revoc. don.*

CAP. XVI.

De Fideicommissis familiaria.

1. Fidei commissum familiaria est donatio quædam ab instituyente ea lege facta, ut bona proximioribus eodem gradu, vel seniori in familia, ad ejus conservationem perpetuè ac ordine successivo deferantur. *L. 22. §. f. l. 69 §. 3 d. leg. 2.*

2. Estque reale vel personale, expressum vel tacitum. *l. 114 §. 15. d. leg. 1. l. 38. §. 2. §. 99. d. leg. 3.*

3. Causa efficiens fidei committentis seu instituentis voluntas, & lex eam approbans ac confirmans.

4. Fidei comissa familiaria instituere possunt omnes, qui testari

testari vel contrahere & donare possunt, *arg. l. 2. d. leg. 1. l. 1. §. 5. ad Sc. Treb.* nec refert an sint patres, vel filii, *arg. Nov. 117. c. 1 §. 1.* masculi an foeminae, *l. 5 ff. qui testam. fac. poss. l. 29. C. d. donat.* modò liberam bonorum administrationem habeant.

§. Iis autem relinqui possunt, qui ex testamento vel contractu possunt capere, quibusque donari potest: in primis autem relinqui solent familiis nobilibus & patriciis.

6. Et succedunt in ea soli agnati, qui vel de familia testatoris sunt, in primis illi, quibus sunt constituta, *d. l. 32. §. f. d. leg. 2.* & qui ex his primo gradu sunt procreati, *d. l. 32. §. f. etiam posthumi. l. 120. §. f. d. leg. 1. l. 1. §. 8. d. leg. 3. emancipati. l. 69. §. f. d. leg. 2. exheredati l. 115. §. 15. d. leg. 2. & coelibes. L. un. C. d. infirm. pœn. coelib.*

7. Non autem in his succedunt foeminae vel earum liberi, *105. §. f. l. 196. §. f. d. U. S. non spurii. l. 4 ff. und. cogn. naturales, l. 6. C. d. instit. & substit. N. 89.*

c. 4. adoptivi, *l. pen. §. 1. inf. C. d. adopt.*
 & consequenter per unionem prolium
 uniti; non ex conjuge ad morgannati-
 cam ducta nati. 2. *F. 29.*

8. Constituuntur in rebus immobi-
 libus, 2. *F. 1. inf. universalibus*, uti here-
 ditate, *t. t. l. d. fideic. her.* vel particulari-
 bus, uti ædificiis, *l. 38. §. 2. d. leg. 3.* sylvis,
 prædiis, *l. 77. §. 27. l. 78. §. 3. d. leg. 2.* etiam
 emphyteuticis, aliisque rebus, quæ im-
 mobilibus accensentur, 2. *F. 1. inf.* non
 autem ecclesiasticis, *Nov. 7 c. 1. N. 120.*
c. 1. seqq. t. t. x. d. reb. Eccl. non alien. &
feudalibus. 2. F. 8. § 2. § 5.

9. Forma quòd constituentur vel
 per ultimam voluntatem, ut testamen-
 to, *L. 114. § 14. d. leg. 1. l. 32. §. f. d. leg. 2.*
 & codicillis, *l. fin. §. 2. C. d. codic.* vel in-
 ter vivos, uti contractu, *l. 10. C. d. pact.*
 & donatione, *arg. l. 2. 3. C. d. don. quæ sub*
mod.

10. Quibus solent adjici conditio-
 nes & certæ leges, ita ut vel unus solus
 & quidem Senior der Elste des
 Stamms und Namens / vel plures
 simul

simul ea obtineant, inq; iis succedant.
d.l.32. §. f. l. 69. §. 3. d. leg. 2.

11. Ut autem hæc constitutio sit legitima, requiritur, ut fiat cum causæ vel Personæ, cui relinquitur, expressione, *l. 114. §. 14. d. leg. 1. l. 38 §. 4. l. 93. pr. d. leg. 3* & ut legitima cæteris liberis salva sit. *Nov. 18. c. 1. Nov. 92. c. 1. & creditoribus jûs suum non intervertitur d. l. 114. §. 14. d. leg. 1. l. 25. C. d. pact.* denique ut scriptura interveniat. *arg. L. 1. C. d. jur. inphyt.*

12. Finis & effectus, ut familiæ & bona conserventur, ut possessor rerum emolumenta percipiat: non tamen eas alienare potest, cum sint restitutioni obnoxia. *Verfängene Güter. vid. Petrad. fideicom. q. 8. per tot.*

13. Affinia majoratus, confraternitates, feuda, fideicommissa vulgaria, & statuta fœminas excludentia.

14. Contraria, modi quibus ea dissolvuntur, ut rei fideicommissariæ interitus, alienatio, abusus.

CAP. XVII.

De Transmissione.

*In successione obtinet transmissio
& jus accrescendi.*

TRansmissio *Bersendungs Recht* /
est hereditatis ad heredem, mor-
tui heredis ante aditionem derivatio,
vid. Nie. Noal. tr. d. transmiss.

2. Fitque vel jure fuitatis. *L. 8. C. d.*
suis & legit. vel ex potentia sanguinis. L.
un. C. d. his qui ant. apert. tab.

3. Transmittere possunt liberi, five
masculi five foeminae. *d. l. un. & quidem*
jure fuitatis in heredes quoscunque, ex
potentia sanguinis nonnisi in descen-
dentes, cujuscunque sint sexus vel gra-
dus. *d. l. un.*

4. Materia hereditas, legata quoq;
& fidei commissi, *d. l. un. sed non condi-*
tionalia, *vid. Consal. tr. d. fideicommiss.*
f. 112. item legitima. Id. f. 226. ut & do-
natio. *Id. f. 4.*

5. Fi-

5. Finis & effectus, ut hereditas ad posteros transeat.

6. Affine jus accrescendi, *l. 142. d. V. S. l. 89. d. leg. 2.* Contraria repudiatio vel recusatio, non tamen substitutio vulgaris. *Uasq. d. success. part. 1. §. 21. n. 183. seqq.*

CAP. XVIII.

De Jure accrescendi.

1. **I**us accrescendi *Anwachsungs-Recht*/est jus, quo pars vacans cedit parti occupatæ *Svev. in tr. sing. c. 4.*

2. Estq; in specie sic dictum, vel jus non decrescendi, *L. un. § 11. C. d. caduc. toll.*

3. Causa efficiens, lex vel dispositio testatoris.

4. Materia quòd locum habeat in hereditate tam testamentaria, *d. l. un. §. 10.* quàm ab intestato delata, *l. 9. ff. d. suis & legit. in bonorum possessionibus. t. t. C. quand non pet. part. pet. accrese. legatis §. 8. l. d. legat. mortis causâ donationibus*

bus. *L. fin. C. d. m. e. don. usufructu. t. t. ff. d. usufr. accresc. non autem in contractibus. arg. l. 120. pr. ff. d. F. O. neque emphyteusi, Car. in §. Emphyteusis. qu. 39. feudis. l. F. 8. Suv. d. tr. lib. 2. c. 2. aut in unione prolium. Id. d. c. 2.*

5. Forma in requisitis consistit, & hæc propria sunt. 1. ut plures sint instituti, aut pluribus res eadem legata. 2. eodem testamento, & 3. conjunctim. 4. ut portio à collegatio nondum sit acquisita, aliàs ad heredes transmittit. *Suv. d. tr. lib. 2. c. 1. deniq; 5. ut sit conjunctio mixta, vel ut re & verbis sint conjuncti. l. 89. d. leg. 3. l. 142. d. U. S. Id. l. 2. c. 3. non verbis vel re tantum.*

6. Finis ut voluntas testatoris impleatur. Effectus actio, quâ pars vacans peti potest. *Id. c. fin.*

7. Contraria acquisitio, substitutio; nam substitutus præfertur conjuncto, *Nov. l. c. 1. §. 3. prohibitio testatoris.*



LIB. V.

De Contractibus.

CAP. I.

De Obligationibus.

*Jus ad rem nobis debitam consistit
in obligatione.*

1. **O**bligatio est juris vinculum,
quo necessitate adstringimur
rei alicujus solvendæ vel præstandæ, pr.
l. h.

2 Estque naturalis vel civilis: illa so-
lo æquitatis vinculo nititur, l. 59 ff. d. so-
lut. hæc à lege est. l. 52. §. 1. h. & con-
trahitur consensu tam vero, quàm p. æ-
sumpto, vel re, verbis aut scripturâ. l. 1.
h. §. f. l. cod.

3. Obligatur is qui consentire pot-
est, tam pater quàm filius, l. 39. l. 43. h.
non servus, l. 14. cod. surdus & mutus ac-
liquando. l. 49. h.

4. Ma-

4. Materia ex qua obligatio existit, sunt facta: materia circa quam, res licita & possibiles; impossibilium enim nulla est obligatio. *l. 26. d. V. Q. l. 45. d. R. l.*

5. Forma pro contrahentium voluntate varia: vel enim verbis, pactis, scripturâ vel aliter fit obligatio, *l. 4. ff. d. pign. l. 26. C. d. fid. instrum. & proprio nomine vel alieno, d. l. 1. ht. recipitque diem, conditionem, modum, l. 24. l. 44. dt.*

6. Finis ut ex obligatione aliquid detur vel fiat. Effectus ut ad dandum faciendumve aliquem obliget *l. 3. ht. actionemque ad exigendum producat.*

7. Contraria obligationi dissensus, error, simulatio. Tollit eam solutio, & quicquid vim solutionis habet, *pr. l. quib. mod. toll. obl. interitus rei ante mora n debita. l. 45. ht. tempus, saltem quoad exceptionem vel præscriptionem, L. 3. l. 4. C. d. præscr.*

30. ann.

Cap.

CAP. II. De Pactis.

1. **P**actum est duorum pluriumve in idem placitum consensus l. 1. pr. ff. ht.

2. Estque expressum vel tacitum l. 2. 3. 4. ht. personale, reale, l. 2. l. 22. cod. judiciale, extrajudiciale, obligatorium vel liberatorium.

3. Causa efficiens propinqua, consensus contrahentium, remota lex, προκαταρκτική justa causa. Pacisci possunt omnes, qui non prohibentur; & alii natura, alii lege: natura infantes, furiosi amentes. l. §. pen. ff. d. O & A. lege impuberes. l. 1. ff. d. minor. prodigi l. 6. d. V. O. minores. l. 3 C. d. in int. restit. min. nisi curatore autore Gl. ibid. filiusf. in detrimento patris. l. 23. C. ht.

4. Materiales, quæ in commercio sunt l. 34. §. 1. d. contrab. empt. præsentis vel futuræ. l. 46. ht. l. 73. d. V. O. modò sint paciscentium propriæ, d. l. 46. Non au-

tem

tem licet pacisci de rebus publicis. l. 28. l. 38. *ht.* nec turpibus vel prohibitis, l. 6. C. eod, nec de quota litis, l. 5. C. de postul. nec de hereditate viventis. l. 15. l. 29. C. *ht.*

5. Forma quòd non desiderant verborum ordinem, & vel re, vel per epistolam, vel per nuntium fiant, l. 2. *ht.* in præsens vel in diem vel sine conditione, l. 24. §. 1. l. 41. l. 52. §. f. eod. inque scripturam redigantur & consignentur à partibus vel à iudicibus, vel à Notariis.

6. Finis ut aliquid remittatur vel donetur l. 22. C. *ht.* Effectus quòd hodiè ex pactis seriò initis oriatur actio. c. 1. c. 3, x. eod. sc. conditio ex lege vel canone. C. ind. c. 1. & exceptio peremptoria. §. 1. l. d. *except.*

7. Contraria, error, l. 51. *ht.* dolus, l. 7. §. 1. eod. metus l. 116. ff. d. R. l. & vitia, quæ hærent in materia, ut cùm res est turpis vel illicita; l. 6. C. *ht.* denique pacta posteriora, l. 12. C. eod.

Cap. III.
De Stipulatione.

*Contractus vel sunt iuris civilis, aut gentium: & illi ex verbis, ut verborum obligatio, cui accedit spon-
sio, fidejussio, affecuratio; vel ex literis, ut literarum obligatio.*

1. **V**erborum obligatio seu stipulatio est verborum conceptio, quâ is qui interrogatur, daturum facturumque quod interrogatus est, respondet. l. 1. §. 3. §. d. U. O.

2. Partes ejus duæ, interrogatio & congrua responsio. l. 1. §. f. ht. l. 52. §. 7. d. O. & A.

3. Estque judicialis, conventionalis, l. 5. pr. ff. ht. deinde in dando vel faciendo consistit, hinc dividua vel individua, l. 2. l. 22. ht. ibique. Cd. certa vel incerta. l. 73. eod. purz, in diem, condicionalis, §. 2. l. eod. denique à loci circumstantia

stantia judicialis vel extrajudicialis. *Gl. & Dd. in l. 69. eod.*

4. Causa efficiens verba contrahentium idoneè voluntatem significantia. *l. 1. §. 2. h. l. 7. §. 12. d. pact.*

5. Materia circa quam, res omnes quæ in dando faciendoque consistunt, & dari fierive possunt. *l. 2. l. 29. h. l. §. fin. l. eod.*

6. Forma ut fiat utroque loquente & præsente, *l. 1. pr. h. l.* ut interrogatio præcedat & in continenti sequatur responsio. *d. l. 1. §. 1. l. 137. eod.* quæ faciendæ verbis futuri temporis, & certis ac idoneis, olim solennibus, hodiè quibuscunque, *d. l. 1. §. 2. l. 65. pr. ff. h. l. §. 11. l. eod. l. 10. C. d. contr. stip.* imò & diversis lingvis-*d. l. 1. §. f. h. l. §. 1. l. eod.* Fit & stipulatio purè, in diem vel sub conditione. *§. 1. l. h. l. 63. l. 73. pr. ff. eod.*

7. Finis ut promissor ex verborum vinculo obligetur, etiam re interveniente. Effectus conditio certi, quæ certum, & actio ex stipulatu, quæ incertum petit. *l. 74. l. 75. h. l. pr. l. eod. l. 9. ff. si cert. pet.*

E 2

8. Af-

8. Affinia, pollicitatio, *t. t. ff. d. pollicit. & sponsio. Contraria vitia. t. t. l. d. in ut stip. dolus. l. 36. h. t. error, dissensus §. 22. l. d. scelus aut turpitudine. l. 4. C. cod.*

CAP. IV.

De Sponsionibus.

1. **S**ponsio ein Wertsung est conventio, quâ inter duos pluresve, nî ita res esset, certum quid deponitur aut promittitur, ea lege, ut victori cedat *L. 17. §. f. ff. d. prasc. verb.*

2. Estq; judicialis vel extrajudicialis, simplex vel mutua: honesta vel inhonestâ, & illa seria vel jocosa. *Val. Max. lib. 2. c. 3. Plin. hist. nat. lib. 9. c. 35. Franc. Pfeil. resp. 34. cent. 1.*

3. Causa efficiens remota, lex, *l. 3. ff. d. aleat. προκαταρκτικὴν spes lucri*, aliquando facilitas & inconsultus calor, vel mera jactantia & propè insania.

4. Cau-

4. Causa proxima sunt personæ spondentes. Spondere possunt omnes, qui non prohibentur.

5. Materia circa quam, res honestæ, *l. 3. ff. d. aleat. l. 17. §. f. d. P. U.* futuræ vel præteritæ, & illæ quidem semper circa conditiones versantur. Spondere non licet super ludo prohibito, *l. 2. §. 1. ff. d. aleat. vel in causa inhonestæ, d. l. 17. §. f. d. P. U.*

6. Materia quam spondere licet, sunt omnes, quæ sunt in commercio, pecunia *d. l. 2. i. 3. d. aleat. vinum vel frumentum. Wehn. cons. 59. annuli, d. l. 17. & res alia.*

7. Forma substantialis, ut fiat per conventionem, & quidem plerunque per restipulationem. *l. 108. ff. d. V. O. & semper sub conditione.* Accidentalisis forma est, quod inter duos vel plures fiat interveniente stipulatione vel pacto. *l. 5. pr. & §. 1. ff. d. naut. fæn. sub æquali vel inæquali pecunia; & aliquando depositis pignoribus apud tertium, & sub arbitrio tertii, uter vicerit.* Ob

5. Finis & effectus, ut hereditas ad posterost transeat.

6. Affine jus accrescendi, *l. 142. d. V.S. l. 89. d. leg. 2.* Contraria repudiatio vel recusatio, non tamen substitutio vulgaris. *Uasq. d. success. part. 1. §. 21. n. 183. seqq.*

CAP. XVIII.

De Jure accrescendi.

1. **J**us accrescendi *Anwachsungs-Recht*/est jus, quo pars vacans cedit parti occupatæ *Suev. in tr. sing. c. 4.*

2. Estq; in specie sic dictum, vel jus non decrescendi, *L. un. §. 11. C. d. caduc. toll.*

3. Causa efficiens, lex vel dispositio testatoris.

4. Materia quòd locum habeat in hereditate tam testamentaria, *d. l. un. §. 10.* quàm ab intestato delata, *l. 9. ff. d. suis & legit. in bonorum possessionibus. t. r. C. quand non pet. part. pet. accrese. legatis §. 8. l. d. legat. mortis causâ donationibus*

bus. *L. fin. C. d. m. c. don ulufru&u. t. t. ff. d. usufr. accresc. non autem in contra- &ibus. arg. l. 120. pr. ff. d. f. O. neque emphyteusi, Car. in §. Emphyteusis. qu. 39. feudis. l. F. 8. Suvv. d. tr. lib. 2. c. 2. aut in unione prolium. Id. d. c. 2.*

5. Forma in requisitis consistit, & hæc propria sunt. 1. ut plures sint instituti, aut pluribus res eadem legata. 2. eodem testamento, & 3. conjunctim. 4. ut portio à collegatio nondum sit acquisita, aliàs ad heredes transmittit. *Suvv. d. tr. lib. 2. c. 1. deniq;* 5. ut sit conjunctio mixta, vel ut re & verbis sint conjuncti, *l. 89. d. leg. 3. l. 142. d. U. S. Id. l. 2. c. 3. non verbis vel re tantum.*

6. Finis ut voluntas testatoris impleatur. Effectus actio, quâ pars vacans. peti potest. *Id. c. fin.*

7. Contraria acquisitio, substitutio; nam substitutus præfertur conjuncto, *Nov. 1. c. 1. §. 3. prohibitio testatoris.*



LIB. V.

De Contractibus.

CAP. I.

De Obligationibus.

Jus ad rem nobis debitam consistit in obligatione.

1. **O**bligatio est juris vinculum, quo necessitate adstringimur rei alicujus solvendæ vel præstandæ, *pr. l. h.*

2. Estque naturalis vel civilis: illa solo æquitatis vinculo nititur, *l. 59 ff. d. solut.* hæc à lege est. *l. 52. §. 1. h.* & contrahitur consensu tam vero, quàm p. æsumpto, vel re, verbis aut scripturâ. *l. 1. h. §. f. l. cod.*

3. Obligatur is qui consentire potest, tam pater quàm filius, *l. 39. l. 43. h.* non servus, *l. 14. cod.* surdus & mutus aliquando. *l. 49. h.*

4. Ma-

4. Materia ex qua obligatio existit, sunt facta: materia circa quam, res licita & possibiles; impossibilium enim nulla est obligatio. *l. 26. d. V. O. l. 45. d. R. l.*

5. Forma pro contrahentium voluntate varia: vel enim verbis, pactis, scripturâ vel aliter fit obligatio, *l. 4. ff. d. pign. l. 26. C. d. fid. instrum. & proprio nomine vel alieno, d. l. 1. ht. recipitque diem, conditionem, modum, l. 24. l. 44. dt.*

6. Finis ut ex obligatione aliquid detur vel fiat. Effectus ut ad dandum faciendumve aliquem obliget *l. 3. ht. actionemque ad exigendum producat.*

7. Contraria obligationi dissensus, error, simulatio. Tollit eam solutio, & quicquid vim solutionis habet, *pr. l. quib. mod. toll. obl. interitus rei ante mora non debita. l. 45. ht. tempus, saltem quoad exceptionem vel præscriptionem, L. 3. l. 4. C. d. præscr.*

30. ann.

CAP. II. De Pactis.

I. **P**actum est duorum pluriumve in idem placitum consensus l. 1. pr. ff. ht.

2. Estque expressum vel tacitum l. 2. 3. 4. ht. personale, reale, l. 2. l. 22. cod. judiciale, extrajudiciale, obligatorium vel liberatorium.

3. Causa efficiens propinqua, consensus contrahentium, remota lex, προκαταρκτικὴν justa causa. Pacisci possunt omnes, qui non prohibentur; & alii naturâ, alii lege: naturâ infantes, furiosi amentes. l. 5. pen. ff. d. O & A. lege impuberes. l. 1. ff. d. minor. prodigi l. 6. d. V. O. minores. l. 3. C. d. in int. restit. min. nisi curatore autore Gl. ibid. filiusf. in detrimento patris. l. 23. C. ht.

4. Materiales, quæ in commercio sunt l. 34. §. 1. d. contrab. empt. præsentis vel futuræ. l. 46. ht. l. 73. d. V. O. modò sint paciscentium propriæ, d. l. 46. Non autem

tem licet pacisci de rebus publicis. l. 28.
l. 38. *ht.* nec turpibus vel prohibitis, l. 6.
C. eod, nec de quotalitis, l. 5. C. de postul.
nec de hereditate viventis. l. 15. l. 29. C.
ht.

5. Forma quòd non desiderant verborum ordinem, & vel re, vel per epistolam, vel per nuntium fiant, l. 2. *ht.* in præsens vel in diem vel sine conditione, l. 24. §. 1. l. 41. l. 52. §. f. eod. inque scripturam redigantur & consignentur à partibus vel à iudicibus, vel à Notariis.

6. Finis ut aliquid remittatur vel donetur l. 22. C. *ht.* Effectus quòd hodiè ex pactis seriò initis oriatur actio. c. 1. c. 3, x. eod. sc. conditio ex lege vel canone. Cd. ind. c. 1. & exceptio peremptoria. §. 1. l. d. except.

7. Contraria, error, l. 51. *ht.* dolus, l. 7. §. 1. eod. metus l. 116. ff. d. R. l. & vitia, quæ hærent in materia, ut cùm res est turpis vel illicita; l. 6. C. *ht.* denique pacta posteriora, l. 12. C. eod.

Cap. III. De Stipulatione.

*Contractus vel sunt juris civilis, aut gentium: & illi ex verbis, ut verborum obligatio, cui accedit spon-
sio, fidejussio, affecuratio; vel ex literis, ut literarum obligatio.*

1. **V**erborum obligatio seu stipulatio est verborum conceptio, quâ is qui interrogatur, daturum facturumque quod interrogatus est, respondet. *l. 1. §. 3. §. d. V. O.*

2. Partes ejus duæ, interrogatio & congrua responsio. *l. 1. §. f. h. l. 52. §. 7. d. O. & A.*

3. Estque judicialis, conventionalis, *l. 5. pr. ff. h. deinde in dando vel faciendo consistit, hinc dividua vel individua, l. 2. l. 22. h. ibique. Cd. certa vel incerta. l. 73. eod. purz, in diem, conditio-
nalis, §. 2. l. eod. denique à loci circum-
stantia*

stantia judicialis vel extrajudicialis. *Gl. & Dd. in l. 69. eod.*

4. Causa efficiens verba contrahentium idoneè voluntatem significantia. *l. 1. §. 2. h. l. 7. §. 12. d. pact.*

5. Materia circa quam, res omnes quæ in dando faciendoque consistunt, & dari fieri possunt. *l. 2. l. 29. h. l. §. fin. l. eod.*

6. Forma ut fiat utroque loquente & præsente, *l. 1. pr. h. l.* ut interrogatio præcedat & in continenti sequatur responsio. *d. l. 1. §. 1. l. 137. eod.* quæ faciendæ verbis futuri temporis, & certis ac idoneis, olim solennibus, hodiè quibuscunque, *d. l. 1. §. 2. l. 65. pr. ff. h. l. §. 11. l. eod. l. 10. C. d. contr. stip.* imò & diversis linguis-*d. l. 1. §. f. h. l. §. 1. l. eod.* Fit & stipulatio purè, in diem vel sub conditione. *§. 1. l. h. l. 63. l. 73. pr. ff. eod.*

7. Finis ut promissor ex verborum vinculo obligetur, etiam re interveniente. Effectus conditio certi, quæ certum, & actio ex stipulatu, quæ incertum petit. *l. 74. l. 75. h. l. pr. l. eod. l. 9. ff. si cert. pet.*

E 7

8. Af-

8. Affinia, pollicitatio, *t. t. ff. d. pollicit. & sponsio. Contraria vitia. t. t. l. d. in ut stip. dolus. l. 36. ht. error, dissensus §. 22. l. dt. scelus aut turpitude. l. 4. C. cod.*

CAP. IV.

De Sponsionibus.

1. **S**ponsio ein *Wettung* est conventio, quâ inter duos pluresve, nî ita res esset, certum quid deponitur aut promittitur, ea lege, ut victori cedat *L. 17. §. f. ff. d. p. asc. verb.*

2. Estq; judicialis vel extrajudicialis, simplex vel mutua: honesta vel inhonestâ, & illa seria vel jocosa. *Val. Max. lib. 2. c. 3. Plin. hist. nat. lib. 9. c. 35. Franc. Pfeil. resp. 34. cent. 1.*

3. Causa efficiens remota, *lex, l. 3. ff. d. aleat. προκαταρκτική* spes lucri, aliquando facilitas & inconsultus calor, vel mera jaſtantia & propè infania.

4. Cau-

4. Causa proxima sunt personæ spondentes. Spondere possunt omnes, qui non prohibentur.

5. Materia circa quam, res honestæ, *l. 3. ff. d. aleat. l. 17. §. f. d. P. U.* futuræ vel præteritæ, & illæ quidem semper circa conditiones versantur. Spondere non licet super ludo prohibito, *l. 2. §. 1. ff. d. aleat. vel in causa inhonestâ. d. l. 17. §. f. d. P. U.*

6. Materia quam spondere licet, sunt omnes, quæ sunt in commercio, pecunia *d. l. 2. l. 3. d. aleat.* vinum vel frumentum. *Wehn. cons. 59. annuli. d. l. 17. & res alia.*

7. Forma substantialis, ut fiat per conventionem, & quidem plerunque per restipulationem. *l. 108. ff. d. V. O. & semper sub conditione.* Accidentalisis forma est, quòd inter duos vel plures fiat interveniente stipulatione vel pacto. *l. 5. pr. & §. 1. ff. d. naut. fœn. sub æquali vel inæquali pecunia; & aliquando depositis pignoribus apud tertium, & sub arbitrio tertii, uter vicerit.* Ob

summam immodicam sponſio repro-
batur.

8. Finis lucrum vincentis. Effeetus
aetio ex pæcto vel ſtipulatu l. 13. ff. d. V. O.
& præſcriptis verbis l. 17. §. f. d. P. V. de
dolo l. 5. §. 6. 7. ff. d. dol. mal. Strachatr. d.
Sponſion. part. 4. c. 14.

9. Affinia pactum, pollicitatio, do-
natio, ſtipulatio, ſcenus nauticum, aſſe-
curatio. Contraria dolus, l. 2. §. 2. ff. d.
dol. captatio in verbis, vis, metus, cau-
ſa inhoneſta, d. l. 17. §. f. d. P. V. Teſſaur.
2. q. 19. n. 6. error, dubia promiſſio. Zaf.
ad l. 108. n. 11, d. V. O.

CAP. V.

De Fidejuſſionibus.

1. Fidejuſſio eſt ſtipulatio, quâ alteri-
us obligationem ita in fidem no-
ſtram ſuſcipimus, ut tamen debitor
principalis maneat obligatus.

2. Eſtque pura vel conditionalis.

3. Fidejubere poſſunt omnes, qui &
obligari, tam patres quàm filii. l. 8. C.
ht

ht. non mulieres. *t. t. ad. Sc. Vellej.* nisi beneficiis suis renuncient. *auth. si qua mulier. C. od. Geil. 2. O. 89. 90.* neque milites *l. 31. C. d. loc. conduct. servi l. 20. ht.* clerici & monachi. *Hostiens. in rub. x. eod. n. 3.* pupilli & minores, nisi auctoritate tutorum & curatorum. *l. 49. ht. l. 3. ff. d. min.*

4. Materia circa quam & cui fidejussor accedere potest, sunt omnes omninò obligationes, ex quibuscunque oriantur contractibus, *l. 1. ht. §. 1. l. eod.* In criminalibus valet cate nus fidejussio, ut fidejussores ad poenam pecuniariam se obligent. *l. 3. 4. ff. d. custod. reor.* non etiam ad corporalem. *Dd. in l. 71. §. f. ht.*

5. Forma fidejussionis in stipulatione consistit, *l. 12. C. eod.* quæ semper intervenisse præsumitur. *§. f. l. ht.* Et tenetur fidejussor ad id ipsum, quod debet principalis, non ad aliud durius causâ, re, tempore, loco, *l. 8. §. 7. l. 34. ht.* non in majorem summam, quamvis ad concurrentem obligetur, *l. 27. §. 1. d. pact. l.*

1. d. U. O. at in levio rem causam obligari potest. d. l. 8. d. l. 34. §. 4. l. eod. Fidejussor etiam purè vel sub conditione, ad tempus vel ex tempore dari potest, l. 10. C. h. qvo casu post lapsum temporis non tenetur, etsi principalis ulterio se obligaverit. L. 7. C. locat. Mynf. 6. O. 53. Gail. 2. O. 30.

6. Finis fidejussionis est, ut creditor fiat securus. pr. l. eod. §. f. l. d. replic. Effectus quòd fidejussor peræquè tenetur ac debitor principalis, ad id sc. quòd tempore fidejussionis erat in obligatione, seu fors sit, sive usura, es sey Capital oder Zins. l. 68. §. 1. h. non etiam quod ex mora aut delicto debitoris accessit, l. 8. de eo quod cert. ioc. nisi in omnem causam fidejusserit. l. 54. ff. locat.

7. Tria autem fidejussores habent beneficia. 1. excussionis, ne conveniantur ante principalem, nisi hic sit absens, vel non solvendo, auth. presente C. h. vel si quis se ut debitorem principalem. als ein Selbstschuldner constitue-
rit,

rit, *Geil. 2. O. 77.* vel ex statutis aliter observetur. *Myns. 2. O. 15.* (2) divisionis ut plures teneantur pro rata §. 4. I. *ht.* (3) cedendarum actionum, ut ei qui solvit, creditor actionem cedat in confidejussores, ut viriles præstent. l. 1. 7. l. 18. *ht. Everhard. consil. 1. per tot.*

8. Ad effectum & hoc pertinet, quod fidejussor non possit agere ad liberationem, nisi debitor bona dilapidet, aut ipse diu in obligatione stet. *tit. l. 10 C. mandat.* aut in eum parata sit executio ex instrumento guarentigiato. *Geil. 2. O. 29.*

9. Solutione facta repetere potest fidejussor non modò debitum, quod solvit, sed quicquid ex fidejussione damni injuriæve est passus. *Bald. in d. l. 10. n. 15. C. mand.* idq; contraria mandari actione à principali debitore ejusque heredibus.

10. Contraria modi, quibus fidejussio tollitur: quales solutio. l. 76. ff. d. solut. novatio. l. C. eod. prorogatio termini absque fidejussoris consensu fa-

Sta:sententia definitiva, obligationis diuturnitas, repræsentatio rei principalis semel facta, nisi totius iudicii fidejussor sit. *Hyppolit. rub. lit. n. 99.*

CAP. VI.

De Affecuratione.

1. **A**ffecuratio est contractus, quo alienarum rerum pericula casusque fortuitos suscipimus, certo precio, scriptura interveniente definito. *Straschatr. d. Affecur. praef. n. 46.*

2. Causa efficiens remota, consuetudo & stylus curiæ mercatorum, statuta emporiorum & constitutiones: propinqua illi qui affecurare possunt.

3. Et cum passionibus frequenter fiat, affecurare poterunt omnes, qui pacisci vel contrahere naturâ vel lege non prohibentur.

4. Nec quis ipse tantum, sed & per alios veluti per filios, itemque procuratorem, institorem vel mediatorem, dato

dato ad hoc speciali mandato assecurare poterit. *l. 27. §. 1. l. 28. l. 68. d. procur. l. 79. d. V. O.*

5. Materia merces licitæ. *l. 11. §. 2. ff. d. publican. & vectig. Strach. gl. 5. n. 3.* non etiam personæ.

6. Forma quòd fiat pro certo præcio, & instrumenta ac literæ desuper conficiantur & subscribantur.

7. Finis utilitas publica, ut commercia conserventur, & privata assecurati, quatenus rerum suarum indemnitatem consequitur, & assecuratoris, ut lucrum rebus prosperè cedentibus capteret. *Seacci ad. commerc. §. 1. q. 7. p. 1.*

8. Effectus obligatio utrinq; ad præstanda ea, quæ inter partes conveniunt; & actio exinde orta, si pars alterutra contractui non steterit. Lites assecutoriaræ mercatorum arbitrio plerunq; committi, & de plano expediri solent.

9. Affinia fidejussio, stipulatio, fœnus nauticum, sponsio, olla fortunæ. Contraria assecurati culpa, pactorum trans-

transgressio, contrariæ etiam exceptiones utrinque competentes, *Starcha d.tr.gl.29.*

CAP. VII.

De Literarum obligationibus.

Hactenus de obligatione verborum, sequitur literarum obligatio.

1. **L**iterarum obligatio seu contractus chirographarius est, quo quis scripturâ obligatur ad solvendum illi, cui quis se pecuniam debere & accepisse scripsit. *l.d lit.oblig.*

2. Initur à creditore & debitore, qui pecuniâ vel verè numeratâ, vel spe ejus numerandæ cautionem scripsit & creditori tradidit.

3. Materia res fungibilis, vel pecunia. *dt. & t.t. C.d.non.num.pecun.*

4. Forma ut quis scripturâ alteri traditâ confessus sit, se ab illo certam quantitatem accepisse. *dt. & lxxx.*

5. Fi-

5. Finis & effectus, ut quis reddat in eodem genere ac bonitate pecuniam aliamve rem fungibilem acceptam. *d. t.* & datur inde condictio certi seu ex chirographo.

6. Contraria apocha seu quictantia *Quittung*/quâ creditor solutionem debiti fatetur; item exceptio non numeratæ pecuniæ, quæ datur debitori intra biennium, tuncque creditori incumbit numerationis probatio, *l. 1. 10. l. 14. C. dt. imò & post biennium*, si debitor probare velit. *70. à Sande lib. 1. de f. Fris. t. 8. d. 3. H. Pistor. 4. q. 12.* Et hæc maxime inter mercatores obtinent. *P. Heig. ad. t. l. d. lit. oblig. n. 73.*

CAP. VIII.

De Mutuo.

Contractus jure gentium sunt vel ex re, vel consensu. Contractus reales sunt mutuum, commodatum, depositum, pignus.

E 7

1. Mu-

1. **M**utuum est contractus realis, quo rem in quantitate consistentem ita damus, ut accipiens eandem reddat non in specie, sed in genere, *pr. l. quib. mod. re contr. oblig.*

2. Estque verum vel quasi per fictionem brevis manus. *l. 15. ff. d. R. C. civile, naturale, mixtum, Tr. D. 1. 20. §. 1. lit. d.*

3. Causa efficiens conventio ac consensus contrahentium, ipseque rei traditio.

4. Materia res fungibiles seu quæ pondere, numero, mensurâ constant. *l. 2. §. 1. ff. dt. & d. pr.*

5. Forma à parte dantis dominium, & voluntas ac facultas id transferendi. *l. 2. §. 4. cod. §. 2. l. quib. alien. lic. ex parte accipientis, ut rem mutuo datam restituat, in eadem bonitate ac qualitate, quæ fuit tempore contractûs, l. 3. ff. dt. etiam valore pecuniæ mutato, l. 69 ff. d. contrah. empt. c. 29. x. d. censib.*

6. Finis ut res necessariæ inter homines communicentur, iisque frui liceat.

ceat. l. 17. §. 3. ff. commod. Effectus conditio certi. vel ex stipulatu. d. pr. l. quib. mod. recont. obl. pr. l. d. V. O.

7. Adjacentia usuræ, Interesse. Affinia cambium, emptio reddituum annuorum, *Gülstauff*/vitalitium *Leibstauff*.

8. Contraria error. l. 18. dt. mora, l. 32. eod. item exceptio non numeratæ pecuniæ, quæ opponenda intra biennium, non post, nisi debitor onus probandi recipere velit. L. 8. l. 24. C. d. non num. pec. t. s. l. d. l. t. oblig.

CAP. IX.

De Cambiis.

Affine mutuo est Cambium.

1. **C**ambium est contractus, dandi & credendi tantundem pecuniæ in diversis locis, ad commodiorem negotiationis usum inductus.

2. Estque vel manuale, vel literarum in specie sic dictum: deinde vel feriarum

rum seu nundinale, vel platearum sive non nundinale.

3. Causa efficiens remota jus gentium, consuetudo, statutum: propinqua ipsi negociatores seu cambiores, & qui literas cambii acceptant. *Sijpman. d. jur. marit. & naut. p. 4. c. 8. n. 12. seqq.*

4. Materia omnis generis pecuniæ & numeri recepti. *Scacc. tr. d. commerc. §. 1. q. 4. n. 19. seqq. & q. 6.*

5. Forma ut dentur literæ cambii *Wechselbrieff* unæ, binæ vel ternæ, directæ ad locum solutionis & præsentatæ acceptentur statim *auff Sicht* / vel intra certos dies; non acceptatæ cum protesto, uti vocant, remittantur prima occasione, ut jus agendi contra datorem literarum maneat salvum, summaque in literis contenta reddatur.

6. Finis primarius est commodior commerciorum usus; secundari9, lucrû honestum, quo negociatores ob industriam operas, sumptus & pericula ex numismatum commutatione sperant; solet etiam dari collybistica symbola

bola *Wechselgeld*. Effectus actio de cambio ad persequendum id, quod ex cambio initio & acceptatis literis debetur. *Marquard. d. jur. mercat. lib. 2. c. 18.* & ut pecunia cambialis jus habeat prælationis. *Id. d. c. n. fin.* Lites inde ortæ in foro mercatorum decidi solent, vel apud judicem ordinarium, quem sæpè ipsi negociatores informare necesse habent.

7. Cambio potest accedere fidejussor, qui secundis vel tertiis literis cambii subscribit, sed tamen ita, ut tanquam principalis teneatur.

8. Affine est cambiis, quando pecunia datur mercatori non ad cambium, sed ut suo periculo eam in cambiis habeat expositam, adjecto pacto de lucro modico.

9. Contraria cambiorum sunt, quæ ea vel oriri prohibent, qualia sunt cambia illicita, veluti sicca, *c. 1. d. camb. in lib. 7. decretal.* vel eadē jam existentia perimunt, ut mutuus partiū dissensus. Non tamen literis cambii opponi potest exce-

exceptio non numeratæ pecuniæ, nec
ordinis. *Stypm. d. c. 8. n. 118.*

CAP. X.

De Usuris.

*Accidentia mutui sunt usura, inter
esse, mora.*

1. **U**suræ est id, quod supra sortem
in mutuo exigitur.

2. Estque vel lucratoria, compen-
sativa, punitoria: illa illicita, *c. 8. can. 14*
q. 4. hæ licitæ. l. 17. §. 3. ff. h. deinde lega-
lis vel conventionalis, terrestres, nauti-
ca Vultej. 1. 7. R. 44.

3. Causa efficiens, pactum, stipula-
tio: *прокатарити и mora.*

4. Materia, pecuniæ usus.

5. Forma in quantitate consistit, &
quotannis Nobilibus quatuor, merca-
toribus octo, cæteris sex pro centur
debentur, *l. 26. C. h. hodiè quinq; tan-*
tum R. A. 1548. & 1577. l. 17. R. A. 1654.

6. Anlangend fünfzig Zins/alicubi e-
iam sex.

6. Finis ut damnum compensetur, & mora puniatur. Effectus ut sorte uti liceat, & interim canon à creditore exigatur.

7. Affinia annui redditus, Gültkauff/
R. 1548. & 1577. t. von wunderlichen
Contracten. 17. & interesse. Contraria
anatocismus, s. usuræ usurarum, Juden-
wucher/ l. 28. C. h. l. 26. §. 1. ff. d. cond. in-
deb.

CAP. XI.

De Interesse.

1. **I**nteressè est utilitas iusta circa rem de qua agitur, consistens, quam haberemus, si damnum non dedisset, aut lucrum nobis non interceptisset adversarius. L. 13. ff. rem. rat. hab. L. un. inf. C. d. sent. qua pro eo quod interest.

2. Estque aliud damni emergentis, aliud lucri cessantis. d. l. 13. d. l. un. minus rectè dividitur in commune, conventum & singulare, vel intrinsicum & extrin-

extrinsecum. *vid. Caballin. tr. de eo quod interest. n. 13. 16.*

3. Causa efficiens remota, æquitas naturalis: propinqua, mora, *l. 8. ff. d. eo quod cert. loc. vel factum adversarii.*

4. Materia est damnum emergens vel lucrum cessans, id est, omnis utilitas, quæ circa rem ipsam, quæ præstanda, consistit.

5. Forma in modo consistit, ad quem usque taxari potest; ut sc. in casib9 vel factis certis ad duplum usque, in incertis tantum, quantum reverà damnum datum est, quantumque verè lucrari potuit, actor interesse nomine accipiat. *d. l. in. an verò interesse quis petere possit. vid. Menoch. d. A. 7. Q. cas. 119. n. 18.*

6. Finis ne quis per alterius culpam sentiat damnum. Effectus propinquus est ipsa adversarii ex mora & facto obligatio: remotus, ejus quod interest petitio vel per modum actionis vel officio judicis. *Caballin. d. tr. n. 218.*

7. Af-

7. Affinia, pœna conventionalis, usura, fructus rei, annui redditus, *Jährliche Zins/Gülten/Renten*. Contraria quæ petitionem interesse impediunt, vel cessare faciunt: ut si reus moram purget, vel nihil intersit aut interesse definat, *l. 112. § f. d. V. O.* vel loco ejus quod interest, certa pœna promittatur. *§. f. l. cod.*

CAP. XII.

De Mora.

1. **M**Ora est solutionis frustratoria dilatio, vel debiti oblatis recusatio.

2. Estque tacita, vel expressa. *l. 33. l. 135. § 1. ff. d. V. O. l. 12. C. d. contr. stip.*

3. Committit eam debitor, cum interpellatus vel omninò non, vel non justo tempore solvit: & creditor, quando solutionem debiti justo loco, tempore & modo oblatam recipere recusat.

4. Forma quòd fiat ex persona, si vel debitor interpellatus opportuno loco & tem-

& tempore non solvit, *l. 32. ff. d. usur. l. 127. d. V. O.* vel creditor debitum non acceptat.

5. Effectus quoad debitore, i. obligationis perpetuatio. *l. 91. § 3. d. V. O.* (2) fructuū præstatio. *l. 38. ff. d. usur.* in creditore, quòd in eum transfertur periculum rei. *l. 127. d. V. O.*

6. Purgat eam debitor oblatione & depositione legitima, *l. 91. ff. dt. l. f. C. d. usur.* & solutione, tum etiam allegatione difficultatis & impossibilitatis, *l. 3. §. 3. d. actor. emp. R. A. 1654. §. die Zinsf.* Creditor iterata debiti petitione. *l. 7. ff. d. usur*

CAP. XIII.

De Commodato.

1. **C**ommodatum est contractus realis, quo res ad certum usum gratis datur, ita tamen ut illa ipsa restituatur.

2. Causa efficiens consensus contrahentium, & rei interventus, *§. 2. l. quib. mod. re contr. obl.* 3. Ma-

3. Materia circa quam res omnes *l. 1. §. 1. h. etiam alienæ, l. 15. eod.* non tamen quæ usu consumuntur, nisi dicis ergò. *l. 3. §. f. l. 4. h.*

4. Forma ut sit gratuitum, *d. §. 2. in f.* & ut concessio fiat ad certum finem, sub certo modo & tempore, expressè vel tacitè.

5. Finis ut mutuis juvemur officiis, & ut vitæ necessitatibus subveniatur. Effectus actio directæ & contraria, illa datur commodanti ad restitutionem rei salvæ & integræ, unà cum fructibus: hæc commodatæ ad expensarum repetitionem. *l. 15. §. f. l. 59. ff. d. furt. l. 5. §. 9. l. 13. §. 1. ff. h. e. un. x. eod.*

6. Affine commodato precarium, *l. 1. ff. d. precar.* à quo distant precariæ pontificiæ, quæ pertinent ad locationem *Nov. 7. &*

120.

CAP. XIV.

De Deposito.

1. De-

1. **D**Epositum est contractus realis, quo res gratis custodienda datur sub fide eandem in specie restituendi, quodocunque deponenti libuerit. *l. 1 pr. ff. ht.*

2. Estq; in specie dictum, vel sequestrum. *l. 17. ff. eod. l. 109. d. V. S. voluntarium vel necessarium. l. 1. § 1. 2. 3. ht.*

3. Materia res tam propriæ quàm alienæ. *l. 31. ff. eod.*

4. Forma ut res tradatur, eademq; volenti quodocunque restituatur sine ulla more aut exceptione. *l. 14. ht. l. pen. C. eod.*

5. Finis ut res bona fide servetur. Effectus actio directa & contraria; illa in depositarium, ut rem restituat cum fructibus, & damnum dolo culpaque latâ datum resarciat. *l. 1. §. 24. 26. l. 7. §. 1 ht. hæc in deponentem, ut expensas refundat. l. 5. eod.*

6. Affinis sequestratio. Contraria compensatio, reconventio, *l. 11. C. l. t. l. fin. C. d. compens. exceptio. l. 18. §. 1. ff. commed.*

CAP. XV.

De Sequestratione.

Depositum species est Sequestrium.

1. **S**Equestratio est rei controversæ
à pluribus facta depositio. *l. 6. l. 17*
ff. de pos. l. 18. ff. d. P. V.

2. Estque voluntaria seu conventio-
nalis & necessaria seu judicialis. *d. l. 6. &*
17. L. un. C. d. prohib. seq. pec. t. t. x. d. seqq.
poss. & fruct. Clem. un. eod.

3. Causa efficiens, conventio par-
tium & iudex tam ordinarius, quam de-
legatus. *c. 2. x. d. dol. & contum. προκα-*
ταρκτικὴν suspitio fugæ, l. 7. §. 2. qui satis d.
cog. dilapidatio, l. 22. §. 8. sol. matrim.
contumacia rei. c. 2. x. d. seq. poss.

4. Materiares corporales & incor-
porales, *d. l. 17. l. 110. l. 122. d. U. S. t. t. C. d.*
proh. seq. pec. O. C. p. 2. t. 21. Von der strei-
tigen Possession. mobiles, immobiles;
aliquando personæ, uti sponsa duorum.
c. 14. x. d. sponsal.

F

§. For-

5. Forma & requisita, 1. ut judici summarie constet de jure actoris. 2. ut citetur reus. 3. ut sollicitans sequestrum, id ad sui juris vel debiti conservationem faciat, non calumniæ aut æmulationis causâ, idque juratò affirmet. denique 4. ut ex persona rei adsit suspicio. *Myns. 5. O. 35.*

6. Finis & effectus creditoris assurance, & quòd eo invito reus non possit res ad se retrahere.

7. Contraria modi, quibus finitur, veluti mutuo consensu. *l. 35. d. R. 7.* conditione impleta *l. 5. §. 1. l. 6. dep. litis terminatione, Clem. un. d. seq. poss. & fruct.* judicis decreto. *c. 1. x. eod.* satisfactione & sufficienti cautione, fidei jussoribus vel pignoribus. *l. 59. §. fff. mand. juratoria cautione non aliter, quàm si persona sit fide digna, honesta & non de fuga suspecta. Myns. 2. O. 11.*

CAP. XVI. De Pignoribus.

I. Pi-

1. **P**ignus est contractus realis, quo creditori jus in re constituitur, ad debiti securitatem. §. 4. l. quib. mod. re contrah. obl.

2. Estq; generale, vel speciale. l. 6. h. r. voluntarium seu conventionale, vel necessarium; illud expressum vel tacitum t. t. ff. quib. cau. pign. tac. contrah. hoc legale, prætorium vel judiciale. t. t. C. d. prat. pign. t. t. C. d. reb. anth. jud. possid. Tr. 2. D. 1. 2. 3. 4. Est quoque in specie. vel hypotheca seu rei immobilis, Insa/ Unterpfand. §. 7. l. d. act.

3. Causa efficiens, voluntas hominum expressa vel tacita. l. pr. l. 16. ff. d. pigner. act. lex, t. t. in quib. pign. tac. contrah. vel magistratus sive iudex.

4. Materia res omnes tam mobiles quam soli, etiam nomina. l. 16. §. f. d. pign. act. Non tamen res sacræ & religiosæ vel publicæ. L. 3. C. quæ res pign. dar. poss. neque litigiosæ. l. 1. §. f. ff. eod. alienæ. t. C. si res alien. prædia minorum. t. t. ff. C. d. præd. min. fundus dotalis. t. t. d. fund. dot. pr. l. quib. alien. lic. non

etiam feuda, 2. *F. 53.* quamvis fructus possint. *Besold. cons 57. n. 237.* non instrumenta agriculturæ, *l. pen. & auth. seq. C. quæ res pign. neque arma l. 14. ff. de re milit.*

5. Forma quòd nuda voluntate & quibuscunque verbis fiat cum vel sine scriptura, *l. 4. ff. ht. & pactiones, diem & conditiones recipiat. l. 4. ff. d. pign. act.*

6. Finis ut creditor securus sit de credito, *arg. pr. l. d. fidei.* Effectus actio hypothecaria, quâ debitor pignus persequitur: §. 7. *l. d. act. & pignoratitia,* quâ debitor soluto debito ad ejus restitutionem agit, *t. t. d. pign. act.* item distractio, quæ fieri debet bonâ fide & solennitate debitâ. *t. t. ff. & C. d. distract. pign. L. f. C. d. j. r. dom. impet. de nique prioritas seu prælatio, quando alter alteri præfertur in pignore. t. t. qui pot. in pign. vid. Bentheri tr. sing.*

7. Affinia fidejussio, *l. 7 ff. d. prat. stip. l. 1 ff. qui satisd. cog. antichresis. l. 1. §. 1. ht.*

8. Con-

8. Contraria modi, quibus solvitur, uti solutio, *l. 1. pr. l. 5. §. 2. ff. quib. mod. pign. solv.* oblatio & depositio debiti, *L. 19. C. d. usur. l. 9. C. d. solut. rei interitus totalis, l. 16. §. 3. h. t.* ædibus tamen combustis adhuc area manet obligata, *l. 21. d. pign. act.* denique longissimi temporis præscriptio, *L. 3. l. 7. C. d. præsc. 30. ann. & sententia. l. 5. §. f. quib. mod. pign. solv.*

CAP. XVII.

De Antichresi.

Ad materiam pignoris pertinet Antichresis Gegennutzung / quæ hodiè frequens est.

1. **A**Ntichresis est species pignoris eâ lege dati, ut donec pecunia solvatur, creditor pignore utatur fruatur in vicem usurarum. *L. 11. §. 1. d. pign. l. 33 ff. d. pign. act. L. 17. C. d. usur. Cujac. 8. O. 35.*

F 3

2. Est-

2. Estque expressa vel tacita, temporaria vel perpetua. *Geil. 2. O. 3. Molina-
us in tr. d. commerc. usur & credit. q. 35.*

3. Causa efficiens remota, dispositio legis: propinqua *προκαταρκτική*, utilitas contrahentium: proxima, ipsi contrahentes, debitor & creditor.

4. Constituere antichresin possunt omnes, qui res suas pignori dare, sc. domini & qui alienandi potestatem habent, *l. fin. C. si res alien.*

5. Objectum res immobiles, veluti fundus, ædes, prædia, *L. 17. C. d. usur.*

6. Forma consistit in pacto, ut liceat uti frui, etiamsi perceptio fructuum excedat legitimum usurarum modum. *Myns. 6. O. 71.*

7. Finis idem qui pignorum. Effectus quod creditor fructus perceptos lucratur, nec in fortem imputare cogitur.

8. Cognata, pignora, usura, pactum revenditionis. Contraria solutio debiti, *l. 9. §. 3. l. 11. §. 3. l. 33. d. pign. act. L. 2.*

C. d. pign. & satisfactio alia, non præscriptio, Myns. 6. O. 70. Geil. 2. O, 18.

CAP. XVIII.

De Emptione venditione.

Contractus iuris gentium ex consensu sunt emptio venditio, cui accedit evictio & retractatus, locatio conductio, emphyteusis, societas, mandatum.

1. **E**Mptio venditio est contractus de re certo pretio habenda.

2. Estque pura vel conditionalis §.

4. *l. ht.* Fitque in vel sine scriptis. *L. 17. C. d. fid. instrum.*

3. Causa efficiens, consensus in re & precio. *l. pr. l. 7. §. ht.*

4. Materia, res omnes, quæ sunt in commercio, non quæ extra illud, uti res sacræ, religiosæ, publicæ, §. *fin. l. ht. l. 6. l. 27. eod.* nec litigiosæ, *l. fin. C. d. litig.* non ædificia ut destruantur, *l. 57. eod.* non venena. *l. 35 § 2. ht. P. S. D. art. 37.* at rectæ res alienæ, *l. 28. ht. nomina,*

L. f. C. mand. annui redditus. Nov. 72. c. pen. N. 160. c. 2. x. vag. ht. Venditum autem intelligitur, quicquid rei venditæ adhæret, was Erd und Nagel fest ist. *l. 37. ht.* & prædio vendito veniunt pisces, animalia & columbaria, ligna, molendina, thesauri. *Guid. Papa decis. 51.*

5. Forma quòd fiat cum vel sine archa, *l. 17. C. d. fid. instrum.* sub conditione expressa vel tacita, *l. 7. l. 37. ht.* in diem certum. *l. 213. d. U. S.* perficitur autem simul atque de precio convenerit, & res certa est, potestque premium in alterius tertii arbitrium conferri. §. 1. *l. ht. l. f. C. eod.*

6. Finis ut res inter homines communicentur. Effectus quòd à perfecto contractu recedere non liceat, sed emptor premium venditori tradere cogatur. *l. 7. C. d. act. empt.* deinde quòd periculum & commodum rei venditæ ad emptorem pertineat, §. 3. *l. ht.* nisi venditor fuerit in dolo vel mora, *Carpz. 1. resp. 108.*

7. Ad-

7. Adjacentia pacta, uti additio in diem, lex commissoria, pactum de retrovendendo. *l. 1. ff. in diem addit.* & *l. d. L. commiss. l. 2. C. d. pact. int. empte. & vend.*

8. Contraria dolus. *L. 5. C. d. rescind. vend. error. l. 4. ff. eod.* læsio ultra dimidium *L. 2. C. de. nisi quis huic remedio renunciaret. Richter. decis. 95. vel venditio sit facta sub hasta. Id. decis. 99. n. 47. & 100.*

CAP. XIX.

De Evictionibus.

1. **E**Victio est rei nostræ per judicem facta recuperatio. *l. 24. ht.*

2. Ad hanc præstandam venditor ex natura contractus tenetur, etsi nihil de ea convenerit, *L. 6. C. ht.*

3. Et obtinet cum primis in emptione, *d. l. 6.* sed & in aliis contractibus, veluti in permutatione, *L. 29. C. ht.* datione in solutum, *l. 4. C. eod. divisione, l. 66. §. f. ht.* locatione, *l. 9. ff. locat. emphyteu.*

phyteusi, L.f.C.d.jur.emphyt. imò & in transactione, l.33. C.d.transact. dote. l.1. C.d.jur.dot.

4. Forma quòd præstetur stipulatione simplæ vel duplæ. l.16.17. *ht.* Requisita ut quis ad evictionem agere possit, sunt 1. ut antequam res evincatur, auctori suo quis denunciât litem sibi motam. l.8. C. *ht.* 2. ut res sententiâ in iudicio sit evicta. l.16. §.1. *ead.*

5. Finis ut emptor in re emptâ sit securus. Effectus actio ex empto vel ex stipulatione simplæ, quâ petitur interesse cum precio, aut duplæ, quâ ad duplum precium agitur, l.37. §.1. *ht.* re evictâ, sc. quando lis maturè re adhuc integra venditori est denunciata, etiam scienti. l.3. l.20. C. *ht.* & si monitus, ut se defendat. l.29. §.f. *ead.* nisi notoria sit ejus injustitia. l.11. §.12. ff. d. *act. empt.*

6. Contraria, rei alienæ scientia, L. 27. C. *ht.* transactio vel compromissum, l.56. §.1. ff. *ead.* Burgund. tr. d. *evict. c.* 39. *seqq.* omissio defensionis vel appellationis, l.55. l.66. *ead.* denunciatio non
justo

justo tempore facta, l. 29. §. f. eod. deniq;
 injuria judicis & violentia, vulgò vor
 Gewalt zu wehren ist man nicht schuldig.
 l. 51. ht, Myns. 1. O. 54.

CAP. XX.

De Retractu.

1. **R**etractus est facultas rem immo-
 bilem venditam intra certum
 tempus æquali pretio redimenti, cer-
 tis personis specialiter concessa, vulgò
 Einstand/Abterleb/Æosung/Freundrecht.
 Lev. 25. v. 25, Ruth. 4. v. 4. Jer. 32. v. 7.
 L. 14. C. d. contr. empt

2. Estque legalis vel municipalis :
 & hic vel territorialis, qui civibus & in-
 colis contra extraneum : gentilitius
 qui consanguineis ; censualis, qui com-
 munem censum præstantibus, & parti-
 alis, qui partem rei venditæ possidenti
 competit.

3. Caula efficiens lex, L. 14. C. d.
 cont. empt. c. 8. x. d. in int. restit. L. 1. C. d.
 metall. & metallar. lib. 11. l. f. C. d. jur.

emphyt. l. congruit. C. d. loc. pred civ. consuetudo vel statutum.

4. Retrahere possunt consanguinei proximiores venditoris, non primi acquirantis, *Tiraq. d. retract. consang. §. 11. gl. 1. n. 18.* & liberi quoque alienantis, *arg. l. 114. §. 16. d. leg. 1. vid. Richter. decis. 76. n. 13. seqq.* & his non extantibus, collaterales cognati, fœminæ & masculi. *Id. n. 30.* deinde socii, *Molin. d. just. & jur. d. 379* post eos qui rem communem habent citra societatem, *§. F. t. 14. 15 16.* postremò vicini & confines, *L. 44. C. non lic. habit. metrocom. l. 11. §. F. t. 24.*

5. Excluduntur à jure protimiseos spurii & naturales, filii adoptivi & spirituales: monachi, banniti, excommunicati: denique qui in venditorem fuere ingrati.

6. Materia res immobiles venditæ daß der Einstand allein in den stegenden unbewegliche Gütern statt habe/vel quæ eorum loco veniunt: & quidem avitæ, Stammgüter/alibubi etiam non avitæ. *Richter. d. decis. 76. n. 39. 40.*

7. Et

7. Et obtinet retractus tantum in emptione venditione; non in permutatione, neque divisione, datione in solutum, transactione, donatione, locatione ad longum tempus, emphyteusi, feudo pignorisq; datione *vid. Richter. d. decis. 76. n. 176. seqq.*

8. Forma ut 1. retrahens intra annum & diem redimat. 2. ut justum offerat precium & expensas emptori restituat. denique 3. sibi & in suum usum retrahat. *Geil. 2. O. 18. Berlich. 2. concl. 40. Richter. d. decis. n. 112. seqq.*

9. Finis tum familiæ conservatio, ut res in eam, ex qua exierat, familiam revertatur, tum ut exclusis extraneis res vendita apud quocunque modo conjunctos maneat. Effectus conditio ex lege vel statuto: potest etiam retrahens implorare nobile judicis officium.

10. Contraria renunciatio, annilapsus, ad retrahendum inhabilitas.

Cap. XXI.

De Locatione conductione.

1. **L**ocatio conductio & Contractus pro certa mercede aliquid faciendi, vel utendi. *l. 14. l. 22 §. 1. 2. h. pr. l. eod.*

2. Estq; rerum vel operarum. *d. l. 22. §. 1. l. 36. l. 51. §. 1. h. l. 27. in f. ad L. Aquil. junct. L. 2. ff. ad L. Rhod. d. jact.*

3. Causa efficiens, consensus expressus vel tacitus super re fruenda, & mercede certa. *l. 2. pr. l. 13. in f. l. 14. h.*

4. Materia res omnis mobilis, immobilis, corporalis seu incorporalis. *l. 7. ff. d. usufr. propria vel aliena. l. 7. h.*

5. Forma quod fiat sub certa mercede. *l. 2. pr. h. §. 1. l. eod. potest etiam fieri in perpetuum vel ad tempus. l. 1. 2. ff. si ager. vectig. ultra decennium tamen facta aliud nomen libellariae vel census accipit.*

6. Finis ut rerum usus inter homines communicetur. Et effectus actio locati, quâ mercedem damnaque dolo vel culpâ etiam levissimâ conductoris data locator petit. l. 9. §. *h. t.* & conducti, ut locator domum reficiat. l. 15. l. 27. *ead.* ut propter interitum rei vel sterilitatem fructuum remittat pensiones. l. 15 §. 2. l. 25. §. 6. *h. t.* ut onera fundi præstet. ut damna vitio rei locatæ contracta faciat. l. 19. §. 1. *ead.*

7. Affinia emphyteusis, admodiatio, libellaria, census.

8. Contraria error in re & mercede. l. 52. *h. t.* dolus. l. 60. §. 4. *ead.* nimia mercedis inæqualitas, & deceptio ultra dimidium justî precii. *Dd. in l. 2. c. d. re se. vend.*

CAP. XXII.

De Admodiatiōe.

1. **A**dmodiatio est contractus, quo totius fundi proventus hac lege alicui locatur, ut is domino vel posses.

possessori loco mercedis certum modiorum numerum & reddituum quantitatem tempore definito persolvat aut prænumeret.

2. Estque pura vel conditionalis, expressa vel tacita, *arg. l. 13. seqq. ff. locat.* temporalis vel perpetua: pecuniaria vel frumentaria.

3. Causa efficiens lex. *arg. l. 8. C. d. pact. l. si olei 21. C. locat.* & potissimum consuetudo.

4. Subjectum est vel concedens, vel recipiens. Illud sunt prædiorum possesores, domini vel quasi, ac bonæ fidei possesores, usufructuarii, emphyteutæ & similes. Recipiens sunt omnes ii, quibus licet conducere.

5. Objectum principale, fundus seu prædium ein Land, oder Feldgut cum pertinentiis, quales, agri, horti, piscinæ, sylvæ, ædificia, molendina, imò integer etiam districtus, *Æmpter/Commenden.*

6. Forma in pactis eidem adjici solitis consistit, quæ ex instrumentis & quoti-

quotidiana experientia peti faciliè possunt.

7. Finis & effectus respectu proprietarii, ut is pecuniam illicò capiat, sicque necessariam aliàs prædii alienationem evitet, respectu admodiatoris, ut omnibus prædii redditibus durante admodiationis tempore frui, sicque rem familiarem augere possit.

8. Affinia, locatio cum primis per aversionem. *l. 58. ff. locat. socida Bleh-
verstellung / l. 8. C. d. pact. antichresis
Pfandnutzung / affectus. c. f. x. d. restit.
spol. emptio census seu reddituum annuorum.*

9. Contraria quæ admodiationem vel vitiant vel finiunt. Vitiant usuraria pravitas *Carocc. part. 5 q. 9.* & iniuria læsio. *Valasc. d. jur. emphyt. q. 11. n. 3. 4.* finiunt lapsus temporis, & ante eum interitus vel mutatio fundi, & contraria partium voluntas.

CAP. XXIII. De Emphyteusi.

1. **E**Mphyteusis Erbbeständniß est Contractus, quo prædium perpetuò fruendum datur, sub lege meliorationis & certo canone annuo. §. 3. l. d. loc. cond. l. 1. seqq. C. d. 7. E.

2. Estque civilis vel ecclesiastica, hereditaria vel ex pacto & providentia.

3. Acquiritur consensu, traditione & patientia: sed & præscriptione. l. 20. C. d. agric. & censit. l. fin. C. d. fund. patrim.

4. Materia res immobiles & steriles. l. 1. C. d. jur. emphyt. aliquando grex ovium, quæ oves dicuntur ferreæ Enserne Schaaff.

5. Forma quòd plerunque in scriptis, durch Erbziß, Brieff fiat. l. 1. 2. C. h. præsertim ecclesiastica. an h. hoc ius C. d. SS. Eccles.

6. Finis ut agri inculti & steriles per culturam meliorentur. Effectus quod ad emphyteutam omnis fructus, sed & omne onus atque damnum pertineat, particulare scilicet; nam interitus rei spectat ad dominium. *L. 1. C. ht.* Ad effectum quoque spectat mutua inter dominum & emphyteutam obligatio, & actio, quæ ex hoc contractu datur; quæ emphyteuta petit, ut res tradatur & usus præstetur: dominus autem ut canon solvatur, sive pensio: neque ea remittitur ob sterilitatem vel incurfionem hostilem, *a. g. d. l. 1.* nisi quis re planè uti non potuerit. *Geil. 2. O. 23. Carpz. 1. resp. 91.*

7. Affinia, jus socidæ. *L. 8. C. d. pact. feudum*, jus superficiei *Grund=oder Plagrecht. l. 2. ff. d. superfic.*

8, Contraria, modi quibus finitur sc. consolidatione, quæ fit morte, & renunciatione seu cessione emphyteutæ: deinde deterioratione, *anth. qui re m. C. d. SS. Eccles. interitu rei. l. 1. C. ht* canone intra certum tempus non soluto,

to, l. 2. C. de Nov. 7. c. 3. alienatione, quæ fit domino ignorante, i. f. (eod. præscriptione libertatis, L. 7. C. d. præsc. 30. ann. Carpz. 2. C. 13. def. 16.

CAP. XIV.

De Laudemiis.

Emphyteusi alienatâ, solvendum est domino Laudemium.

1. **L**audemium est oblatio quinquagesimæ partis pretii, quæ fit etâ emphyteuseos alienatione pro approbatione novi emphyteutæ, & instrumenti subscriptione, domino directo persolvitur, vulgò Handlohn / Lehenwahr.

2. Estque legale vel consuetudinarium, & hoc majus vel minus, groß und klein Lehenwahr / vid. Frantz k. in tr. d. Laudem.

3. Solvit illud novus emptor seu emphyteuta, d. l. fin. C. d. jur. emphyt. sc. qui in priori investitura comprehensus non est.

4. Et quidem domino directo, qui retenta proprietate utile rei suæ dominium alteri concedit.

5. Facienda est solutio statim postquam dominus consensum adhibuit, alicubi intra annum & diem fit.

6. Debetur pro prædiis emphyteuticis alienatis, & de rebus quæ solo cohærent, & de ædificiis solo superimpositis.

7. Et debetur ex alienatione, per quam rerum dominium transfertur, quocunque hoc fiat titulo, lucrativo vel oneroso.

8. Talis est venditio, *l. 67. d. V. S. permutatio, l. 2. C. d. rer. permut. in solutunatio, l. 1. C. d. fund. dot. locatio ad longum tempus, i. est. decennium vel ultra, l. f. ff. si ager vectig. vel emphyt. pet. donatio, legatum,*

9. Finis & effectus novi emphyteutæ approbatio, novæque possessionis confirmatio.

10. Contraria præscriptio longissimi temporis 30. vel 40. annorum.

CAP.

CAP. XXV.

De Societate.

1. **S**ocietas est contractus de re utrinque communicanda. ad uberiorem quaestum & commodiorem usum.

2. Estque generalis vel specialis, *pr. l. ht. l. 75. 8. cod. conventionalis vel incidens. Vultej. r. 39.*

3. Causa efficiens consensus expressus vel tacitus. *l. 19. l. 31. 37. l. 44. ht.*

4. Materia, res & operæ honestæ omnes, quæ sunt in commercio. *l. 5. l. 63. §. 2. ht. non, turpes. l. 53. 57. cod.*

5. Forma quod vel purè fiat, vel sub conditione, ad tempus vel in perpetuum, *l. 2. ht. partibus expressis vel non & æqualibus vel inæqualibus. §. 1. 2. l. ht. l. 29. cod.*

6. Finis ut lucrum & damnum sit commune. Effectus actio utrinque directa, *d. l. 29. ht.* quæ petitur confectio inventarii, restitutio damni vel expen

expensarum, l. 38. §. 1. eod. & communicatio lucri, sc. pro ratione sortis & operæ illatæ. *H. Pistor. 3. q. 11.*

7. Contraria, dolus, l. 3. inf. *ht.* inæqualitas nimia l. 29. §. f. eod. turpitudine, l. 53. eod. Solvitur societas renunciatione, §. 4. morte. §. 5. finito negotio, §. 6. bonorum cessione, §. 8. l. *ht.*

CAP. XXVI.

De Mandato.

1. **M**andatum est contractus de re aliqua gratis expedienda, §. 11. & fin. l. *ht.* l. 1. eod.

2. Estque generâle vel speciale. 2. expressum vel tacitum. 3. cum vel sine libera. 4. ad negocia vel lites. *Uultej. l. 5. 39.*

3. Causa efficiens, consensus vel voluntas, quæ ab amicitia vel fide profiscitur. l. 6. §. 8. *ht.*

4. Materia, res omnes honestæ & licitæ, non turpes, l. 6. §. 2. l. 12. §. 7. l. 22. §. 6. *ht.* & tam mandans quàm man-

mandatarius ad pœnam tenentur, impleto mandato. *l. 5. c. d. acc. l. 25. ff. ad L. Corn. d. fizar. l. 11. §. 5. d. injur. l. 169. d. R. 7. Clar. 5. sent. §. fin. q. 89.*

5. Forma quòd vel purè, vel in diem vel sub conditione fiat, *l. 1. ht.* & fines ejus diligenter sint custodiendi. *l. 5. eod.*

6. Finis ut quibus rebus ipsi interesse non possumus, fides amicorum interveniat. Effectus ut alter alteri statim obligetur, & mandatarius quidem, ut mandatum bonâ fide perficiat, *l. 5. l. 10. pr. ht.* & si quid inde sit consecutus, præstet. *d. l. 10. §. 8.* mandator, ut indemnitate præstet, id est expensas & damna restituat. *l. 14. 15. l. 26. §. 7. l. 56. §. f. ht.*

7. Contraria modi quibus solvitur: veluti voluntate, *l. 12. §. pen. l. 36. §. 1. ht.* morte, si res sit integra. *§. 10. l. ht. l. 15. C. eod.* renunciatione tempestivè factâ. *§. 11. l. ht.*

Cap.

CAP. XXVII.

De Contractibus innominatis & quasi.

Tantum de Contractibus nominatis, videamus innominatos.

1. **C**ontractus innominati sunt, qui nullum certum nomen, negotium tamen civile habent. *l. 1. l. 3. l. 5. §. 2. d. P. U. l. 1. d. est. act.* Eorum species sunt: contractus æstimatorius, do ut des, do ut facias, facio ut des, facio ut facias.

2. Contractus æstimatorius est, quo alicui res æstimata certo precio vendenda datur, ut is qui accepit, aut rem aut æstimationem restituat, *vid. Carpz. 1. resp. 106.*

3. Datur ex hoc contractu actio præscriptis verbis, quæ in specie æstimatoria dicitur, *l. 1. d. est. act.* & competit ei qui rem æstimatam vendendam dedit, contra eum qui accepit, ut res incorrupta reddatur, vel ejus æstimatio.

G

4. Con-

4. Contractus do ut des seu permutatio est, quâ certa res vel species pro alia re vel specie alicui datur. *l. 1. d. rer. permut.*

5. Hinc simile cambium est in Wechsel/ quo pecunia pro pecunia permutatur. *vid. Marq. d. iur. mercat. lib. 2. c. 12. & de eo supra.*

6. Contractus do ut facias est, quo convenit, ut data certa re vicissim fiat aliquid. *l. 5. § 2. d. P. V.* Huc refertur assicuratio, de qua *Marq. d. tr. l. 3. c. 13. & suprac. sing.*

7. Contractus facio ut des est, cum ab una parte aliquid fit, ut ab altera quid postea detur. *d. l. 5. § 3. d. P. V.*

8. Denique contractus facio ut facias est, quando ab utraque parte aliquid fieri debet. *d. l. 5. § 4.*

9. Oritur ex his contractibus in-nominatis actio præscriptis verbis, ut fides servetur, vel præstetur id quod interest. *l. 7. § 2. d. pact. l. 1. 2. 3. 7. 8. d. P. V. l. 1. § fin. d. rer. permut.*

10. In iis autem locus est pœnitentiæ. l. 5. d. cond. cau. dat. cau. non sec. Maro quard. d. d. tr. c. 13.

CAP. XXVII.

De quasi Contractibus.

1. **Q**uasi contractus est jure præsumpta conventio. Ejus species sex recensentur, t. l. de oblig. quæ ex contr.

2. Ejusmodi (1) est negotiorum gestio, qua quis alterius negocia sine mandato gerenda suscipit. l. 2. l. 10. §. 1. d. neg. gest.

3. Oritur inde actio, & directa domino negotii gesti adversus gestorem, ut rationes reddat, & si quid perperam gessit, eo nomine condemnetur, l. 20. C. cod. & quicquid ad ipsum pervenit, restituat. l. 2. l. 6. §. 9. l. 8. §. 1. ff. dt. In eam veniunt dolus & omnis culpa, etiam levissima. §. 1. l. d. oblig. quæ ex q. contr. l. 21.

C. mand. Contraria datur gestori adversus dominum ad refarcienda damna & restituendas impensas necessarias & utiles. *l. 10. l. 27. l. 38 ff. d. neg gest.*

4. (2.) Administratio tutelæ, quæ ob res pupilli administratas inter tutorem & pupillum mutua nascitur obligatio. §. 2. *l. dt. vid. supr. lib. 1.*

5. (3.) Communio rerum, cum duo pluresve in societatem rei alicujus singularis præter voluntatem incidunt. §. 3. *l. dt.* Inde actio communi dividundo, quæ socii agunt ad rei communis divisionem, & præstationem fructuum perceptorum atque impensarum, *l. 1. com. divid.*

6. (4.) Hereditatis communio, cum plures veniunt ad eandem hereditatem. §. 4. *l. dt.* Inde actio familiæ eriscundæ, quæ datur heredibus ad divisionem rerum hereditariarum, & præstationes personales, *l. 22. §. pen. fam. etc.*

7. (5.)

7. (5.) Aditio hereditatis, quâ heres qui hereditatem adiit ad legata & fidei commissa legatariis & fidei commissariis præstanda obligatur §. 5. *l. dt.*

8. Denique (6.) indebiti solutio, quo is cui per errorem indebitum est solutum, ad ejus restitutionem obligatur. §. 6. *l. dt. t. s. ff. d. cond. indeb.*

9. His addi potest (7.) datio ob causam, cum causâ non secuta is qui non stetit promissis, obligatur ad restituendum id quod accepit. *l. 1. & seqq. ff. d. cond. cau. dat. cau. non sec.*

10. Et (8.) obscuratio finium, cum ii qui confines agros habent, tenentur sibi invicem ad fines ritè dirimendos & præstandum alter alteri quod interest, §. 20. *l. d. act. l. 2. l. 6. 8. fin. reg.* Tum etiam (9.) receptio in navim, quâ exercitor navis, cauponæ vel stabuli tenetur res receptas restituere & omne damnum refarcire, *l. 1. & seqq. naut.*

to, l. 2. C. de Nov. 7. c. 3. alienatione, quæ fit domino ignorante, l. f. C. eod. præscriptione libertatis, L. 7. C. d. præsc. 30. ann. Carpz. 2. C. 13. def. 16.

CAP. XIV.

De Laudemiis.

Emphyteusi alienatâ, solvendum est domino Laudemium.

1. **L**audemium est oblatio quinquagesimæ partis pretii, quæ factâ emphyteuseos alienatione pro approbatione novi emphyteutæ, & instrumenti subscriptione, domino directo persolvitur, vulgò Handlohn / Lehenwahr.

2. Estque legale vel consuetudinarium, & hoc majus vel minus, groß und klein Lehenwahr / vid. Frantz k. in tr. d. Laudem.

3. Solvit illud novus emptor seu emphyteuta, d. l. fin. C. d. jur. emphyt. sc. qui in priori investitura comprehensus non est.

4. Et quidem domino directo, qui retenta proprietate utile rei suæ dominium alteri concedit.

5. Facienda est solutio statim postquam dominus consensum adhibuit, alicubi intra annum & diem fit.

6. Debetur pro prædiis emphyteuticis alienatis, & de rebus quæ solo cohærent, & de ædificiis solo superimpositis.

7. Et debetur ex alienatione, per quam rerum dominium transfertur, quocunque hoc fiat titulo, lucrativo vel oneroso.

8. Talis est venditio, *l. 67. d. V. S. permutatio, l. 2. C. d. rer. permut. in solutun datio, l. 1. C. d. fund. dot. locatio ad longum tempus, i. est. decennium vel ultra, l. f. ff. si ager vectig. vel emphyt. pet. donatio, legatum.*

9. Finis & effectus novi emphyteutæ approbatio, novæque possessionis confirmatio.

10. Contraria præscriptio longissimi temporis 30. vel 40. annorum.

CAP.

CAP. XXV.

De Societate.

1. **S**ocietas est contractus de re utrinque communicanda, ad uberiorem quaestum & commodiorem usum.

2. Estque generalis vel specialis, *pr. l. bt. l. 75. 8. cod. conventionalis vel incidens. Vultej. l. 39.*

3. Causa efficiens consensus expressus vel tacitus. *l. 19. l. 31. 37. l. 44. bt.*

4. Materia, res & operæ honestæ omnes, quæ sunt in commercio. *l. 5. l. 63. §. 2. bt. non, turpes. l. 53. 57. cod.*

5. Forma quòd vel purè fiat, vel sub conditione, ad tempus vel in perpetuum, *l. 2. bt. partibus expressis vel non & æqualibus vel inæqualibus. §. 1. 2. l. bt. l. 29. cod.*

6. Finis ut lucrum & damnum sit commune. Effectus actio utrinque directa, *d. l. 29. bt.* quâ petitur confessio inventarii, restitutio damni vel expen-

expensarum, l. 38. §. 1. *ead.* & communicatio lucri, sc. pro ratione sortis & operæ illatæ. *H. Pistor. 3. q. 11.*

7. Contraria, dolus, l. 3. *inf. ht.* inæqualitas nimia l. 29. §. f. *ead.* turpitude, l. 53. *ead.* Solvitur societas renunciatione, §. 4. morte. §. 5. finito negotio, §. 6. bonorum cessione, §. 8. l. *ht.*

CAP. XXVI.

De Mandato.

1. **M**andatum est contractus de re aliqua gratis expedienda, §. 11. & *fin. l. ht. l. 1. eod.*

2. Estque generâle vel speciale. 2. expreſſum vel tacitum. 3. cum vel sine libera. 4. ad negocia vel lites. *Uultej. l. 39.*

3. Causa efficiens, consensus vel voluntas, quæ ab amicitia vel fide profiscitur. l. 6. §. 8. *ht.*

4. Materia, res omnes honestæ & licitæ, non turpes, l. 6. §. 2. l. 12. §. 7. l. 22. §. 6. *ht.* & tam mandans quàm man-

mandatarius ad poenam tenentur, impleto mandato. *l. 5. c. d. acc. l. 25. ff. ad Corn. d. fidei. l. 11. §. 5. d. injur. l. 169. d. R. 7. Clar. 5. sent. §. fin. q. 89.*

5. Forma quòd vel purè, vel in die, vel sub conditione fiat, *l. 1. ht.* & fines ejus diligenter sint custodiendi. *l. 5. eod.*

6. Finis ut quibus rebus ipsi interesse non possumus, fides amicorum interveniat. Effectus ut alter alteri statim obligetur, & mandatarius quidem, ut mandatum bonâ fide perficiat, *l. 5. l. 10. pr. ht.* & si quid inde sit consecutus, præstet. *d. l. 10. §. 8.* mandator, ut indemnitatem præstet, id est expensas & damnum restituat. *l. 14. 15. l. 26. §. 7. l. 56. §. f. ht.*

7. Contraria modi quibus solvitur veluti voluntate, *l. 12. §. pen. l. 36. §. 1. ht.* morte, si res sit integra. *§. 10. l. ht. l. 15. C. eod.* renunciatione tempestivè factâ. *§. 11. l. ht.*

CAP. XXVII.

De Contractibus innominatis & quasi.

Tantum de Contractibus nominatis, videamus innominatos.

1. **C**ontractus innominati sunt, qui nullum certum nomen, negotium tamen civile habent. *l. 1. l. 3. l. 5. §. 2. d. P. U. l. 1. d. est. act.* Eorum species sunt: contractus æstimatorius, do ut des, do ut facias, facio ut des, facio ut facias.

2. Contractus æstimatorius est, quo alicui res æstimata certo precio vendenda datur, ut is qui accepit, aut rem aut æstimationem restituat, *vid. Carpz. 1. resp. 106.*

3. Datur ex hoc contractu actio præscriptis verbis, quæ in specie æstimatoria dicitur, *l. 1. d. est. act.* & competit ei qui rem æstimatam vendendam dedit, contra eum qui accepit, ut res incorrupta reddatur, vel ejus æstimatio.

G

4. Con-

4. Contractus do ut des seu permutatio est, quâ certa res vel species pro alia re vel specie alicui datur. *l. 1. d. rer. permut.*

5. Huic simile cambium est in *Wesfel* quo pecunia pro pecunia permutatur. *vid. Marq. d. jur. mercat. lib. 2. c. 12. & de eo supra.*

6. Contractus do ut facias est, quo convenit, ut data certa re vicissim fiat aliquid. *l. 5. § 2. d. P. V.* Huc refertur assicuratio, de qua *Marq. d. tr. l. 3. c. 13. & supra c. sing.*

7. Contractus facio ut des est, cum ab una parte aliquid fit, ut ab altera quid postea detur. *d. l. 5. § 3. d. P. V.*

8. Denique contractus facio ut facias est, quando ab utraque parte aliquid fieri debet. *d. l. 5. § 4.*

9. Oritur ex his contractibus innominatis actio præscriptis verbis, ut fides servetur, vel præstetur id quod interest. *l. 7. § 2. d. pact. l. 1. 2. 3. 7. 8. d. P. V. l. 1. § fin. d. rer. permut.*

10. In iis autem locus est poenitentiae. *l. 5. d. cond. cau. dat. cau. non sec. Maro guard. d. tr. c. 13.*

CAP. XXVII.

De quasi Contractibus.

1. **Q**uasi contractus est jure praesumpta conventio. Ejus species sex recensentur, *1. l. de oblig. quae ex contr.*

2. Ejusmodi (1) est negotiorum gestio, qua quis alterius negocia sine mandato gerenda suscipit. *l. 2. l. 10. §. 1. d. neg. gest.*

3. Oritur inde actio, & directa domino negotii gesti adversus gestorem, ut rationes reddat, & si quid perperam gessit, eo nomine condemnetur, *l. 20. C. eod.* & quicquid ad ipsum pervenit, restituat. *l. 2. l. 6. §. 9. l. 8. §. 1. ff. dt.* In eam veniunt dolus & omnis culpa, etiam levissima. *§. 1. l. d. oblig. quae ex q. contr. l. 21.*

C. mand. Contraria datur gestori adversus dominum ad resarcienda damna & restituendas impensas necessarias & utiles. *l. 10. l. 27. l. 38 ff. d. neg gest.*

4. (2.) Administratio tutelæ, quæ ob res pupilli administratas inter tutorem & pupillum mutua nascitur obligatio. §. 2. *l. dt. vid. supr. lib. 1.*

5. (3.) Communio rerum, cum duo pluresve in societatem rei alicujus singularis præter voluntatem incidunt. §. 3. *l. dt.* Inde actio communi dividundo, quæ socii agunt ad rei communis divisionem, & præstationem fructuum perceptorum atque impensarum, *l. 1. c. com. divid.*

6. (4.) Hereditatis communio, cum plures veniunt ad eandem hereditatem. §. 4. *l. dt.* Inde actio familiæ eriscundæ, quæ datur heredibus ad divisionem rerum hereditariarum, & præstationes personales, *l. 22. §. pen. fam. etc.*

7. (5.)

7. (5.) Aditio hereditatis, quâ heres qui hereditatem adiit ad legata & fidei commissâ legatariis & fidei commissariis præstanda obligatur §. 5. *l. dt.*

8. Denique (6.) indebiti solutio, quo is cui per errorem indebitum est solutum, ad ejus restitutionem obligatur. §. 6. *l. dt. t. t. ff. d. cond. indeb.*

9. His addi potest (7.) datio ob causam, cùm causâ non secuta is qui non stetit promissis, obligatur ad restituendum id quod accepit. *l. 1. & seqq. ff. d. cond. cau. dat. cau. non sec.*

10. Et (8.) obscuratio finium, cùm ii qui confines agros habent, tenentur sibi invicem ad fines ritè dirimendos & præstandum alter alteri quod interest, §. 20. *l. d. act. l. 2. l. 6. 8. fin. reg.* Tum etiam (9.) receptio in navim, quâ exercitor navis, cauponæ vel stabuli tenetur res receptas restituere & omne damnum resarcire, *l. 1. & seqq. nauit.*

CAP. XXVIII.

De Solutionibus.

Hactenus de contractuum constitutione, sequitur eorum dissolutio. Modi ipso jure obligationem dissolventes sunt solutio, oblatio debiti, novatio, delegatio, compensatio, transactio.

1. **S**OLutio est rei debitæ præstatio.
Spr. l. quib. mod. toll. oblig. l. 49. ht.
2. Estque vera vel imaginaria.
3. Solvere tenetur is qui debet; sed & alius nomine debitoris rectè solvit.
l. 28. l. 40. ht. l. 7. C. eod.
4. Solvitur creditori etiam invito.
l. 70. ht. l. 9. C. eod. sed & adjecto solutioni, *l. 28. l. 71. eod.* & procuratori generali, vel speciale mandatum habendi. *l. 12. ht.*
5. For-

5. Forma ut eodem modo solvatur, quo debetur: non in alio loco, *t. t. d. eo quod cert. loc. § 33. l. d. act. vel tempore l. 122. pr. d. V. O.* non in alia moneta, nisi creditoris nihil intersit. *l. 99. ht. Tessaure. decis. 183.* deinde & totum debitum est solvendum, *l. 27. l. 53. ht. L. 9. C. eod.* non pro parte, nisi pars debiti sit illiquida, *l. 21. d. R. C. vel diversæ summæ. l. fin. ff. quib. mod. pign. solv. R. A. 1654. §. Demnach auch.*

6. Forma probandi 1. per apocham 2. redditionem chirographi. 3. per conjecturas. *L. 3. C. d. apoch. pub. Menoch. d. presumpt. l. 3. præs. 131.*

7. Finis & effectus, ut tollatur obligatio. *pr. l. quib. mod. toll. oblig.*

8. Affinia oblatio & depositio rei debitæ, *Berichtliche Hinterlegung l. 9. C. ht. l. 17. C. d. usur. satisfactio. l. 52. ht. jusjurandum l. 27. d. injur. ces-*

lio l. 33. §. 1. ff. d.

usuf.

CAP. XXIX.

De Oblatione debiti.

1. **O**blatio est legitima & solennis rei debitæ moroso creditori à debitore facta præsentatio, vim solutionis habens. *L. obligatione. 9. C. d. solut. L. 17. C. d. usur.*

2. Estque judicialis vel extrajudicialis.

3. Causa efficiens remota, jus civile: propinqua, personæ intervenientes, quæ vel principales, uti iudex competens, offerens debitor & creditor morosus; vel minus principales, quales testes & Notarius.

4. Materia omnis res debita, sive substantia sit vel quantitas, frequentissimè pecunia.

5. Forma ut totum offeratur debitum, ut oblatio fiat congruo loco & tempore: ut res sic deposita consignetur. *d. l. 9. C. d. solut. d. l. 17. C. d. usur.*

6. Fi-

6. Finis est favor liberationis maturæ. Effectus idem qui solutionis: nam tollitur obligatio & omnis actio, inhibetur ἀντίχρησις, sistitur cursus usurarum: tam fidejussores, quàm pignora & hypothecæ liberantur.

7. Adjuncta locus & tempus. Fit depositio vel in loco judicii, vulgò hinter den Richterlichen Stab legen / vel in banco publico, vel apud Notarium publicum aliumve quemvis virum bonum.

8. Contraria rei depositæ à debitorē facta revocatio, nec non dolosa rei non prius oblātæ, non omnis vel totius alterius loco debitæ, deterioris aut mox interituræ depositio.

CAP. XXX.

De Rescriptis moratoriis.

Interdum solutio suspenditur per rescripta moratoria.

¶

1. Re-

1. **R**escriptum moratorium est beneficium, quo debitori adversa fortuna in egestatem lapso, solvendi dilatio ad certum tempus indulgetur, vulgò *Anstands-Brief* / *Quinquennell*.

2. Estque annale, biennale, triennale, denique quinquennale, rariùs vicennale.

3. Concedit illud Princeps summus seu Imperator, *l. 2. l. 4. C. de prec. Imp. off. N. A. 1577. t. 2. l. 5.* Wann auch solche & tempore interregni Vicarii *A. B. 8. 5.* imò & Principes ac Status inferiores.

4. Personæ quæ petere possunt, sunt debitores fortunæ injuriâ, ad pauper-tatem reducti. *N. A. 1548. t. 1.* Von ver-dorbenen Rauffleuten / ibi, daß sie aus unversehenen zugestandenen Unfällen.

5. Forma ut debitor probet, se citra suam culpam damnum notabile esse passum. *N. A. 1577. t. 23.* ut præstet fidejussionem idoneam creditoribus super solutione debiti. *L. 4. C. de prec. Imp. off.*

6. Finis ut debitores interim respirare possint & deinde sua exsolvere debita. Effectus quod pariat exceptionem moratoriam, *d. l. 2. C. d. pree. Imp. off.* quod etiam fidejussoribus profit, *arg. Nov. 4. c. 1. anth. presente. C. d. fidejuss.*

7. Affines induciæ moratoriæ, Aufschub und Frist für Bezahlung/ à creditoribus concedi solitæ. *L. fin. C. qui bon. ced. poss.*

CAP. XXXI.

De Cessione bonorum.

Debitores oberati confugiunt ad flebile & miserabile Cessionis beneficium.

1. **C**essio bonorum est eorum concessio creditoribus facta, Abtretung von Haab und Gütern.

2. Causa efficiens voluntas debitoris æs alienum fatentis. *l. pen. h. Cedere bonis*

bonis potest omnis debitor, tam pater quam filius. *l. 7. C. eod.* non tamen is qui scit se non esse solvendo, & spe cessionis contrahit; nec is qui in fraudem creditorum bona alienavit. *l. fin. §. f. ff. quæ in fraud. cred. Fichard. 2. conf. 32. n. 4.*

2. Materiares omnes bonaque debitoris *l. 4. C. eod.*, nec enim quicquam cedenti debet relinqui, præter vestimenta cotidiana, instrumenta.

4. Fit cessio vel in judicio, vel extra illud, inter præsentēs vel absentes, per epistolam & nuncios *l. fin. h. t.* ut tamen cedens omnia bona sua indicet creditoribus, & quoque caveat, si ad meliorem fortunam pervenerit, se satisfacturum quatenus facere potest. *c. Odear. 3. x. d. solut. §. fin. l. d. aet. ibiq. Schneid.*

5. Finis & effectus, ut creditoribus aliquatenus satisfiat, & debitor ab importunitate & molestiis carceris liberetur *L. 6. C. h. t.* infamiam tamen f. cti
cessio

cessio importat. *l. 11. C. ex quib. cau. infam. irrog. N. cv. 135.*

6. Affinis prædiorum in solutum datio. *auth. hoc nisi C. d. solut. N. 135.*

CAP. XXXII.

De Novationibus.

1. **N**OVATIO est prioris debiti in aliam obligationem transfusio atque translatio. *l. 1. ht.*

2. Estque voluntaria vel necessaria, simplex vel mixta.

3. Causa efficiens voluntas contrahentium, & litis contestatio atque sententia. *l. 29. ht.*

4. Forma ut expressè & disertis verbis fiat, & contrahentes exprimant, se velle primam aboleri & fieri novam. *l. fin. C. ht. Geil. 2. O. 30.*

5. Finis & effectus, ut perempta priori obligatione unà cum accessoriis, fidejussione sc. & pignoribus, ex secunda is qui novavit, teneatur. *l. 18. ht. §. 3. l. quib. mod. toll. obl.*

6. Affi-

6. Affinia delegatio seu alterius debitoris substitutio. *l. 1. C. ht. cessio nominis, Vbergab. l. 22. C. mand.*

CAP. XXXIII.

De Compensatione.

1. **C**ompensatio est debiti & crediti inter se collocatio. *l. 1. ff. ht.*

2. Oritur ex æquitate naturali vel civili *l. 3. ht. l. 10. C. d. judic.*

3. Obtinet in debitis puris & liquidis, non in illiquidis. *l. f. C. ht. neque in deposito, d. l. fin. & possessorio spoli.*

4. Fit ipso jure, *l. 4. 5. C. ht. §. 39. l. d. act. opposita tamen exceptione. §. pen. l. cod.*

5. Finis ut præcidantur occasiones litium, & ut servetur æqualitas. Effectus quod sistit cursum usurarum, *l. 11. l. 12. ht. liberat pignora. l. 17. C. cod. habetur pro solutione, suspenditque executionem.*

6. Affinis, mutua petitio seu reconventio, *l. t. x. d. mut. pet. d. pen. C. d. sent.*

Con-

Contrarii casus, in quibus non admit-
titur, l. 1. 2. 3. 6. 7. 9. l. pen. l. fin. C. ht. Brun-
nem. in d. l. 1. 3.

CAP. XXXIV.

De Transactionibus.

1. **T**Ransactio est rei dubiæ, & litis
incertæ neque finitæ conventa
decisio.

2. Estque publica vel privata, gene-
ralis vel specialis, jurata vel injurata.

3. Partes ejus 1. dubietas. 2. remissio
litis, & 3. pro ea rei alicujus præstatio.

4. Causa efficiens, consensus, 20
l. 34. C. ht. προκαταρκτικὴ dubius litis e-
ventus.

5. Transigere possunt omnes qui &
paciſc, non procurator, nisi sit omnium
bonorum, vel speciale habeat manda-
tū. l. 17. §. f. l. 34. §. 1. d. jurej. l. 38. ff. d. pro-
cur. tutores, atq; administratores civi-
tatis etiam transigere quidem possunt,
non tamen transigendo donare vel ali-
enare. l. 12. C. ht. l. 4. C. d. præd. min. l. fin.

C. d.

C.d. vend. reb. civ. Geil. 2. O. 72. n. 11. Carpz. 5. resp. 66.

6. *Materia, res dubiæ & litigiosæ: l. 1. ht. l. 2. C. eod. non res judicatæ. l. 1. ht. l. 32. C. eod. non controversiæ quæ ex testamento proficiscuntur, l. 5. ht. i. 1. C. d. SS. Eccl. l. 1. 2. testam. quemadm. aper. neque alimenta futura, L. 8. ht. l. 1. C. d. de crimine capitali, excepto adulterio, transigere licet, L. 18. C. ht. l. 1. ff. d. bon. eor. qui mort. sibi consci. v. Catp. pr. crim. q. 71. n. 31. illa tamen transactio non præjudicat magistratui. Wchn. in obs. pr. verb. Süßnigeld.*

7. *Forma quòd vel purè fiat vel sub conditione & modo. l. 6. l. 9. C. ht. quandoque sub pœna vel juramento; l. 40. l. 41. C. eod. fit etiam in judicio vel extra illud. l. 28. C. ht. in scriptura vel sine scripto. l. 5. C. eod. l. 21. C. d. pact.*

8. *Finis ut finis litibus imponatur. l. 1. ht. l. 10. C. eod. Effectus non minor quàm rei judicatæ. l. 20. C. eod. aut jurisjurandi. l. 32. d. jurej. quare nec rescripto Principis. d. l. 10. nec ob instrumenta novi-*

noviter reperta retractari potest, l. 19. l. 29. *C. ht. nisi dolose* sint occultata.

9. Affinia, pactum, compromissum, divisio, res judicata. Contraria error: *L. 29. C. ht. metus*, l. 13. *C. eod. dolus*, l. 4. l. 19. l. 28. *C. eod. falsitas*, l. *pen. ht.* deniq; lætio immodica, propter quam rescindi potest. *L. 2. C. d. resc. vend. L. 5. C. d. dol. mal. Geil. 2. O. 70.*

CAP. XXXV.

De Retentione.

1. **R**etentio est actus jure permis-
sus, quo quis rem alterius penes
se ex certa & justa causa existentem
tamdiu detinet, donec satisfiat de debi-
to *L. 19. d. U. S. l. 26. §. 4. d. cond. in deb.*

2. Estque facti vel juris- l. 33. *dt. l. 5. l. 7. §. fin. l. 9. ff. d. impens. in res dot. fact.*
sitque in judicio vel extra illud.

3. Causa efficiens remota, jus civile:
proxima, rationes ob quas ea concedi-
tur: impulsiva, æquitas, l. 48. *ff. d. R. V.*

4. Re-

4. Retinere potest creditor pignus pro sorte non soluta. l. 9. §. 3. l. 11. ff. d. pign. act. vel usuris. l. 4. C. d. usur. Ex causa taciti pignoris locator retinet res inquilini pro pensione vel deterioratione, l. fin. C. in quib. cau. pign. tac. contr. l. 2. ff. cod. uxor bona mariti ob dotem, vel pro bonis paraphernalibus. l. un. §. 1. C. d. R. U. A. l. fin. C. d. pact. conv. l. 29. C. d. jur. dot. vel maritus bona uxoris. d. l. un. §. 1. venditor rem venditam pro precio nondum soluto. l. 31. §. 8. l. 57. ff. d. edil. edict. aurigæ & tabellarii res quas vehendas aut portandas conduxere, donec illis satisfiat. l. 5. pr. ff. ad exhib.

5. Ob impensas retinere potest creditor rem oppignoratam l. 8. ff. d. pign. act. maritus dotem, §. 39. l. d. act. l. 5. l. 15. ff. d. impens. in res dot. fact. commodatarius rem commodatam, l. 18. §. 2. 3. ff. commod. depositarius rem depositam, l. 5. l. 23. ff. depos. emptor rem alienam emptam, si evincatur. l. 45. §. 1. ff. d. act. empt. conductor rem conductam, l. 55. l. pen.

l. pen. ff. locat. hospes & caupo res hospitantium pro hospitalione. Ob mercedem non solutam retinere possunt Advocati & Notarii, Actuarii acta & processus clientis. *Geil. 2. O. 12. n. 5.* sartor vestem *Id d. n.*

6. Materia, res alienæ mobiles, immobiles *l. 59. ff. d. furt.* nomina. *Molinat. tr. q. 170.* res ecclesiæ. *c. 1. d. in int. restit. & minoris l. 39 § fin. ff. d. min. decimæ & redditus. R. A. 1555. §.* Als auch den Ständen.

7. Forma quòd in nuda rei alienæ detentione consistat sine animo possidendi, & quidem ex certa & iusta causa. *l. 14. ff. de dol. mal. & met. except. l. 10. §. 1. ff. d. A. P.* inque iudicio vel extra illud fiat, nec ulla retinenti fatalia currant, quibus jure suo excludatur.

8. Finis ut quis securus sit de consequendo debito. Effectus quòd retinens teneatur ad reddendas rationes, *ar. l. 2. ff. d. neg. gest.* obligeturque ad culpam latam & levem, *arg. l. 5. §. 2. ff. commod.*

mod immunis tamen sit ab omni onerū
præstatione, quæ dominis incumbunt.
l. 13. ff. d. impens. in res dot. possit quē ejus
suum in alium transferre. *Myns. 6. O.*
82. n. 2.

9. Contraria, defectus justæ causæ,
solutio. *pr. l. quib. mod. toll. obl.* Affinia,
compensatio, pignus *L. un. C. etiam ob*
chirog. pecun. pign. retin. poss. repres-
salia. c. 1. d. injur. & damn. in 6.
Myns. 6. O. 1.



LIB. VI.

De Criminibus.

CAP. I.

De Furto.

Absolutis materiis necessariis, qua de Contractibus sunt sequuntur delicta.

Delictum in genere est offensio contra jus illata.

Estq; vel verum & proprium, vel improprium & quasi: & illud privatum vel publicum.

Privata delicta sunt quatuor: furtum, rapina, damnum, injuria.

Furtum est rei dolo malo facta contra rationem. *1. d. obl. ex del.*

2. Estque manifestum vel non manifestum, heimlicher vel öffentlicher Diebstal / §. 2. l. eod. l. 3. ht. diurnum, nocturnū, l. 2. ht. leve vel grave. *Vulsey. l. 48.*

3. Cau-

3. Causa efficiens fraudulosa voluntas & contrectatio : *προκαταρκτική* opportunity temporis, loci, rerum.

4. Tenentur furti non tantum ipsi fures, sed & receptatores rerum furtivarum. *l. 14. C. ht.* & qui in officio versantur fraudulenter. *l. 8, l. 16. C. ht. l. 33. ff. eod. nuncii. l. 22. ff. mand.* & qui opem ac consilium dant. *§ 11. l. dt. l. 53. d. V. S.*

5. Materia res alienæ, mobiles, etiam minimæ. *§. 16. l. d. R. D.*

6. Forma, ipsa rei contrectatio & dolus. *l. 1. ht.*

7. Finis est lucrum. Effectus consistit in actionibus pluribus. *§. 14. l. d. act. & pœnis.* Hodie est pœna suspendi si furtum ter commissum sit vel cum effractione factum. *2. F. 27. §. fin. P. H. D. art. 157. seqq.* quæ tamen pœna cessat in eo, qui famis tempore furatus est. *Prov. 6. v. 30. c. 3. x. ht. C. C. art. 160.* vel res ablatas restituit. *arg. l. 5. §. 4. ff. d. remilit.*

8. Mitigatur etiam pœna impuberibus, non autem minoribus. *C. C. art.*

164. opem auxiliumve ad furandum præstantibus; nisi dolo malo ad actum furandi proximum præstiterint, aut de furto participaverint. *Mod. Pistor. 2. q. 63. Coler. decis. 150.* furum furtorumque receptatoribus. *Id. decis. 145. n. 10. & domesticis. vid. Clar. 5. sent. §. furtum n. 22.*

9. Alterum privatum delictum est Rapina, quæ est violenta & dolosa rei alicujus mobilis ablatio. *pr. l. vi bon. rapt.*

10. Poena olim erat tripli, & simul petebatur res sicq; in quadruplum dabatur actio. *d. pr.* Hodie poena ista tripli non est in usu, & raptores poenâ gladii aut alio ultimi supplicii genere pro cuiusque regionis consuetudine plectuntur. *P. N. D. art. 126.*

CAP. II.

De Damno.

I. **T**ertium privatum delictum est damnum, quo patrimonium alicujus diminuitur, aut persona læditur. | 2. Ob

2. Obligatur ex damno dato is, qui injuriâ, id est contra jus, dolo sc. vel culpâ etiam levissimâ damnum alteri intulit. *l. 38. l. 44. ff. ad. L. Aquil.* Non autem tenetur is, qui jure permittente quid fecit, aut casu fortuito. §. 2. 3. *l. eod.*

3. Licet enim occidere latronem insidiantem, vel quemcunque alium ferro nos petentem. *l. 5. pr. l. 6. pr. ff. dt. & adversarium quoq; in colluctatione. in pancratio aut pugilatu. l. 7. §. 4. eod.* marito adulterum ἐν τῷ ἐργῷ deprehensum. *l. 30. pr. eod.*

4. Neque is tenetur de resarciendo damno, qui incendiariæ causâ vicinas ædes demolitus est. *l. 49. §. 1. ff. dt. Geil. 2. O. 23. n. 3.* nec is qui alienas merces in mare projecit servandarum suarum causâ. *l. 4. Pr. ff. d. P. V.* Sed nec de casu fortuito quis tenetur, cujus exempla recensentur. *in l. 7. l. 31. l. 28. §. 1. ff. ad L. Aquil. §. 3. 4. 5. 8. l. eod.*

5. Vindicatur hoc delictum olim ex L. Aquila, *pr. §. 12. 13. 16. l. dt.* hodie damnum æstimari solet, & ad id resarcien-

levis vel atrox. §. 9. l. *ht.* l. 16. §. 6. ff. d. *pœn.*

3. Causa efficiens sunt homines mentis compotes, doli capaces & contumeliam animo quid facientes; hinc non tenentur injuriarum impuberes, furiosi, l. 3. §. 1. *ht.* dormiens. *Clem.* 1. d. *homicid.* ebrius. *arg.* l. 6. §. 1. *ibi per vinum lapsis.* ff. d. *re milit.* iratus. l. 48. ff. d. *R.* l. *L. un. C.* si quis *imp.* maledix. *Sande decis.* *Fris.* l. 5. r. 8. d. 7.

4. Neque solum is injuriarum tenetur, qui re ipsa facit injuriam, sed etiam qui persuasit, jussit, mandavit curavitq; ut injuriam fieret. l. 11. *pr.* & §. 3. *ht.* & si plures injuriam faciunt, singuli tenentur: tot enim sunt injuriæ, quot personæ, l. 34. *cod.*

5. Materia, si qui injuriam patiuntur, & quidem per semetipsos vel per alios. d. l. 1. §. 3. 5. *ht.*

6. Forma quod injuria fit re vel verbis. d. l. 1. §. 1. Re, quoties manus inferatur, vel facto quis læditur, ut si quis verbera inferat, vel fuste aut gladio mine-

minetur, domum alicujus vi introeat,
litteras resignet, celet vel litem moveat.
Id. in L. 5 C. ht.

7. Verbis, quando fit convitium. l. 15.
§. 3. *ht.* ut si quis appelletur scurra, spur-
rius, aut si cui dicatur mentiris, calum-
nariis, etiamsi addatur salvâ reveren-
tiâ, nisi quis dicat laceffitus ad defen-
sionem famæ. l. 25. §. 1. d. *procur.* l. 14. ff.
d. *bon. libert. Geil. 2. O. 100.* denique
quicquid dicitur in contumeliam alte-
rius, injuria est, etiamsi verum sit quod
objicitur; nec enim veritas convitii ex-
cusat injuriantem. CC. art. 110. nisi quis
nocentem infamaverit, & ob publicum
interesse. *ht. Geil. 2. O. 99. Myns. 4.
O. 4.*

8. Sed & scriptio fit injuria, cum fa-
mosis libellis aut literis nomen alicujus
proscinditur. L. un. C. d. *fam. libell.*

9. Finis ut contumelia alicui fiat;
Effectus in poenis injuriarum consi-
stit: agitur enim de omni injuria civi-
liter vel criminaliter, §. 10. l. *ht.* Actio
ad palinodiam, *jum Wiederruff* / civilis
est,

est non criminalis *Geil. l. O. 61. Poena famosi libelli capitalis est, si capitale crimen objiciatur. CC. art. 110. Bocer. tr. d. fam. libell. c. 5.*

10. Contraria, modi quibus injuria tollitur. Tollitur autem dissimulatione, §. f. l. *ht.* spacio anni continui. §. C. *ht.* remissione expressa vel tacita, quæ colligitur ex familiari conversatione, nisi protestatio præcesserit, daß man auß Hoffredt mit einem trincet. *Besold. in tr. pr. h. verb.* denique retorsione,

CAP. IV.

De Retorsione.

Injuriarum remedia duo sunt, unum judiciale, actio in palinodiam; alterum extrajudiciale, retorsio,

1. **R**etorsio est injuriæ in injuriantem rejectio.

2. Estque verbalis vel scripta.

3. Causa efficiens is cui injuria illata est. Materia is qui intulit.

4. For-

4. Forma ut fiat in continenti *Geil. 2. O. 101. n. 3.* & coram Notario ac teste; qui retorsionis libellum conficere, cumque convitiatori insinuare jubetur; vel potest injuriatus propriâ alienave manu ascribere, perque Notarium vel duos testes alios obtestatori exhibere. Tutius est ut retorsio per Notarium in instrumentum publicum redigatur, & studiosè asservetur. *Boer. el. 4. D. 4. G. 45. 46.*

5. Finis est honoris defensio. Effectus quòd retorquendo criminis obiecti suspicio purgatur. *l. 25. §. 2. de procur.*

CAP. V.

De Criminibus extraordinariis.

1. **E**Xtraordinaria crimina sunt, quæ pro arbitrio judicis extra ordinem coercentur. *l. 28. d. pæn. l. 2. C. d. recept. l. fin. C. d. mod. mulct.*

H 3

2. Ad

2. Ad ea pertinet (1) sollicitatio alienarum nuptiarum, vel pudicitiae alterius. l. 1. *pr. ff. h. t.* (2.) abactio partus l. 4 *cod. de inanimati seu non vitales*, nam partum animatum aut vitalem abigens ultimo supplicio afficitur. *P. D. art. 133.* (3) infantis expositio. L. 2. *C. d. inf. expos. C. C. art. 132.* (4) poculi amatorii suggestio l. 38. § 5. *d. pæn. Besold. th. pr. verb. Lieb. Träncklein.*

3. Porro (5) abigeatus, *Dieb. Diebstal* / l. 1. *l. f. d. ab. g.* sed hodie abigeos ut fures puniri mos est. (6) dardanariatus, quem committunt ii qui annonam vexant, supprimunt, flagellant, quorum pæna arbitraria. l. 6. *ht. R. A. 1577. t. die Monopolia.* (7) sacculariatus, cujus rei, qui vetitas in sacculo artes exercent, *die mit der Taschen spielen / Spitzbuben.* (8) Stellionatus seu cujuscunque doli aut fraudis commissio. l. 3. l. 4. *ff. stellion.*

4. Huc referri potest (9) improba mendicitas. l. *un. C. d. valid. mendic.*

P. D.

*P. D. 1577. t. 17, ludus vetitus, t. t. d. a-
leas. ebriofitas. d. Ord. pol. t. 8.*

5. Denique species criminum ex-
traordinariorum sunt, receptatio male-
ficorum, *l. 1. d. recepti.* effractura carce-
ris. *l. 1. 2. d. effract.* termini motio, *t. t. d.*
term. mot. illicita conventicula. *l. 1. pr.*
l. 3. d. colleg. & corp. concussio seu barate-
teria. *l. 1. 1. 2. d. consuss.* quorum omnium
pœna arbitraria.

De quasi delictis.

1. Quasi delicta sunt, quæ consistunt
in aliqua culpa, hoc est quæ ex facto ali-
orum, quibus utimur, imputantur. *§ fin.*
l. d. oblig. quæ ex q. del. nasc. l. f. §. 4. naut.
caup. stabul.

2. Ejusmodi est (1) damnum aut
furtum in navi, caupone vel stabulo
commissum, quod imputatur exercito-
ri, *d. §. f. & dt.*

3. (2) Dejectio, vel effusio ex cœ-
naculo, si quid ex ædibus dejectum ef-
fusumve est, quod nocuit prætereunti.
§. 1. l. dt. t. t. ff. d. his qui dejes. vel effud.

H4

(3) po:

(3.)positio vel suspensio rei alicujus ex ædibus, quæ cadens nocet. *d. §. 1. Poena ejus hodie arbitraria.*

4. Denique imperitia malè judicantis. *pr. l. dt.* sed hodie in judicem datur actio ex syndicatu. *vid. Paris de Puteo tr. sing.*

CAP. VI.

De Crimine læsæ Majestatis.

Hactenus de delectis privatis, sequuntur publica: qualia sunt crimen læsæ Majestatis, homicidium, adulterium, crimen falsi, vis publica, aliæq., de quibus ordine dicendam.

1. **C**Rimen læsæ majestatis est, quod à subdito in Principem vel Remp. committitur.

2. Estque in specie, vel perduellio: & verum vel quasi. *Vultej. l. 47.*

3. Committitur tantum à subditis, non à vasallis. *Clem. 2. d. sent. & re jud.*

4. E^t

4. Et quiddam in solum Principem ejusque securitatem, non contra inferiores *Id. in L. 5. C. bt. an & contra Consiliarios: aff. per d. L. 5.*

5. Forma quòd committatur re ipsa vel facto atroci, *l. 1. seqq. ht.* non etiam verbis. *l. 7. §. 3. eod. L. un. C. si quis imp. maled.*

6. Poena perduellionis est gladii cum confiscatione bonorum, etiam extantibus liberis, quin & ii fiunt infames carentque testamenti factione. *d. l. 5. P. H. D. art. 218. A. B. 1. 24*, quod tamen quoad liberos videtur injustum. Si securitas inferiorum violatur, non capitali, sed arbitrariæ poenæ locus est.

7. Contraria, præscriptio vicennii *l. 12. C. ad L. Corn. d. fals.* Affinia rebellio, seditio, conspiratio.

8. Ad majestatis crimen etiam tanquam affinia referri possunt delicta immediatè in Deum ejusque altissimam majestatem commissæ, uti sunt blasphemix. *Nov. 77. c. 1. X. A. 1577. 1. von Gottslâstern.* pactum expressum

H 5

vel

vel tacitum cum dæmone, *P. H. D. art. 149. (arpz. p. 1. prax. crim. q. 49. magiæ incantationes. Zauberrey/ Hexerey/ c. 2. d. sortileg. P. H. D. art. 109. perjurium. l. 2. C. d. reb. cred. P. H. D. art. 107. hæresis, apostasia, schisma.*

CAP. VII.

De Homicidio.

1. **H**omicidium est cædes hominis contra jus facta.

2. Estque voluntarium vel involuntarium & casuale. 2. in specie vel parricidium. 3. verum vel quasi.

3. Homicidii rei sunt, qui dolose interficiunt, qui mortis causam præbent, *l. 4. ff. ad L. corn. d. sicar.* qui cœdem mandant. *l. 15. cod.* qui assassinos conducunt. *Besold in th. pr. verb. Mäurdermord/* qui foetum animatum enecant. *L. 8. C. de c. 8. cau. 32. q. 2. c. 5. c. 20. x. h. P. H. D. art. 133.* qui infantes exponunt in locum solitarium, ut inedia
conlu-

consumantur. L. 2. C. d. infant. expos. P.
H. D. art. 131. Coler, decis. 158.

4. Tenentur quoque homicidii minores. L. 1. C. si adv. delict. l. 37. §. 1. d. minor. P. H. D. art. 164. rixosi & ebriosi. Dd. in l. 6. §. 7. d. re milit. Geil. 2. O. 110. n. 27. 29. non autem iracundiâ laceffiti. Id. d. O. n. 35. non infantes & furiosi. L. 12. ff. ad L. Corn. d. sicar. & arg. l. 13. ff. d. off. Pres. Id. n. 31. non dormientes & noctambulones, die Schlaffgänger. Clem. un. ht. Id. d. O. n. 30

5. Forma ut dolo fiat & eventus sequatur, l. 16. §. 8. ff. d. pœn. neque enim conatus pro eventu punitur. P. H. D. art. 178.

6. Poena homicidii dolosi est gladii, l. 3. §. f. ht. §. 5. l. d. pub. jud. quæ interdum exasperatur, uti in latrocinio & assassinio rotâ. P. H. D. art. 137. In homicidio necessario excedens moderamen inculpatæ tutelæ, punitur saltem de excessu. Berlich. 4. concl. 12. Homicidium casuale extra pœnam est. Clem. 1. ht. Clar. 5. sent. §. Homicidium. Geil. d. O. n. 33.

7. Parricidii pœna est, ut quis culeo insutus cum simia (hodie fele) cane, gallo & vipera (alicubi etiam sine iis) in mare vel flumen projiciatur. §. 6. l. dt. L. un. C. ad L. Pompej. d. parricid. Coler. decis. 157.

8. Propricidii seu *αὐτοχειρίας* pœna, ut si quis ex conscientia sceleris sibi mortem consciverit, ejus bona confiscentur, ipseque extractus à carnifice in loco inhonesto sepeliatur P. N. D. art. 131. secus si ex melancholia. l. 1. 2. C. d. bon. eor qui mort. sibi consciv.

CAP. VIII.

De Defensione necessaria.

Commodè hic tractari potest materia necessaria defensionis.

1. **D**efensio est instantis periculi inculcata propulsatio. L. 3. C. und. vi. l. 45. § ff. ad L. Aquil. c. 2. c. 3. in f. x. d. homicid.

2. Est

2. Estque publica, vel privata, de qua hic. l. 1. 2. C. *quand. lic. unie. sin. jud. se vind.*

3. Causa efficiens, jus naturale, hoc est recta hominis ratione conformatum. c. 3. dist. 1. l. 1. §. 16. ff. d. vi. arm. l. 1. §. 3. ff. si. *quadrup. paup.* προκαταρκτικὸν imminens periculum, d. l. 1. §. 16. c. 2. d. *homicid.* terror armorum, non minarum, nisi alia vis præparamenta accedant.

4. Materia circa quam, à parte aggressoris est offensio, & opposita à parte propugnatoris defensio personæ suæ imò & rerum ac bonorum. d. l. 1. 2. C. *quand. lic. un. sin. jud.* & æstimationis. l. 14. ff. d. *bon. libert.* l. 25. §. 1. d. *procur. Obrecht. in tr. d. necess. defens.* c. 8.

5. Forma & modus ut fiat cum moderamine inculpatæ tutelæ, Idq; in tribus consistit. causa modo & tempore. Causa debet esse iusta, sc. 1. insultatio. 2. & talis, per quam insultato mortis periculum imminet. 3. quod insultatus aliter quàm insultantem occidendo evadere non possit, d. l. 45. §. 4. ad L. *Aquil.* l. 21. l. 3. C.

ad. L. Corn. d. ficear. P. H. D. art. 140, Modus in eo est, ut inter defensionem & offensionem sit iusta proportio & paritas, Deniq; ut defensio fiat in contingenti *gu frischer That*/non ex intervallo *P. H. D. art. 142. Geil. d. O. n. 11. 12.*

6. Probanda a. defensio & vel testibus, etiam alias in idoneis, deinde præsumptionibus & conjecturis. *P. H. D. art. 141 seqq. Geil. i. d. P. P. c. 16. n. 22.*

7. Finis est non ultio sed defensio, quæ tamen ultionem respectu offendentis secum trahit. Effectus quòd defensor in nullo peccet, *L. 3. C. ad. L. Corn. d. ficear.* sed innocens sit & extra pœnam *d. c. 2. d. hom. d. l. 3. Clem. 1. eod. P. H. D. art. 139.*

8. Affinis est apprehensio nocentis; *l. 4. l. 3. ff. d. L. Aquil. pœna justa. l. 3. C. d. Ep. and. Contraria offensio, injustitia, dolus malus.*

CAP. IX.

De Adulterio,

l. Ad. l.

1. **A**dulterium est thori legitimi, sui vel alieni violatio. *l. 6. l. 34. ht. c. 15. can. 32. q. 5.*

2. Estque simplex, vel duplex, **O**ber-
hurerey inter utrinque conjugatos. *c. 4. can. 32. q. 4.*

3. Committit illud uxor indistinctè, siue rem habeat cum soluto siue conjugato. *l. 13. ht. l. 101. d. V. S. maritus quoque, siue rem habeat cum conjugata, l. 22. l. 29. C. ht. siue soluta. Clar. 5. sent. §. Adulterium n. 2, an in sponsa? aff. per l. 13. §. 3. ht. l. 7. C. cod. Sed & is adulterii tenetur, qui lenocinium facit, domumque suam stupris præbet. l. 8. ht. N. 130. c. 10. C. C. art. 123.*

4. Forma probandi etiam per præsumptiones, cæ si sint urgētissimæ, *l. 34. C. ht. veluti si ambo in eodem lecto nudi sint reprehensi. c. 12. x. d. præsumpt.*

5. Pœna adulterii capitalis, §. 4. *l. d. pub. jud. l. 30. C. ht. C. C. art. 120. Dent. 22. v. 22. Ezech. 18. v. 11. 13. etiā quoad fœminas, idque juri divino conforme est. Bodin. 1. d. Repub. 3. quæ tamen pœna*
Capi-

2. Ad ea pertinet (1) sollicitatio alienarum nuptiarum, vel pudicitiae alterius. l. 1. *pr. ff. ht.* (2.) abactio partus l. 4. *cod. sc. in animati seu non vitalis*, nam partum animatum aut vitalem abigens ultimo supplicio afficitur. *P. H. D. art. 133.* (3) infantis expositio. *L. 2. C. d. inf. expos. C. C. art. 132.* (4) poculi amatorii suggestio l. 38. § 5. *d. pæn. Besold. ib. pr. verb. Lieb. Et ancklein.*

3. Porro (5) abigeatus, *Dieb. Diebstal / l. 1. l. f. d. ab. g.* sed hodie abigeos ut fures puniri mos est. (6) dardanariatus, quem committunt ii qui annonam vexant, supprimunt, flagellant, quorum pæna arbitraria. l. 6. *ht. R. A. 1577. t. die Monopolia.* (7) sacculariatus, cujus rei, qui vetitas in sacculo artes exercent, *die mit der Taschen spülen / Spitzbuben.* (8) Stellionatus seu cujuscunque doli aut fraudis commissio. l. 3. l. 4. *ff. stellion.*

4. Huc referri potest (9) improba mendicitas. *L. un. C. d. valid. mendic.*

P. D.

P. D. 1577. t. 17, ludus vetitus, t. t. d. a-
leas. ebriofitas. d. Ord. pol. t. 8.

5. Denique species criminum ex-
traordinariorum sunt, receptatio male-
ficorum, l. 1. d. recept. effractura carce-
ris. l. 1. 2. d. effract. termini motio, t. t. d.
term. mot. illicita conventicula. l. 1. pr.
l. 3. d. colleg. & corp. concussio seu barate-
teria. l. 1. 1. 2. d. consuss. quorum omnium
pœna arbitraria.

De quasi delictis.

1. Quasi delicta sunt, quæ consistunt
in aliqua culpa, hoc est quæ ex facto ali-
orum, quibus utimur, imputantur. §. fin.
l. d. oblig. quæ ex q. del. nasc. l. f. §. 4. naut.
caup. stabul.

2. Ejusmodi est (1) damnum aut
furtum in navi, caupone vel stabulo
commissum, quod imputatur exercito-
ri, d. §. f. & dt.

3. (2) Dejectio, vel effusio ex cœ-
naculo, si quid ex ædibus dejectum ef-
fusumve est, quod nocuit prætereunti.
§. 1. l. dt. t. 1. ff. d. his qui dejes. vel effud.

(3.)positio vel suspensio rei alicujus ex ædibus, quæ cadens nocet. *d. §. 1. Poena ejus hodie arbitraria.*

4. Denique imperitia malè judicantis. *pr. l. dt.* sed hodie in judicem datur actio ex syndicatu. *vid. Paris de Puteo tr. sing.*

CAP. VI.

De Crimine læsæ Majestatis.

Hactenus de delectis privatis, sequuntur publica: qualia sunt crimen læsæ Majestatis, homicidium, adulterium, crimen falsi, vis publica, aliæq., de quibus ordine dicendum.

1. **C**Rimen læsæ majestatis est, quod à subdito in Principem vel Remp. committitur.

2. Estque in specie, vel perduellio: & verum vel quasi. *Vultoj. l. 47.*

3. Committitur tantum à subditis, non à vasallis. *Clem. 2. d. sent. & re jud.*

4. E^t

4. Et quiddam in solum Principem ejusque securitatem, non contra inferiores *Dd. in L. 5. C. bt. an & contra Consiliarios: aff. per d. L. 5.*

5. Forma quòd committatur re ipsa vel facto atroci, *l. 1. seqq. bt.* non etiam verbis, *l. 7. §. 3. eod. L. un. C. si quis imp. maled.*

6. Poena perduellionis est gladii cum confiscatione bonorum, etiam extantibus liberis, quin & ii fiunt infames carentque testamenti factione. *d. L. 5. P. H. D. art. 218. A. B. 1. 24*, quod tamen quoad liberos videtur injustum. Si securitas inferiorum violatur, non capitali, sed arbitrariae poenae locus est.

7. Contraria, praescriptio vicennii *l. 12. c. ad L. Corn. d. ff. Affinia* rebellio, seditio, conspiratio.

8. Ad majestatis crimen etiam tanquam affinia referri possunt delicta immediate in Deum ejusque altissimam majestatem commissi, uti sunt blasphemiae. *Nov. 77. c. 1. X X. 1577. i. von Gottalästern.* pactum expressum

H 5

vel

vel tacitum cum dæmone, *P. H. D. art. 149. (arpz. p. 1. prax. crim. q. 49. magiæ incantationes. Zauberer/ Hexer/ c. 2. d. sortileg. P. H. D. art. 109. perjurium. l. 2. C. d. reb. cred. P. H. D. art. 107. hæresis, apostasia, schisma.*

CAP. VII.

De Homicidio.

1. **H**omicidium est cædes hominis contra jus facta.

2. Estque voluntarium vel involuntarium & casuale. 2. in specie vel parricidium. 3. verum vel quasi.

3. Homicidii rei sunt, qui dolose interficiunt, qui mortis causam præbent, *l. 4. ff. ad L. corn. d. sicar.* qui cædem mandant. *l. 15. eod.* qui assassinos conducunt. *Besold in th. pr. verb. Mordelmord/* qui foetum animatum enecant. *L. 8. C. de c. 8. cau. 32. q. 2. c. 5. c. 20. x. h. P. H. D. art. 133.* qui infantes exponunt in locum solitarium, ut inedia consu-

consumantur. L. 2. C. d. infant. expos. P.
 H. D. art. 131. Coler. decis. 158.

4. Tenentur quoque homicidii minores. L. 1. C. si adv. delict. l. 37. §. 1. d. minor. P. H. D. art. 164. rixosi & ebriosi. Dd. in l. 6. §. 7. d. re milit. Geil. 2. O. 110. n. 27. 29. non autem iracundiâ laceffiti. Id. d. O. n. 35. non infantes & furiosi. L. 12. ff. ad L. Corn. d. sicar. & arg. l. 13. ff. d. off. Pras. Id. n. 31. non dormientes & noctambulones, die Schlaffgänger. Clem. un. ht. Id. d. O. n. 30

5. Forma ut dolo fiat & eventus sequatur, l. 16. §. 8. ff. d. pœn. neque enim conatus pro eventu punitur. P. H. D. art. 178.

6. Poena homicidii dolosi est gladii, l. 3. §. f. h. §. 5. l. d. pub. jud. quæ interdum exasperatur, uti in latrocinio & assassinio rotâ. P. H. D. art. 137. In homicidio necessario excedens moderamen inculpatæ tutelæ, punitur saltem de excessu. Berlich. 4. concl. 12. Homicidium casuale extra pœnam est. Clem. 1. ht. Clar. 5. sent. §. Homicidium. Geil. d. O. n. 33.

7. Parricidii poena est, ut quis culeo insutus cum simia (hodie fele) cane, gallo & vipera (alicubi etiam sine iis) in mare vel flumen projiciatur. §. 6. l. dt. L. un. C. ad L. Pompej. d. parricid. Coler. decis. 157.

8. Propricidii seu *αὐτοχειρίας* poena, ut si quis ex conscientia sceleris sibi mortem consciverit, ejus bona confiscentur, ipseque extractus à carnifice in loco inhonesto sepeliatur P. N. D. art. 131. secus si ex melancholia. l. 1. 2. C. d. bon. eor qui mort. sibi consciv.

CAP. VIII.

De Defensione necessaria.

Commodè hic tractari potest materia necessaria defensionis.

1. **D**efensio est instantis periculi inculpata propulsatio. L. 3. C. und. vi. l. 45. §. ff. ad L. Aquil. c. 2. c. 3. in f. x. d. homicid.

2. Est,

2. Estque publica, vel privata, de qua hic. l. 1. 2. C. *quand. lic. unic. sin. jud. se vind.*

3. Causa efficiens, jus naturale, hoc est recta hominis ratione conformatum. c. 3. dist. 1. l. 1. §. 16. ff. d. vi. arm. l. 1. §. 3. ff. si. *quadrup. paup. προκαταρκτικὴ* imminens periculum, d. l. 1. §. 16. c. 2. d. *homicid. terror armorum, non minarum, nisi alia vis præparamenta accedant.*

4. Materia circa quam, à parte aggressoris est offensio, & opposita à parte propugnatoris defensio personæ suæ imò & rerum ac bonorum. d. l. 1. 2. C. *quand. lic. un sin. jud. & æstimationis. l. 14. ff. d. bon. libert. l. 25. §. 1. d. procur. Obrecht. in tr. d. necess. defens. c. 8.*

5. Forma & modus ut fiat cum moderamine inculpatae tutelæ, Idq; in tribus consistit. causa modo & tempore. Causa debet esse iusta, sc. 1. insultatio. 2. & talis, per quam insultato mortis periculum imminet. 3. quod insultatus aliter quàm insultantem occidendo evadere non possit, d. l. 45. §. 4. ad L. *Aquil. l. 21. l. 3. C.*

ad. L. Corn. d. fcar. P. H. D. art. 140, modus in eo est, ut inter defensionem & offensionem sit iusta proportio & paritas, Deniq; ut defensio fiat in contumenci *zu frischer That*/non ex intervallo *P. H. D. art. 142. Geil. d. O. n. 11. 12.*

6. Probanda a. defensio & vel testibus, etiam alias in idoneis, deinde præsumptionibus & conjecturis. *P. H. D. art. 141 seqq. Geil. i. d. P. P. c. 16. n. 22.*

7. Finis est non ultio sed defensio quæ tamen ultionem respectu offendentis secum trahit. Effectus quòd defensor in nullo peccet, *L. 3. C. ad. L. Corn. d. fcar.* sed innocens sit & extra pœnam *d. c. 2. d. hom. d. l. 3. Clem. 1. eod. P. H. D. art. 139.*

8. Affinis est apprehensio nocentis *l. 4. l. 3. ff. d. L. Aquil. pœna iusta. l. 3. C. d. Ep. aud.* Contraria offensio, injustitia, dolus malus.

CAP. IX.

De Adulterio,

1. Ad. 1.

1. **A**dulterium est thori legitimi, sui vel alieni violatio. *l. 6. l. 34. ht. c. 15. can. 32. q. 5.*

2. Estque simplex, vel duplex, **O**ber-
hurerey inter utrinque conjugatos. *c. 4. can. 32. q. 4.*

3. Committit illud uxor indistinctè, siue rem habeat cum soluto siue conjugato. *l. 13. ht. l. 101. d. V. S. maritus quoque, siue rem habeat cum conjugata, l. 22. l. 29. C. ht. siue soluta. Clar. 5. sent. §. Adulterium n. 2, an in sponsa? aff. per l. 13. §. 3. ht. l. 7. C. eod.* Sed & is adulterii tenetur, qui lenocinium facit, domumque suam stupris præbet. *l. 8. ht. N. 130. c. 19. C. C. art. 123.*

4. Forma probandi etiam per præsumptiones, cæ si sint urgētissimæ, *l. 34. C. ht. veluti si ambo in eodem lecto nudi sint reprehensi. c. 12. x. d. præsumpt.*

5. Poena adulterii capitalis, *§. 4. l. d. pub. jud. l. 30. C. ht. C. C. art. 120. Dent. 22. v. 22. Ezech. 18. v. 11. 13.* etiā quoad fœ-
minas, idque juri divino conforme est. *Bodin. 1. d. Repub. 3.* quæ tamen poena
Capi-

2. Ad ea pertinet (1) sollicitatio alienarum nuptiarum, vel pudicitiae alterius. l. 1. *pr. ff. de h. n. et t. p.* (2.) abactio partus l. 4. *cod. de inanimati seu non vitalis*, nam partum animatum aut vitalem abigens ultimo supplicio afficitur. *P. D. art. 133.* (3) infantis expositio. L. 2. *C. de inf. expos. C. C. art. 132.* (4) poculi amatorii suggestio l. 38. § 5. *d. pæn. Beföld. th. pr. verb. Lieb. Träncklein.*

3. Porro (5) abigeatus, *Dieb. Diebstal/ l. 1. l. f. d. ab. g.* sed hodie abigeos ut fures puniri mos est. (6) dardanariatus, quem committunt ii qui annonam vexant, supprimunt, flagellant, quorum pæna arbitraria. l. 6. *ht. R. A. 1577. t. die Monopolia.* (7) sacculariatus, cujus rei, qui veritas in sacculo artes exercent, die mit der Taschen spielen/ *Spitzbuben.* (8) Stellionatus seu cujuscunque doli aut fraudis commissio. l. 3. l. 4. *ff. stellion.*

4. Huc referri potest (9) improba mendicita. L. *un. C. de valid. mendic.*

P. D.

P. D. 1577- t. 17, ludus vetitus, t. t. d. a-
leat. ebriositas. d. Ord. pol. t. 8.

5. Denique species criminum ex-
traordinariorum sunt, receptatio male-
ficorum, l. 1. d. recept. effractura carce-
ris. l. 1. 2. d. effract. termini motio, t. t. d.
term. mot. illicita conventicula. l. 1. pr.
l. 3. d. colleg. & corp. concussio seu barato-
teria. l. 1. 1. 2. d. concuss. quorum omnium
pœna arbitraria.

De quasi delictis.

1. Quasi delicta sunt, quæ consistunt
in aliqua culpa, hoc est quæ ex facto ali-
orum, quibus utimur, imputantur. §. fin.
l. d. oblig. quæ ex q. del. nasc. l. f. §. 4. naut.
caup. stabul.

2. Ejusmodi est (i) damnum aut
furtum in navi, caupone vel stabulo
commissum, quod imputatur exercito-
ri, d. §. f. & dt.

3. (2) Dejectio, vel effusio ex cœ-
naculo, si quid ex ædibus dejectum ef-
fusumve est, quod nocuit prætereunti.
§. i. l. dt. t. 1. ff. d. his qui dejec. vel effud.

H4

(3) po 2

(3.)positio vel suspensio rei alicujus ex ædibus, quæ cadens nocet. *d. §. 1. Pœna ejus hodie arbitraria.*

4. Denique imperitia malè judicantis. *pr. l. dt.* sed hodie in judicem datur actio ex syndicatu. *vid. Paris de Puzeo tr. sing.*

CAP. VI.

De Crimine læsæ Majestatis.

Hactenus de delectis privatis, sequuntur publica: qualia sunt crimen læsæ Majestatis, homicidium, adulterium, crimen falsi, vis publica, aliæq., de quibus ordine dicendam.

1. **C**Rimen læsæ majestatis est, quod à subdito in Principem vel remp. committitur.

2. Estque in specie, vel perduellio: & verum vel quasi. *Vultoj. l. 47.*

3. Committitur tantum à subditis, non à vasallis. *Clem. 2. d. sent. & re jud.*

4. E^t

4. Et quiddam in solum Principem ejusque securitatem, non contra inferiores *Id. in L. 5. C. bt. an & contra Consiliarios: aff. per d. L. 5.*

5. Forma quòd committatur re ipsa vel facto atroci, *l. 1. seqq. ht.* non etiam verbis, *l. 7. §. 3. cod. L. un. C. si quis Imp. maled.*

6. Poena perduellionis est gladii cum confiscatione bonorum, etiam extantibus liberis, quin & ii sunt infames carentque testamenti factione. *d. l. 5. P. N. D. art. 218. A. B. t. 24*, quod tamen quoad liberos videtur injustum. Si securitas inferiorum violatur, non capitali, sed arbitrariæ poenæ locus est.

7. Contraria, præscriptio vicennii *l. 12. c. ad L. Corn. d. ff. Affinia* rebellio, seditio, conspiratio.

8. Ad majestatis crimen etiam tanquam affinia referri possunt delicta immediate in Deum ejusque altissimam majestatem commissæ, uti sunt blasphemix. *Nov. 77. c. 1. R. A. 1577. r. von Gottschäfer. pactum expressum*

H 5

vel

vel tacitum cum dæmone, *P. H. D. art. 149. (arpz. p. 1. prax. crim. q. 49. magia incantationes. Zauberrey/ Hexerey/ c. 2. d. sortileg. P. H. D. art. 109. perjurium. l. 2. C. d. reb. cred. P. H. D. art. 107. hæresis, apostasia, schisma.*

CAP. VII.

De Homicidio.

1. **H**omicidium est cædes hominis contra jus facta.

2. Estque voluntarium vel involuntarium & casuale. 2. in specie vel parricidium. 3. verum vel quasi.

3. Homicidii rei sunt, qui dolose interficiunt, qui mortis causam præbent, *l. 4. ff. ad L. corn. d. sicar. qui cœdem mandant. l. 15. eod. qui assassinos conducunt. Besold in th. pr. verb. Mordelmord/ qui foetum animatum enecant. L. 8. C. dt. c. 8. cau. 32. q. 2. c. 5. c. 20. x. bt. P. H. D. art. 133. qui infantes exponunt in locum solitarium, ut inedia*
conlu-

consumantur. L. 2. C. d. infant. expos. P.
H. D. art. 131. Coler, decis. 158.

4. Tenentur quoque homicidii minores. L. 1. C. si adv. delict. l. 37. §. 1. d. minor. P. H. D. art. 164. rixosi & ebriosi. Dd. in l. 6. §. 7. d. re milit. Geil. 2. O. 110. n. 27. 29. non autem iracundiâ laceffiti. Id. d. O. n. 35. non infantes & furiosi. L. 12. ff. ad L. Corn. d. sicar. & arg. l. 13. ff. d. off. Præs. Id. n. 31. non dormientes & noctambulones, die Schlaffgänger. Clem. un. ht. Id. d. O. n. 30

5. Forma ut dolo fiat & eventus sequatur, l. 16. §. 8. ff. d. pœn. neque enim conatus pro eventu punitur. P. H. D. art. 178.

6. Pœna homicidii dolosi est gladii, l. 3. §. f. ht. §. 5. l. d. pub. jud. quæ interdum exasperatur, uti in latrocinio & assassinio rotâ. P. H. D. art. 137. In homicidio necessario excedens moderamen inculpatæ tutelæ, punitur saltem de excessu. Berlich. 4. concl. 12. Homicidium casuale extra pœnam est. Clem. 1. ht. Clar. 5. sent. §. Homicidium. Geil. d. O. n. 33.

7. Parricidii poena est, ut quis culeo insutus cum simia (hodie fele) cane, gallo & vipera (alicubi etiam sine iis) in mare vel flumen projiciatur. §. 6. l. dt. L. nn. C. ad L. Pompej. d. parricid. Coler. decis. 157.

8. Propricidii seu *αὐτοχειρίας* poena, ut si quis ex conscientia sceleris sibi mortem consciverit, ejus bona confiscentur, ipseque extractus à carnifice in loco inhonesto sepeliatur P. H. D. art. 131. secus si ex melancholia. l. 1. 2. C. d. bon. eor qui mort. sibi consciv.

CAP. VIII.

De Defensione necessaria.

Commodè hic tractari potest materia necessaria defensionis.

1. **D**efensio est instantis periculi inculpata propulsatio. L. 3. C. und. vi. l. 45. §. ff. ad L. Aquil. c. 2. c. 3. in f. x. d. homicid.

2. Est.

2. Estque publica, vel privata, de qua hic. l. 1. 2. C. *quand. lic. unie. sin. jud. se vind.*

3. Causa efficiens, jus naturale, hoc est recta hominis ratione conformatum. c. 3. dist. 1. l. 1. §. 16. ff. d. vi. arm. l. 1. §. 3. ff. si. *quadrup. paup.* προκαταρκτικὴ imminens periculum, d. l. 1. §. 16. c. 2. d. *homicid.* terror armorum, non minarum, nisi alia vis præparamenta accedant.

4. Materia circa quam, à parte aggressoris est offensio, & opposita à parte propugnatoris defensio personæ suæ imò & rerum ac bonorum. d. l. 1. 2. C. *quand. lic. un. sin. jud.* & æstimationis. l. 14. ff. d. *bon. libert.* l. 25. §. 1. d. *procur. Obrecht. inter. d. necess. defens.* c. 8.

5. Forma & modus ut fiat cum modamine inculpatæ tutelæ, Idq; in tribus consistit. causa modo & tempore. Causa debet esse iusta, sc. 1. insultatio. 2. & talis, per quam insultato mortis periculum imminet. 3. quod insultatus aliter quàm insultantem occidendo evadere non possit, d. l. 45. §. 4. ad L. *Aquil.* l. 21. l. 3. C.

1. **A**dulterium est thori legitimi, sui vel alieni violatio. *l. 6. l. 34. ht. c. 15. can. 32. q. 5.*

2. Estque simplex, vel duplex, **O**ber-
hureren inter utrinque conjugatos. *c. 4. can. 32. q. 4.*

3. Committit illud uxor indistinctè, siue rem habeat cum soluto siue conjugato. *l. 13. hf. l. 101. d. V. S. maritus quoque, siue rem habeat cum conjugata, l. 22. l. 29. C. ht. siue soluta. Clar. 5. sent. §. Adulterium n. 2, an in sponsa? aff. per l. 13. §. 3. ht. l. 7. C. eod.* Sed & is adulterii tenetur, qui lenocinium facit, domumque suam stupris præbet. *l. 8. ht. N. 130. c. 10. C. C. art. 123.*

4. Forma probandi etiam per præsumptiones, cæ si sint urgētissimæ, *l. 34. C. ht. veluti si ambo in eodem lecto nudi sint reprehensi. c. 12. x. d. præsumpt.*

5. Pœna adulterii capitalis, *§. 4. l. d. pub. jud. l. 30. C. ht. C. C. art. 120. Dent. 22. v. 22. Ezech. 18. v. 11. 13. etiã quoad fœminas, idque juri divino conforme est. Bodin. 1. d. Repub. 3. quæ tamen pœna*
Capi-

ca infanti præstet, aut in uxorem ducat.
70. à. Sandel. 2. t. 1. d. 10. Stupri violenti
pœna est capitalis. C. C. art. 119.

4. Affinis est raptus, incestus, Sodomia.

5. Raptus est personæ abductio libidinis causâ facta. *l. 3. §. 4. l. 5. §. 2. ad l. ful. d. vi pub.*

6. Pœna ejus capitalis, *§. 8. l. d. pub. jud. L. un. C. d. rapt. virg.* etiamsi rapta consentiat, aut matrimonii causâ quis eam rapuerit *Clar. 5. sent. §. Raptus. n. 3. 4.*

7. Stuprum quod fit à sanguinè junctis dicitur incestus et in *Blutschand* & propriè committitur inter ascendentes, & descendentes in infinitum, in linea collateralis inter fratres & sorores. *Clar. §. Incestus. n. 3. 4. Carpz. in pr. crim. part. 2. q. 72. 73. 74.*

8. Pœna ejus capitalis. *C. C. art. 107. Damhoud. in prax. crim. c. 94.*

9. Sodomia est luxuria contra naturam, marium cum masculis, foeminarum cum foeminis, & congressus cum bestiis. *Rom. 2.*

10. Pœ-

10. Poena ignis vel gladius. *C. C. art.*
116. Exed. 23. v. 19. Clar. §. Sodomia n. 12.

11. Affine crimen Sodomiae perpe-
 trant mastrupratores, tribades & simi-
 les, in quos est poena arbitraria. *Carpz.*
2. q. 76.

12. Punitur etiam arbitrariè forni-
 catio. *Id. 2. q. 80. concubinatus. Id. 2. q.*
70 n. 38. 41. lenocinium. Id. 2. q. 71.

CAP. XI.

De Falso.

1. **F**alsum est veritatis dolosa immu-
 tatio.

2. Committitur dictis, scriptis vel
 facto.

3. Dictis, ut si quis dicat falsum te-
 stimonium, vel nomen aut genus falsum
 fingat, vel pro Nobili se gerat, cum non
 sit. *L. un. C. d. mut. nom.*

4. Scripturâ, ut si quis falsa instru-
 menta vel testamenta scribat, signet. *l.*
4. s. 17. 18. h. t. l. pen. l. 21. C. eod. Clar. s. sent.
§. Falsum vers. Notarius.

§. Fa-

5. Facto, si quis scripturam in fraudem alterius delet, mutat, corrumpit, l. 1. ht. scripturas alienas falso imitatur, l. 23. eod. falsis utitur instrumentis, l. 3. eod. signa adulterina sculpsit, l. 30. pr. eod. literas alienas aperit. *Clar. in d. §.* qui falsas literas nomine magistratus reddit; l. 25. ht. ut hodie validi mendicantes facere solent. *L. 42. c. d. val mend.* qui nummos aureos adulterant, fingunt, radunt, l. 8. eod. vel corrumpunt stanneosve expendunt, in aurant, argentant. *t. t. C. d. falsi monet.* qui mensuras vini vel frumenti publicè probatas corrumpit, l. pen. §. 1. ht. qui falsis ponderibus utitur. l. 52. d. furt. *Dent. 25. v. 2.* denique qui falsos testes subornat & corrumpit. *Clar. in d. §. n. 13.*

6. Poena olim varia §. 7. l. d. quib. jud. l. 1. §. f. eod. hodie arbitraria, & pro circumstantiis delicta variat, ut ad mortem extendi possit. l. 22. C. eod. *P. S. D. art. 12. Carpz. 2. q. 93.* Monetæ corruptæ poena ob læsam majestatem, ignis est. *L. 2. C. d. fals. mon. Id. 2. q. 42. & seqq.*

CAP.

Cap. XII.

De Vi.

1. **V**is est delictum, quo violentia adhibetur rebus vel personis.

2. Estq; publica vel privata, illa cum armis, hæc sine iis fit. §. 8. l. d. pub. jud. deinde vera vel quasi.

3. De vi publica tenetur, qui arma cogit, l. 1. C. bt. qui turbæ seditionis ve causâ hominem in armis habet, vel cum telo est in publico, d. l. 3. pr. §. 1. eo. & domos expugnat. l. pen. pr. ht. qui incendiûm facit. l. §. pr. eo. vel ex incendio rapit. l. 3. §. 3. eo. adde & qui nova exercet vectigalia, l. fin. ht. aut vetera auget. l. 2. vectig. nov. instis. non poss.

4. Poena hodie arbitraria, ultimi etiam supplicii. l. pen. pr. ht. l. 6. C. eo.

5. Affine crimen fractæ pacis, & andersfriedbruch / O. C. p. 2. r. 9. Geil. 1. O. 2. & diffidatio Besehdung.

6. Vis privata punitur arbitrariè Clar. §. fin q. 83. Carpz. 1. q. 40.

7. Ad

7. Ad quasi vim pertinet plagium, concussio, carcer privatus.

8. Plagium est surreptio, occultatio, detentio vel suppressio hominis liberi. Poena ejus capitalis. *Dent. 24. v. 2. l. 7. l. f. C. ad L. Fab. d. plag. Carpz. 2. q. 83. n. 89*

9. Concussio est extorsio pecuniæ vel alterius rei, metu potestatis facta; dicitur etiam baratteria.

10. Carceres privati omninò illiciti. *l. un. C. d. priv. carc. inhib.*

De variis criminibus publicis.

1. Sunt & alia repetundarum, pecunietus, residuorum, ambitus annonæ crimina.

2. Repetundarum tenentur, qui in magistratu vel officio publico pecuniam iniquè capit. *§. 11. l. d. pub. jud. l. 4. l. 7. pr. ad L. Jul. repet. non is qui propter amicitiam, xenia vel esculenta accipit. l. 18. ff. d. off. Pras. Myns. 2. O. 75.*

3. Poena est arbitraria *Clar. §. fin. q. 73. Carpz. 2. q. 93. n. 52. seqq.*

4. Pe-

4. Peculatus est furtum pecuniæ publicæ vel alterius rei, vulgò Diebstal des gemeinen Geldes. *l. 4. l. f. ff. ad L. jul. pecul.* Poena hodie capitalis vel suspendii. *M. H. D. art. 171.*

5. Affine sacrilegium, quod est furtum rei Deo consecratæ, sive in loco sacro vel profano scienter factum. Idque capitale, *c. c. art. 172. seqq. (ar. p. 2. q. 89.*

6. Residuum est pecuniæ sibi commissæ abusus. Poena est extraordinaria *l. 4. § 1. ff. ad L. jul. pecul. l. fin. C. d. frum. urb. Constant. l. 11.*

7. Ambitus est illicita ad honores & officia per largitionem obreptio. *Nov. 8. c. 8.* Poena itidem arbitraria. *L. un. C. d. ambit.*

8. Affinis Simonia, quæ est nundinatio præbendarum & munerum ecclesiasticorum. *t. t. x. d. simon.* Poena arbitraria, interdum anathema. *c. 1. cod.*

9. Flagellatio annonæ est, si quis annonam cariorē facit vel corrumpit. *l. 2. ff. ad L. jul. d. annon. l. 1. C. d. can. frum.* Poena extraordinaria pro persona-

sonarum & delicti qualitate. l. 1. §. 1. l. 3.
ff. de Damno, in pract. crim. c. 134.

10. Huc pertinent Monopolia, Gura
tauri/ quæ illicita. L. un. C. de monopol.
R. A. 1548. 1577. & cod.

CAP. XIII.

De Accusationibus.

*Hactenus de criminibus publicis, re-
stat de processu quoque dispicere.*

*Crimen deferitur in iudicium 1. ac-
cusatione. 2. denunciatione 3.
inquisitione.*

1. **A**ccusatio est maleficii alicu-
jus apud iudicem delatio, ad
vindictam publicam solenniter facta,
l. 3. h. t.

2. Causa efficiens, ii quibus accu-
sandi jus est, contra eos quos accusare
licet.

3. Accusare possunt omnes qui non
prohibentur, vel generaliter, uti muli-
er, pupillus, miles, magistratus, infam-
mis.

mis. l. 18. *ht.* vel speciatim, uti liberi
rentes. l. 5. *C. ad L. Corn. de fals. lib.*
patronos. l. *fin.* *C. eod.* laici clericos, &
x. d. test. consanguineus consanguine
l. 15. *C. ht.*

4. Accusari possunt rei cujuscunque
sexus vel ætatis, si doli sint capaces
l. 3. 7. *ff. d. min.* ut puberes & puberes
proximi. l. 115. d. R. I. non Legati
magistratus. l. 12. *pr. ht.* nec absentes
l. 6. *C. eod.* secus hodie ex consuetudine
Clar. §. fin. q. 44. n. 3. non mortui, nisi
crimine læsæ majestatis. l. *fin.* *C. ad
ful. Maj.*

5. Materia circa quam, delicta publica.

6. Forma ut fiat oblato libello, &
crimen cum omnibus circumstantiis
personæ, loci, temporis continetur
l. 1. *pr. & §. 1. 2. 3. ff. ht.* inscriptionis
cessitas hodiè cessat: præstanda tamen
ab accusatore cautio de prosecutione
lite & refarcienda injuria. l. 3. *C. d.
qui accus. l. 1. C. d. exhib. reis.* Sicq; reus
captus custodiæ traditur, vel fidejussor

foribus committitur. *l. 1. d. custod. reor.*
 Instituta a. accusatione causa eodem
 modo agitur per litis contestationem,
 exceptiones, probationes, quo in civi-
 libus agitari solet. *d. l. 1. cum similib. vid.*
Damhoud. pract. crim. c. 13. 30.

7. Contra absentem ita procedi so-
 let, ut reus publicè affixis, vel ad magi-
 stratum domicilii emissis literis, intra
 annum ad comparandum citetur, an-
 notantis interim ejus bonis, quæ si
 contumax emanet, confiscatur. *l. 1. 2. l.*
fin. C. d. exhib. reis.

8. Finis & effectus, ut delicta puni-
 antur, quod reip. interest.

9. Contraria, modi quibus extin-
 gitur, uti sunt abolitio. *t. r. C.*
d. abolit. indulgentia Principis &
 aggratiatio, *Wagnadigung*, denique
 præscriptio 20. annorum. *l.*

querela. C. de
fals.

CAP. XIV.

De Torturis seu quæstionibus.

Veritatem commissi criminis sæpe per tormenta exquirere judex cogitur.

1. **T**ortura est remedium, ad eliciendam à reis veritatem adhibitum.

2. Estque levis, levissima; vel gravis, gravissima.

3. Causa efficiens mos antiquus populorum. Requisita *прокатаніи* (1.) ut sit causa criminalis, eaq; atrox & capitalis. l. i. l. 8. *bt Damhoud. in pract. crim. c. 35 n. 4.* (2) ut aliæ probationes desint. d. l. 8. (3) ut sufficientia concurrant iudicia, quibus reus penè convictus sit. d. l. i. l. 18. §. i. l. 20. l. fin *bt. l. 3. l. 8. C. cod. Damhoud. c. 36.*

4. Materia ii qui torqveri possunt: & quidem hodie tam servi, quàm liberi. Non tamen innocentes, l. pen. l. *bt.*

ht. non impuberes & senes *l. 10. l. 15. cod.* *foeminae prae-gnantes. l. 3. d. poen.* milites & Nobiles. *l. 6 § 1. d. re milit.* Seniores eorumque liberi. *l. 8. l. 11. l. 16. C. ht.* item Doctores & Advocati, quod tamen usu non servatur, cum reatus omnem dignitatem excludat. *l. 1. C. ubi Sen. vel clariss. vid. Damhoud. c. 41.*

5. Forma ne à tormentis incipiat, *l. 1. pr. l. 18. C. ht.* sed prius indicia reo communicentur, audianturq; ejus defensiones, an illa refutare possit. De se autem interrogandi malefici, non in caput aliorum. *l. 1. l. 16. ht. Damhoud. c. 37. n. 10. 12.* Sæpè tamen fures ac latrones, itemque sagæ de complicibus sociisque interrogari solent. Tormenta variis instrumentis atque modis exercentur, hoc tamen moderamine fiat, ut persona sit salva. *l. 7. ht. Id. d. c. 37. n. 17. segg.*

6. Finis ut veritas exprimatur. Effectus quòd si in confessione tormentis exorta reus in judicio perseveret,

exinde condemnetur. l. 2. C. de custod. reor. si neget, iterum torqueatur si nova adfint indicia, aliàs absolvendus sit, *Damboud. c. 38. 39. 40.*

Cap. XV. De Poënis.

Post confessionem debiti spontaneam vel extortam, sequitur, ut nocentes poënis subjiciantur.

1. **P**oëna est delictorum coërcitio.
2. Estque ordinaria vel extraordinaria: civilis vel criminalis, capitalis vel non capitalis, *Vultej. 1. 54.*
3. Causa efficiens lex, vel magistratus, penes quem est jus gladii & merum imperium.
4. Materia in qua, ii qui delinquere per f. cta, dicta, scripta, consilia, l. 19. pr. ff. h. t.
5. Forma in poënarum generibus & modo consistit. Modus ex circumstantiis dependet, causa, persona, loco.

tem-

tēpore, qualitate, quantitate, eventu.
d.l.16.

6. Finis ut delicta puniantur & alii exemplo deterreantur. 1. 28. §. *pen hr.* Effectus quòd pœna tollit omnem reatum.

7. Contraria per quæ pœna tollitur, sunt mors damnati, *t. t. C. si reus vel accus. mort.* abolitio, indulgentia. restitutio & aggratiatio, item præscriptio. l. 12. *C. d. fals.*

8. Causæ pœnam mitigandi sunt diturnitas temporis. *Tiraq. in tr. d. pœn. temp. caus.* 29. ira. l. 5. *C. d. injur. l. un. C. si quis imp. maled. Id. d. tr. c. 1. dolor, furor, l. 3. ff. d. off. Pres. l. 12. ff. ad L. Corn. d. sicar. ebrietas. l. 1. §. pen. ff. de re milit. ætas l. 37. ff. de min. l. 108. d. R. l. etiam fenilis. l. 3. §. 7. d. S. Syllan. Id. cau. 8. sexus. Id. cau. 9. culpa lata l. 7. ff. ad L. Corn. d. sicar. Id. cau. 14. dolus minor. cau. 15. consanguinitas. l. 1. *C. d. his qui latron. Id. cau. 20. pœnitentia. cau. 28. spontanea confessio sui que indicatio. l. un. C. d. his qui se def. Id. cau. 30. dignitas, nobilitas**

tas. *can.* 31. paupertas. *can.* 32. necessitas
 famis. *can.* 33. iussus domini vel super
 rioris. *can.* 34. 35. metus. 36. eventus
 non infecutus. *can.* 37. 38. 39. 40. con
 suetudo. *can.* 42. multitudo. *can.* 48.
 merita publica. 49. insigne artificium.
l. 32. *ht.* *Id.* *can.* 50. vita bene acta. 31. of
 ficiū. 58. & si quæ causæ similes, de
 quibus latè *Tiraq. in d. tr.*

CAP. XVI.

De Multis.

1. **M**ulta est poena pecuniaria
 pro culpa imposita, vulgò
Srevel & Buß.

2. Estque modica, levis vel gravis:
 deinde lege taxata vel arbitraria.

3. Multare possunt hodie omnes
 magistratus & iudices competentes,
 quoad personas & bona in territorio
 sita.

4. Causa impulsiva, exorbitatio,
 dolus, culpa, *l.* 4. *l.* 6. *C. d. mod. mult.*
 contumacia, *L. un. ff. si quis ius. dic. non*
obtemp. *s. Ma-*

§. Materia, pecunia. *l. 4. C. hi. & operis publici ædificatio. l. 3. C. eod.* vel alia præstatio.

6. Forma ut imponatur causâ cognitâ, & citata auditaque parte. *l. 47. pr. ff. d. re jud.* Modus ut fiat intra definitam à lege quantitatem. *d. l. 4. l. 6. C. hi.* sed hodie magistratus & iudices pro qualitate delicti ac personarum multare solent.

7. Finis ut inobedientes ad officium cogantur. Effectus quod non damnum famæ, sed pecuniæ irroget. *hi. C. hi.*

8. Adjacentia severitas. *l. 1. C. hi.* moderatio. *l. fin. §. 1. eod.* Affines pœnæ pecuniariæ legales vel aliæ. Contrariæ, defectus culpæ, & præcipitantiæ in iudice imponente.

CAP. XVII.

De Confiscatione.

1. **C**onfiscatio est bonorum per fiscum ademptio, vulgò *Einstellung der Güter.*

2. Estque totalis vel partialis.

3. Obtinet in criminæ læsæ Majestatis, l. *quisquis*. §. C. ad L. *lul. maj. anth. bona damnatorum* C. d. *bon. prescript.* sed & in aliis casibus. P. Heig. 2. q. 33.

4. Confiscare possunt magistratus sumæ potestatis. l. 1. 2. C. *ne lic. cert. jud. sine juss. Princip. confisc.* sed & inferiores privilegio vel præscriptione.

5. Materia bona damnati propria, non aliena, & allodialia, non feudalìa; Geil. 2. d. P. P. 14. ne dos, legitima, bonis emphyteutica, itemq; alienari prohibita & fideicommissò subjecta. Besold. *conf* 95. & 153.

6. Forma ut in ea diligens fiat omnium bonorum annotatio seu inventarium.

7. Finis ut fiscus ditescat. Effectus ut is loco heredis sit, & creditoribus satisfaciat.

8. Contraria, restitutio gratiæ vel justitiæ. l. 1. §. *fin.* ff. d. *quest.* l. f. C. d. *sent. pass.*

CAP. XVIII.

De Aggratiatione.

Pœna quandoq; fit gratia, vel relaxatio,

1. **A**ggratiatio est indulgentia vel remissio pœnæ, reo ex gratia à Principe summo attributa.

2. Considerantur hic 1. illi qui remittunt, & 2. quibus pœna remittitur.

3. Remittere potest, qui summam habet potestatem de morte, exilio & confiscatione statuendi: scilicet 1. Imp. 2. Electores, Principes, alique Status Imperii vi superioritatis. l. 7. C. d. prec. Imp. off. imò & Civitates liberae Imperiales, dte Freye- und Reichs. Stätt: ita tamen, ne hoc jure abutantur, neve pœnam remittant in delictis lege divinâ capitalibus.

4. Remittitur pœna iis, qui deliquere & quibus gratiâ delicti concedi potest. Excusat tamen quosdam ætas, uti infantes, L. 12. ff. ad L. Corn. d.

fiar. l. 5. §. 1. ff. ad L. Aquil. vel vitium aliquod naturale, ut furiosos, l. 1. §. 2. ff. ad L. Pomp. §. 8. l. d. inut. stip. noctambulones Schlaffgänger/qui furiosis & mortuis comparantur. adde P. Zaech. quest. Medicoleg. lib. 2. t. 5. q. 12. n. 10.

5. Non a. remitti pœna potest sponte confitenti. *arg. l. 5 ff d custod. reor. l. 10 C. d. pœn. Carpz pr. crim. p. 3. q. 149. neo seriò pœnitenti. l. 65. ff. d. fert. l. 3. C. d. apostat. vel ad petitionem puellæ nupturæ damnato. Id. l. q. 49. n. 72. aut ob insignè artificium arg. l. 32. ff. d. pœn.*

6. Requisita aggratiationis sunt 1. ut pœna jure divino nominatim non sit expressa, nec ad Decalogi tuitionem sancita. *Carpz. p. 3 q. 15. n. 29. seqq.* (2) ut justa sit causa ad clementiam, & singulares circumstantiæ concurrant.

7. Cessat itaq; in delictis talibus, uti sunt blaphemia in Deum commissa. 2. sortilegium. 3. homicidium deliberatum. 4. adulterium, bigamia, incestus, Sodomia. 5. latrocinium, rapina, incendium aliaque ejus generis delicta. Ad-

mini.

mittitur a. in crimine maledicentiæ, fur-
ti, & simili. *vid. Besold. th. gr. verb. Ver-
gnadigung der Maleficanen.*

8. Finis & effectus à pœna libera-
tio. Affini ad dispensatio, restitutio ex
gratia vel iustitia, mitigatio pœnæ vel
in aliam transmutatio. Contraria abu-
sus criminis.



LIB. VII.

De Processu.

CAP. I.

De Jurisdictione.

*Absolutis duobus juris objectis re-
stat tertium, quod sunt actiones,
quibus experimur in iudicio.*

*Constat omne iudicium 1. personis
illud constituentibus. 2. causa. 3.
processu.*

Persona principales iudicii sunt Actor, Reus & Iudex: minus principales sunt Advocati, Procuratores & executores.

In utroq; Actore sc. & reo requiritur, ut legitimam personam standi in iudicio habeat.

In iudice requiritur 1. jurisdictio. 2. competentia. 3. habilitas.

Fundamentum itaq; iudiciorum est jurisdictio.

1. **I**urisdictio est publica de causis cognoscendi potestas.

2. Propria ejus, esse jus incorporale, individuum, transmissibile, perpetuum.

3. Species ejus tres, imperium merum, mixtum & jurisdictio simplex. l. 3. & ibi Bartol. ff. de. Hodie jurisdictio est vel civilis, *Niedergericht* oder *Niederbottmässigkeit*/ vel criminalis *Molfig-Obrißgert/Blutban/Peinlich-od' Halsgericht*: & illa voluntaria vel contentio-

la,

sa, ordinaria vel delegata seu mandata;
alia deniq; consensu partiũ prorogata.

4. Acquiritur 1. lege. 2. consuetudine 3. p̄scriptiōe. 4. concessiōe vel privilegio.

5. Materia in qua personæ & territoria : materia circa quam, personæ & res. l. 1. 2. 4. ht.

6. Forma jurisdictionis exercendæ aut solennis est in loco editiore & pro tribunali sedente magistratu vel de plano stante iudice. Probatur jurisdictio 1. act & exercitio ejusdem. 2. signis merum imperium notantibus, erectiōe patibuli vel furcarum, rotarum. 3. per literas investituræ & privilegia antiqua. 4. per testes, qui de actibus exercitiæ jurisdictionis testantur. 5. p̄sumptionem, quâ unumquodque p̄sumitur illius esse jurisdictionis, cujus est territorii. c. 2. de restit. spol. n. 6.

7. Finis ut conservetur religio, finientur lites & fiat justitia. Effectus quod jurisdictio, producit actionem confessoriam & negatoriam, quâ de-

pendatur : quin & hodie poenâ fractæ pacis tenetur, quin alienam jurisdictionem violat.

8. Affinia regalia, 2. *P. 56.* & consimilia. Contraria, modi quibus finitur morte ejus cui concessa est, non mandantis. *c. 2. d. off. de leg. 2.* non utendo & præscriptione. 3. revocatio superioris ex justa causa, ubi quis ea abutitur. 4. culpâ & delicto. Jurisdictio delegata finitur morte delegantis & delegati. *c. 20. c. pen. x. d. off. deleg.* deinde revocato mandato, temporeque commissionis elapso & finito negotio commisso : prorogato finitur poenitentiâ. *l. 18. ff. h.*

CAP. II.

De Judiciis.

1. **J**udicium est legitima controversiæ inter litigantes apud judicem disceptatio. *c. forus. x. d. V. 5.*

2. Partes ejus præcipuæ tres : principiū seu litis contestatio : medium, probatio : finis nempe sententia.

3. Est.

3. Estq; competens vel incompetens ordinarium, vel extraordinarium; deinde ecclesiasticum vel seculare, civile vel criminale: illud reale, quod vel petitorium vel possessorium, aut personale: hoc capitale vel non capitale.

4. Causa efficiens, jus gentium vel civile: proxima, magistratus qui judicia constituit, & personæ, quæ illa sustinent, nempe judex, actor & reus: impulsiva generalis, rerum humanarum necessitas, specialis, reorum frustratio.

5. Materia, causæ civiles & criminales: & agitur aut de re pecuniaria, aut de existimatione, aut de crimine capitali. *l. 5. d. var. & extraord. sign.*

6. Forma in observatione processus consistit. *c. quoniam. 11. x. d. probat. Cum sape. d. U. S.*

7. Finis ut lites terminentur, & jus suum cuiq; reddatur. Effectus quod inducit jurisdictionem, *l. 4. s. d. jurisd. præventionem; l. 49. h. t.* perpetuat actiones, *L. un. C. ex del. def.* interruptit præ-

præscriptionem, *l. fin. C. d. præscr. 30. ann.* excludit moræ purgationem & pœnitentiam, constituit possessorem in mala fide, *auth. mala fidei. C. d. A. P.*

8. Adjacentia, sportulæ, sumptus, *t. t. C. d. sport. & sumpt. scripturæ*, locus tutus, tempus legitimum.

9. Affinia, arbitrium, *l. 1. ff. d. arbit.* transactio, jusjurandum, *l. 1. 2. ff. d. jurej.* confessio *l. 1. ff. d. confess.* privata vindicta & defensio, *l. 1. 2. C. quand. lit. unic. fin. j. d. se vind.*

10. Contraria, præscriptio instantiæ vel litis, *l. 13. C. ht. l. 3. 4. C. d. præscr. 30. ann.* inæqualitas, *l. 42. d. R. l. 6. 51. eod. in 6.* mors judicis & morbus fonticus, *l. 47. 49. ht.* mors accusatoris, *t. t. C. si reus vel accus. mort.* prohibitio superioris, *l. 58. ht.* partium à lite discessus, *l. 4. C. d. pact. transactio solutio rei petitiæ, satisfactio, § fin. l. d. perpet. & temp. act. deniq; omnis, quæ processum annullant.*

CAP. III.

De Compromissis.

Judiciis similia sunt arbitraria seu compromissa.

1. **C**ompromissum est litigantium in sententiam arbitri mutua stipulatio.

2. Estque voluntarium vel necessarium : speciale, generale; plenum juratum.

3. Propria, esse liberum, l. 7 §. 5. l. 19. ff. d. arbit. & simile judiciorum, l. 1. cod. æquale, l. 21. cod. stricti juris, extraordinarium : personale, nec in heredes transiens. l. 27. §. 1. l. 32. §. 16. l. 45. cod.

4. Causa efficiens voluntarii, voluntas partium : necessarij lex, statutum, coactio, decretum judicis.

5. Compromittere possunt omnes, qui non prohibentur vel ob dementiam, infirmitatem ætatis, statum, sexum. l. 27. §. pen. l. 32. §. 1. dt.

6. Compromittit postest in omnes, quibus id non prohibetur. l. 3. §. fin. l. 4. cod. cujuscunque dignitatis aut existimationis, l. 7. dt. unum vel plures, numero potius impari quàm pari. l. 27. §. 3. cod.

7. Materia res omnes controversæ, una vel plures, *l. 13. l. 33. ht.* sed de rebus claris, uti transactis, juratis & judicatis frustra compromittitur. *l. 27. ff. d. cond. indeb.* nam quæ de re nequit transigi, nec de ea compromitti: uti de alimentis, rebus alienari prohibitis, veluti emphyteusi, feudo, fideicommissis. *auth. res quæ C. d. fideic. nec de causis spiritualibus, 2. 8. x. d. arbit. ecclesiæ vel Reip. perniciosis, c. 3. eod. neque de criminalibus. l. 8. C. d. Episc. aud.*

8. Forma, ut ex conventionē partium, vel ad ordinem judiciorum fiat, *l. 1. ht.* juxta consuetudinem & statuta cujusque loci.

9. Finis quod tollendarum litium causâ fiat. *l. 37. eod.* Effectus quod sententiæ arbitri, maximè si æqua sit, stetur. *l. 27. §. 2. eod. Myns. 1. O. 33. Geil. 1. O. 150.* indeq; detur exceptio vel actio, ut quis officio judicis parere cogatur. *c. 2. x. eod.*

10. Ad-

10. Adjacentia sumptus ab utraque parte præstandi, salariū, locus, tempus. Affinia judicia, l. t. ht. & ordinariæ actiones. l. 32. §. 8. eod. arbitramenta, l. 70. ff. pro sec. transactiones. Contrariæ ea, quæ compromissa annullant vel dissolvunt.

CAP. IV.

De Foro Competente.

Tantum de judicio in genere, sequens est videre de foro competente, ubi quaque causa sit peragenda.

1. **F**orum competens est locus exercendarum litium, necessario à litigantibus adeundus.

2. Estq; commune, vel privilegiatum ratione causæ vel personæ.

3. Causa efficiens, lex, consuetudo, c. 5. c. 12. x. ht. partium consensu, judicis præventio c. pen. eod. negligentia & justitiæ denegatio. c. 17. eod. Myns. 1. O. 88.

4. Ma-

4. Materia causæ & jusque jurisdictionis propriæ; ecclesiasticæ, c. 1. 2. 5. *hæc* seculares, c. 10. *ead.* feudales, c. 6. *ead.*

5. Ad formam pertinet, quòd quisque forum sortitur ratione domicilii, contractus, rei sitæ, delicti. c. *fin. x. h. t. t.* C. *ubi in rem act. t. t.* C. *ubi de crimin. agi oport. vid. Carpz. 2. resp. 26. 29. 30.* & ex continentia causæ. t. t. in quib. *can. ad eund. jud. eat. P. Frider. tr. sing.*

6. Finis & effectus, ut sua cuique constet jurisdictione, & judiciis sua vis atque authoritas.

7. Adiacet stylus & observantia curiæ. Affinis locus arbitri. l. 21. §. 9. ff. d. *arbit.*

8. Contraria, privilegia & præscriptiones fori, l. 7. ff. *qui, satisd. cog.* nisi iis etiam sit renunciatum; exceptio fori incompetentis.

CAP. V.

De Syndicis.

Judiciis inserviunt Syndici, Advocati & Procuratores.

1. **S**YNDICUS est actor universitatis , qui communi mandato causas & lites ejus in judicio persequitur & administrat.

2. Constituuntur Syndici vel à lege seu consuetudine , vel ab universitate aut majore ejus parte , aut ab ordine magistratus , vel iis quibus ordo commisit. *l.3.l.6. pr. ff. quod cuj. univ. nom. l.18. ff. ad municip. l.2. C.d. decret. ab ord. fac.*

3. Eligi debent ex corpore decurionum , siquidem idonei adsint, *l.4. ff. quod. univ. nom.* sin minus , extranei. Idonei a. sunt literati , & causarum rerumque periti. Et plerunque duo, tres vel quatuor constitui solent, quia rectius plurium fidei , quàm unius Reip. committitur.

4. Constitui possunt in omnibus causis negociisq; Reip. civilibus , imò & criminalibus, cum mandato tamen speciali ; sed & in iis, quæ universitas cum superiore veluti principe, habet.

5. In

5. In constituendo a. Syndico servanda forma antiqua & consuetudo, *l. 6. pr. ff. de. eâque deficiente, forma juris*; sc. ut omnes qui constituere debent, convocentur in locum publicum, uno eodemque tempore, per sonitum campanæ, tubæ aut aliud signum, & in suffragia eant, *l. 2. C. d. decur. lib. 10. l. pen. C. d. legat. lib. 10. Specul. d. Synd. n. 2. 9. 16.* utq; electo Syndico, instrumentum ea de re fiat, quod facilius Syndicatus possit probari. Instrumentum illud quatuor præcipuè continere debet: quis, ad quid, contra quos, quomodo & quare constituat. *Id. n. 21.*

6. Finis, necessitas ac utilitas universitatis, neq; enim conveniri nec agere rectè potest, nisi per Syndicum, qui eam representet. *l. 7. §. 1. quod cuj. univ. nom.* Effectus, quod Syndicus litis fiat dominus omniaque agat, quæ universitas agere potest; ut tamen utilitas causæ, sic damnum quoque in universitatem derivatur. *l. fin. cod.*

7. Contrariæ exceptiones, quæ Syndico opponuntur, veluti quòd vitium sit in causa eff. Et rice, vel in forma Syndicatus. *Specul. de n. 17.* contrarii quoq; modi, quibus finitur, uti morte Syndici, non constituentium, quia universitas semper vivere intelligitur. *l. 63. ff. de usufr. l. 7 § f. quod cuj. univ. nom. de ino. de revocatione. l. 6. in fin. eod.*

CAP. VI.

De Advocatis.

1. **A**DVOCATI sunt, qui litigantium causas tractant, defendunt atq; agunt. *l. 1. §. 11. d. extraord. cognit.*

2. Propria, maxima dignitas, *l. 18. C. de nobilitas, l. 19. C. eod. privilegia atque immunitas. l. 3. 4. 5. 8. 14. 18. 19. 21. eod.*

3. Officium eorum, clientem ejusq; causam tueri, *l. 1. C. d. off. div. jad.* non plures lites suscipere, quàm peragere possint: non eas protelare, non fraudibus se tueri, nisi in bona causa. *Myns. 3. O. 6.* non probris certare, sed jure & legibus. *l. 6. C. d. postul.* denique omni dil.

diligentia, studio, fide & industria patrocinari, & litem susceptam ad exitum perducere. *l. 13. §. pen. C. d. judic. vid. Caccia lup. d. off. Advocat. q. 1. Berlich. 1. conl. 9.*

4. Salarium ex consuetudine æstimari solet, debeturq; iis in fine actionis præstitâ jam operâ. *Myns. 2. O. 7. & ad heredes transmittitur. Id. 3. O. 8.*

5. Forma & modus exercendæ advocaturæ pro causarum varietate variat.

6. Finis ut clientium salutî provideant. *l. 21. C. ht.* & hinc necessaria vitæ subsidia sibi comparent. *l. 4. l. 9. C. eod.*

7. Adjuncta, industria: affines adjutores, Procuratores, Notarii.

8. Contraria diuturna absentia. *l. 24. C. ht.* mors, finis officii & depositio, vel translatio. *l. 2. l. 22. eod.* remotio ob pactum de quota litis, *l. 5. C. d.*

postul. vel alias causas.

CAP. VII.

De Procuratoribus.

1. **P**rocurator est, qui aliena negotia mandato domini administrat. *l. 1. ff. ht.*

2. Estque specialis vel generalis aut cum libera, judicialis vel extrajudicialis, verus vel falsus.

3. Causa efficiens, iudex consensus privatorum & ratificatio, quæ est pro mandato. *Myns. l. O. 44.*

4. Constituere procuratorem possunt omnes, qui non prohibentur. *l. 40. §. 1. ht. o. fin. x. eod.* plures quoque simul agentes unum rectè constituunt.

5. Procuratores esse possunt, quicumque nominatim non prohibentur: non minores. *l. 12. C. ht. l. 1. 2. C. qui legit. person. stand. an infames. §. fin. l. d. except.*

6. Materia causæ civiles, non criminales, nisi civiliter sint intentatæ, vel quis justas absentia causas alleget.

K

Myns.

Myns. 4. O. 76. hodie ex parte accusatoris procurator indistinctè in criminalibus admittitur. *Clar. lib. 5. sent. q. 32.*

7. Forma quòd procurator constituitur consensu expresso vel tacito: & tam præsens quàm absens per literas, nuncium. l. 1. 3. 5. 6. *ht.* denique per insinuationem mandati in iudicio, vel extra illud coram Notario & testibus, vel literis consignatis.

8. Procuratorii instrumenti forma est, ut contineat nomen constituentis & procuratoris constituti; deinde contra quem, in qua causa, coram quo iudice, & ad quos actus procurator eligatur: denique inserenda est clausula, ratum haberi quicquid is gesserit. l. 65. *ht.* *vid. Myns. 5. O. 84.*

9. Affines Advocati, qui tamen longè dignioris conditionis, idem defensores, actores, negotiorum gestores.

10. Contraria revocatio re adhuc integra, l. 16. *seqq. ht.* mors domini vel procuratoris. l. 15. *cod. l. 17. d. iudic. contrariæ*

trariæ etiam sunt exceptones procuratoriar, quæ ex defectu causæ efficientis, vel materiæ aut formæ vitio desumuntur.

CAP. IIX.

De Processu.

Forma iudicii consistit in processu.

1. **P**rocessus est ordo legitimus in iudiciis circa causas à iudice & partibus ad evitandâ confusionem servandus. *c. 11. x. d. prob. s. 1. d. sent. & rejud.*

2. Estque civilis vel criminalis; ille hodie est ordinarius seu sollemnis, & extraordinarius seu summarius, item executivus.

3. In modo procedendi ordinario consideranda. 1. ea quæ præcedunt iudicium. 2. quæ in eo fiunt. 3. quæ illud finiunt.

4. Quæ iudicium præcedunt, sunt vel substantialia, vel accidentalia. Ad illa pertinet. 1. Citatio. 2. Libellus. Ad hæc 1. Contumacia. 2. Dilatio. 3. satisfactio seu cautio; denique Exceptiones.

5. In ipso iudicio quæ fiunt, itidem vel sunt substantialia, vel accidentalia, Illiusmodi est Lit's contestatio & Probatio; huiusmodi iuramentum calumniæ, tandem sequitur sententia.

6. Finis & effectus rei iudicatæ consummatio seu executio, ut quisque quod sibi debetur, consequatur. *pr. l. d. act.*

7. Affines, audientiæ ordinariæ, Contraria nullitas, quam faciunt incompetentiæ iudicis, illegitimatio personarum, omissio formæ legitimæ, excessus Advocatorum & Procuratorum, ambages, temeritas & malitia litigantium.

CAP. IX.

De Citatione.

Processus initium est citatio.

1. **C**itatio est rei ad iudicem iudicii suscipiendi causa vocatio.

2. Partes ejus tres: præceptio iudicis, citationis insinuatio & nuncii relatio. *Myns. 6. O. 10, & 1. O. 77.*

2. Estq;

3. Estq; realis vel verbalis: illa seu actualis est apprehensio personæ: hæc aut privata, cum quis in faciem vel ad domum citatur, aut publica, quæ sit affixis literis. *vid. Geil. l. O. 56. 57. est & alia peremptoria aut dilatoria. l. 68. ff. d. judic.*

4. Origo citationis ex jure naturæ est: namque species est defensionis. *Clem. pastoralis d. judic.*

5. Causa efficiens præceptum judicis, instrumentalis, executio apparitoris: *προκαταρκτική*, litigantis instantia.

6. Citare possunt iudices tam ordinarii quàm delegati. *c. 1. d. cau. poss.*

7. Citari debent omnes, quorum interest, quorumq; causa agitur. *l. 47. ff. d. re jud. etiam si sint præsentis, uti præxis servat; nec modò in singulis causis, sed singulis etiam causarum actibus. d. Clem. l. 4. C. d. dilat. l. 7. c. quem & quand jud.*

8. Forma, ut iudex citationem præcipiat, & nuncius juxta suæ commissio-
nis præscriptum ciret, aut personaliter si persona haberi potest, si non, ad do-

num affixâ citationis scripturâ, in quâ hæc sex debent contineri, 1. nomen judicis citantis, 2. nomen citati, & 3. ejus, ad cujus petitionem citatio fit, 4. causa, ob quæ ea fit, 5. locus idoneus, 6. tempus opportunum & justum. *Geil. l. 1. O. 48. seqq. Myns. 5. O. 85.*

9. Finis citati comparitio, & ad defensionem præperatio. Efficitur quod citatio operatur præventionem, *Clem. fin. ut lit. non contest.* perpetuat jurisdictionem *Gl. in 1. Clem. d. judic.* & quoq; actionem, *l. fin. C. d. præscr. 10. ann.* interrupt præscriptionem, *l. 1. i. 7. C. cod.* efficit rem litigiosam, *ant. b. litigiosa. C. d. litig.* Inducit litis pendentiam, *Myns. 4. O. 26.* denique est fundamentum totius processus, ut sine ea omninò vitietur. *§. f. l. d. pæn. temp. litig.*

CAP. X.

De Arrestatione.

Citationis species est arrestatio.

Arre-

1. **A** Restatio, Rummer/Zuschlag/
Verstrickung/est inhibitio vel
retentio rerum aut personarum, ne lo-
co moveantur, quoad certum quid fiat.
Peck. tr. d. jur. sist. c. 17. n. 14.

2. Estq; 1. licita vel illicita. 2. publi-
ca, quæ fit autoritate legis aut judicis;
vel privata, quæ fit à privato creditore
ex conventionē aut pacto.

3. Causa efficiens iudex competens,
instrumentalis apparitæ seu nuncius
juratus; *προκαταρκτική*, instantia credi-
toris ex justa necessitatis causa, puta
suspectæ dilapidationis, fugæ aut moræ
nocivæ. *Geil. d. arrest. c. 10. n. 1.*

4. Arrestari possunt omnes de fuga
vel dilapidatione suspecti. *Peck. d. tr. c. 3. n. 1.* & bona omnia, nisi nominatim
excipiantur. *vid. Berlich. 1. concl. 74. 75.*

5. Fieri potest arrestatio omni loco
& tempore etiam feriato, imo & no-
cte, *Peck. d. tr. c. 30. n. 2.* & in domo de-
bitoris propria. *Berlich. 1. concl. 77. n. 51.*
in ædibus quoq; sacris.

6. Non tamen nundinarum tempo-
re, *h. un. C. d. nund.* nisi debitum in iis sit

contractum. *arg. l. 19. §. 2. ff. d. judic. Berlich. d. concl. 77. n. 8.* vel huic privilegio sit renunciatum. *Peck. d. tr. c. 12. n. 1.* vel nundinæ per signum campanæ sint finitæ, wann die Meß ist ausgeleutet. *Berlich. d. concl. n. 14.*

7. Forma ut fiat in debitis liquidis, & causâ cognitâ *l. 13. §. 3. ff. d. damn. inf. Geil. d. c. 1. n. 11. Peck. d. tr. c. 16. per tot.* Forma prosequendæ arrestationis est, ut impetrata parti insinuetur, eaq; citetur ad excipiendum, actor a. in primo termino rationes proponat, eoque non probante reus absolvatur: reo non excipiente, arrestum confirmetur.

8. Finis & effectus, ut debitor ejus ratio satisfaciatur aut caveat creditori vel solvat *Peck. c. 31. n. 8.*

9. Contraria solutio vel cautio per fidejussores vel pignora. *Id. d. c. 31. n. 1.* juratoria interdum, si personæ sint honestæ & vitæ famæque integræ. *Myns. 2. O. 11.* Contrariæ itidem exceptiones, quibus vel propter materialia aut formalia annullari potest.

CAP. XI.

De Contumacia.

*Cum citatus sæpè malitiosè emaneat,
ordine non præpostero hic agitur,
de Contumacia.*

1. **C**ontumacia est erga judicem
commissa inobedientia. L. un.
ff. si quis ius dic. l. 53 pr ff. d. re jud.

2. Estq; vera vel malitiosa, c. 4. §. x. ht.
vel præsumpta seu ficta.

3. Ob rei contumaciam plerunque
agitur ad primam vel secundum decre-
tum.

4. Primum decretum est iussio ju-
dicis, quâ actor in possessionem bono-
rum rei contumacis custodiæ causâ
mittitur, ut ea pignoris vice detineat.
l. 3. §. 8. C. d. bon. auct. jud. possid. l. 26. ff. d.
pign. act.

5. Causa efficiens iudex ordinarius,
in cujus territorio bona sita sunt: про-
нотакртій, à parte agentis petitio, à
parte rei contumacia.

6. Materia circa quam, actiones tam personales. *l. 9. fin. C. de. quàm reales: c. 1. 3. x. d. de. qui mitt. in poss.* materia in qua bona contumacis qualiacunque.

7. Forma & modus, ut fiat præcedente contumacia, & non nisi pro quantitate debiti. *auth. ei qui jurat. C. de. hoc ordine*, ut primò apprehendantur mobilia post immobilia, denique jura. *c. 5. x. ut lit. non contest.*

8. Finis, ut actor debitum consequi possit, & reus tædio affectus veniat ad respondendum. Effectus quòd affert ius pignoris, *l. fin. C. d. prat. pign.* efficitque simul, ut missus rem detineat custodiatque, ut nihil in ea sine ipso geri possit. *l. 15 ff. d. damn. inf.* fructus tamen non lucratur nec participat. *l. 7. ff. e. x. quib. caus. in poss. eat.*

9. Tollitur hoc decretum, si reus intra annum veniat, cautionemq; iudicio fisci, ac damna ob id passa actori præstet. *d. auth. ei qui jurat. C. d. bon. auth. jud. possid. d. c. 5. x. ut lit. non cont.*

10. Secundum decretum est altera iudicis jussio, quâ ob contumaciam

moramq; debitoris, actorem jam missum decernit verum possessore, aut jubet esse dominum. *c. i. d. eo qui mitt. poss.*

11. Causa efficiens, idem iudex qui primum interposuit: *προκαταρκτική*, nimia non respondentis contumacia.

12. Materia circa quam, actiones tantum personales, non reales in quibus cessat.

13. Forma ut fiat citata parte & causa cognita.

14. Finis ut nimia debitoris contumacia puniatur. Effectus quod non tantum facit possessorem, ita ut fructus lucretur, sed & dominum: perinde atq; cum res in solutum datur. *l. 15. ff. d. re jud. t. t. C. d. jur. dom. impet.*

CAP. XII.

De Satisfactionibus.

Ne iudicium reddatur elusorium, utrinque prestanda cautio.

1. **S**atisfactio est cautio, quâ adversarium reddimus securum datis fidejussoribus vel pignoribus. l. 1. ht.

2. Estq; necessaria vel voluntaria, l. 7. ht. juratoria vel simplex, l. 61. ff. d. U. S.

3. Causa efficiens iudex & litigantium voluntas : προκαταρκτικὴν petitio partis.

4. Satisfacere tenentur omnes qui conveniuntur, nisi vel suæ relinquantur promissioni aut jure jurando. l. 7. l. 15. ht. vel possideant immobilia, d. l. 15.

5. Materia causæ omnes, etiam criminales pro personæ qualitate & circumstantiis. l. 4. ff. d. custod. reor.

6. Forma ut fiat per fidejussores vel pignora. l. 1. ht. & actor satisfacet de prosecutione litis, de expensis & reconventionem. *auth. libellum. C. d. lit. contest. Nov. 112. c. 2.* reus iudicio sisti, §. 2. l. ht. procurator utriusque de rato. §. 4. §. 1. *con. W. m. pr. obs. t. 5. O. 18.*

7. Fidei adversarii securitas. l. 1. ht. Effectus quòd eam offerens non possit arrestari aut incarcerationi. l. 5. §. 1. *cod. Geil. r. d. arrest. c. 2. n. 7.*

CAP.

CAP. XIII.

De Interventione.

Interdum tertius iudicio intervenit, vel reus mutuam instituit petitionem, itaque dicendum de interventione & reconventionem.

1. **I**nterventio est tertii alicujus ad causam motam pro suo jure accessio. l. 63. ff. d. re jud. c. 30. x. d. testib.

2. Fitque principaliter ratione juris sui vel interesse, vel assistenter. Berlich. 1. concl. 25. n. 27. seqq.

3. Intervenire potest quilibet tertius, quem causa tangit. c. 25. x. d. sent. in principio, medio vel fine, Geil. 1. O. 70. n. 4. imo & post sententiam ad impediendam ejus executionem. Id. d. O. n. 19. 20.

4. Forma ut interveniens summariè de jure & interesse suo doceat, inq; eo statu, in quo est processum reassumat. c. fin. ut lit. pend. in 6.

5. Finis & effectus, quod fiat ad removendum agentem vel defendentem *d.l. 63 ff. de re jud. l. 19. C. d. lib. cau. 2. ad assistendum causæ. d. l. 19.*

CAP. XIV.

De Reconventione.

1. **R**econventio Gegen- oder Wiederflag / est mutua rei conventi contra actorem coram eodem iudice instituta actio. *t. t. x. d. mut. pet. Gisebert. tr. sig. c. 2. pr.*

2. Estq; propria, quæ pari passu ambulat cum conventione, vel impropria.

3. Reconvenire potest reus quilibet, non tamen excommunicatus. *c. 5. inf. x. d. excepti.* & quidem coram eodem iudice, sive sit ordinarius seu delegatus. *l. 14. auth. & consequenter. C. d. sent. & interloc.*

4. Materia causæ omnes, non tamen executivæ & summariæ, non præjudiciales neq; criminales. *l. 19. C. d. his qui accus. non poss. depositi, c. 2. x. de pos. spoliis. fin. x. d. ord. cognit.*

5. For-

5. Forma ut fiat ante litis contestationem, vel statim post, & simultaneo cum conventionem processu discutatur, eademque sententiâ terminetur *c. 1. x. d. mut. pet. Nov. 96. c. 2. Myns. 1. O 19.*

6. Finis ut lites abbrevientur. Efficitur quòd actorem jurisdictioni iudicis rei conventi subiciat. *d. l. 14 & antb seq. C. d. sent. d. N. 96. c. 2.*

CAP. XV.

De Libellis.

Citatus ubi per se vel per procuratorem comparet, offerend9 libellus.

1. **L**ibellus est scriptura, actoris petitionem ejusque causam continens. *c. f. x. bt.*

2. Estq; simplex vel articulatus: civilis vel criminalis: conventionalis vel reconventionalis.

3. Partes ejus tres: propositio, narratio facti, petitio seu conclusio.

4. Propria, ut sit certus, brevis, dilucidus: non obscurus, ambiguus, non vagus,

vagus, incertus, generalis aut contrarius, alternativus, *Geil. 1. O. 62 Myns. 2. O. 48. & 4. O. 11.*

5. Causa efficiens lex, quæ vult offerri libellum judici, deinde parti, *c. 1. d. lib. oblat. aut h. offeratur. C. d. edend.*

6. Materia causæ civiles, vel criminales, *l. 3. ff. d. accus.* petitoria, possessoria, *L. un. C. ubi de mem. poss.* non summaria, *Cem. sæpe d. U. S.* non notoria, parvæ ac tenues.

7. Forma quòd concipiendus sit scripturâ, quæ debet continere nomen judicis, actoris & rei; deinde rem petitam ejusque causam. *Geil. 1. O. 61.* Sed præcipue ejus forma consistat in conclusionem, ex qua intelligi potest genus actionis. Solent etiam libellis variæ addi clausulæ, de quibus *vide Schneidevv. in §. 1. l. d. def. n. 120. & seqq.*

8. Finis ut futuræ litis speciem demonstret, sciatq; adversarius cedere vel litem contendere. *l. 1. ff. d. edend.* Effectus quòd sit fundamentum judicii, juxtaq; eum processus reguletur, maxime probatio & sententia.

9. Ad-

9. Adjacet mutatio vel emendatio,
*l. 3. C. d. edend. interpretatio. l. 66. ff. d. ju-
 dic. Affinis libellus Principi oblatus.
 l. 1. C. d. pres. imp. off.*

10. Contraria ineptitudo, genera-
 litas, incertitudo, obscuritas, & similia.

Cap. XVI.

De Exceptionibus.

*Reus si contendendum putet, aëtori
 respondet opponendo exceptiones*

1. **E**Xceptio est rei conventi defen-
 sio seu actionis exclusio. *l. 2. ht.*

2. Estque personalis vel realis seu
 transitoria, *l. 7. cod. temporalis & dilato-
 ria vel peremptoria & perpetua §. 8. l.
 ht. l. 2. 3. cod. de singulis exceptionum
 speciebus vid. Zanger. tr. d. Except. p. 2.
 c. 4. seqq.*

3. Causa efficiens, Lex §. 7. *l. ht. im-
 pulsiva æquitas.*

4. Materia circa quam, actio : ex
 qua, jus cuique proprium.

5. Forma ut à reo proponantur nudâ
 facti narratione, in scriptis vel viva vo-
 ce &

ce & dilatoria quidem ante litis contestationem, peremptoria & itidem privilegiata quodocunq; ante sententiam. *l. 8. l. 9. C. de R. N. 1570. §. Demnach sollen die gewöhnliche Termin. R. 1594. §. Sehen demnach/ordnen und wollen. Myns. 1. O. 24.* Probandi forma per instrumenta, confessionem adversarii, ut & per acta iudicii.

6. Finis ut actio excludatur *l. 2. h. t.* Effectus quod reus exceptione probata absolvitur. *e. i. x. cod.*

7. Adjacentia, æquitas, justitia *pr. l. h. t.* affinis duplicatio, quadruplicatio, §. *1. l. d. replic. reconventio, e. s. inf. h. t.* imploratio officii iudicis, ut actori certus ad agendum terminus præfigatur.

8. Contraria replicatio, *pr. l. d. replic.* nullitas, injustitia: statum compromissum, pactum quo exceptiones inhibentur; item præscriptio 30. annorum. *l. 3. 4. l. 8. C. d. præscr. 30. ann. pr. l. d. perpet & temp. act.*

CAP. XVII.

De Feriis.

Libello exhibito sapè incidunt feria vel dantur dilationes, ne reus statim respondere teneatur.

1. **F**eriae sunt dies ab actibus judicialibus vacui.

2. Suntque solennes vel minus solennes: illae divinae, quales jejunii & precum, Fast. Buß. und Bettag/ dies dominici & festi. l. 2. 6. 7. 8. C. ht. vel humanae, quae vel honorariae, vel necessariae messium & vindemiarum, Erndt oder Herbst. Vacanz. l. 4. ff. ht. l. 2. C. cod.

3. Ferias generales solus princeps statuit, locales magistratus inferior, ut in suo territorio valeant.

4. Materia circa quam, actus judiciales. l. 8. C. ht. opera tamen necessitatis & quae moram non patiuntur, in ipsis feriis expediri possunt.

5. Forma & tempora colendarum feriarum varia. l. 2. l. 7. fin. C. ht. potest tamen iudex pro ratione fructuum aut serius aut citius eas indicere. Gl. & Dd. in l. 4. C. cod.

6. Finis solennium, ut cultus divi-

nus

nus celebretur, *l. 7. l. fin. C. de necessariis*
rum, ut agricolæ colligendis fructibus
 vacare possint, *l. 3. C. de eod. repentinarum*
 ut publicum sit gaudium vel luctus. E-
 fectus quod in feriis nec jus dici, nec
 ullus actus à judice fieri possit, *l. 7. C.*
cod.

7. Contraria renunciatio, in neces-
 sariis scilicet, non solennibus, *l. 6. fin. x. l.*

CAP. XIIIX.

De Dilationibus.

Feris propinqua est dilatio.

1. **D**ilatio est termini ad actum a
 quem judicialē expediendū
 assignatio,

2. Estq; dilatoria vel peremptoria
l. 68. seqq. ff. de judic. judicialis vel extrajudicialis:
 legalis, conventionalis.

3. Propria, ut sit continua, *l. 3. C. de*
 peremptoria, arbitraria, utrique pa-
 communis.

4. Datur à lege aut à judice, aut co-
 suetudine seu statuto, aut partium co-
 ventione. Causa impulsiva petitio p-

tis, vel æquitas ex variis circumstantiis.

5. Materia circa quam, causæ civiles, criminales, *l. fin. ff. ht. & singuli judiciorum actus. l. fin. C. d. fer.*

6. Forma ut detur parte citata, & cum quadam causæ cognitione, *l. 4. C. ht. & ut judex significet, quid in termino agi oporteat.*

7. Finis ut litigantes idoneum habeant spacium ad præparationem instructionemq; *l. 1. C. eod.* Effectus quòd dilatio excuset à pœnis & mora, & illa pendente nihil sit agendum aut innovandum, *c. 2. x. eod.*

8. Adjacet justitia, justa causa: consequens est terminus. Contraria defectus justæ causæ & cognitionis, brevitās, angustia, coarctatio nimia.

CAP. XIX.

De litis contestatione.

Hactenus de judiciorum preparatoriis, sequitur nunc de ipsius negotii disceptatione, quæ fit per litis contestationem.

Li-

1. **L**itis contestatio *Kriegs. Befestigung* est iudicii constitutio, constans affirmatione unius & contradictione alterius.

2. Estque affirmativa vel negativa, expressa vel tacita, generalis vel specialis.

3. Partes ejus narratio seu petitio actoris, & rei responsio. *c. un. x. h.*

4. Causa remota lex, consuetudo *Myns. 4. O. 62.* propinqua iudicis preceptum, sententia interlocutoria.

5. Materia causæ civiles & criminales: non summarie, *Clem. 2. d. U. S.* aut spirituales, *Clem. 2. d. iudic.* aut secundæ instantiæ. *Myns. 1. O. 1.* notoriæ & similes. Versatur a. circa merita causæ principalis ante in libello comprehensa. *d. c. un.*

6. Forma ut fiat ajendo vel negando narrata prout narrantur, & petita prout petuntur: non etiam per verba credulitatis vel ambiguitatis.

7. Finis ordinatio iudicii, ut procedi possit ad probationem, cognitionem, definitionem *t. c. x. ut lit. non contest.*

test. Effectus quòd sit substantiale iudicii fundamentum, *c. un. cod. in 6. Myns. 3. O. 74.* excludit exceptiones dilatorias & declinatorias, *l. 9. C. d. except.* poenitentiam, *l. un. C. d. plus per.* libelli mutationem, *l. 3. C. d. edend.* perpetuat actiones, interruptit præscriptiones. *l. 7. l. fin. C. d. præser. 30. ann. Gil. 1. O. 74. n. 4. seqq.*

8. Affinis libelli oblatio. *t. t. c. quand. lib.* citatio & denunciatio. Contraria quæ eam tollunt, uti lex, rescriptum, *Clem. sape d. U. S. consuetudo. Myns. 4. O. 62.* vel statutum,

CAP. XX.

De Juramento calumniæ.

Litis contestatione factâ, regulariter proceditur ad præstationem juramenti calumniæ.

1. **I**uramentum calumniæ, *End für* Gefährd est utriusque partis de bona causa fide prosequenda asseveratio. *l. 2. pr. C. h. t. t. x. cod.*

2. Est-

2. Estq; judiciale vel extrajudiciale illud generale vel speciale. *auth. h. ramentum C. ht.*

3. Proprium quod non de veritate sed credulitate.

4. Causa efficiens lex *l. 1. 2. C. ht. pulsiva boni publici ratio, & petitio tis adversæ. c. 1. eod. in. 6. instrumenti præceptum & interlocutio judicis*

5. Jurat tam actor quam reus, & hæredes utriusque. *auth. princip. C. eod. Advocati quoq; utriusq; par. d. l. 2. pr. l. 1. 2. C. d. judic. qui tamen a initio officii, non in singulas causas rant: item procuratores, d. l. 2. §. 3. c. eod. tutores vel curatores d. l. 2. §. 2. c. legiū vel universitas per tres aut quatuor è senioribus, vel per Syndicum.*

6. Materia, causa civilis, non spiritualis vel criminalis. *c. 2. x. eod. Cap. juramenti his continentur versiculis Illud juretur, quod lis sibi justa videtur Et si quærat, verum non inficietur Ut lis tardetur, dilatio nulla petatur Nil promittatur, nec falsa probatio*

tur.

7. Fo

7. Forma ut juretur ad acta, per Deum erectis digitis, præsente adversario, vel ejus procuratore, aut saltem citato in præsentia judicis. *d.l.2. & auth. principales. C. ht.* Procuratores a. non solum in animam domini, sed & suam jurare debent. *c. 2. §. 1. eod. in 6. Ord. Cam. 1. t. 26 §. Ob auch ein Procurator. P. Frider. in dedic. lib. 1. d. process.*

8. Finis ut sacramenti timore litigantium securitas & audacia compescatur. *pr. & §. 1. l. d. poen. tem. litig. l. 2. §. pen. C. ht.* & ut sit litium compendium, ut per illud veritas eliciatur. *c. 5. eod.* Effectus quod deinceps calumniæ suspicionē cessare faciat: non præstiti, quod actor causâ cadat, reus quasi confessus condemnatur. *d. l. 2. §. 6. 7. Geil. 1. O. 87.*

9. Affinis cautio de decima parte litis præstanda. *N. 11 2. c. 2. item affine juramentum veritatis, malitiæ. c. 2. ht. in 6.*

10. Contraria remissio litigantium *c. 1. §. 1. eod. in 6. Geil. 1. O. 85. consuetudo.*

CAP. XXI.

De Positionibus.

Juramento calumnia præstito, antequam deveniatur ad probationem, actor offert positiones, hæc sequitur responsio,

1. **P**ositio vel articulus est pars intentionis, continens id super quo ab adversario sibi responderi quæritur.

2. Estq; pertinens vel impertinens, quam tamen iudex ex officio rejicit. *Myns. 5. O. 88. Geil. 1. O. 81. n. 2. 3.*

3. Objectum ejus res omnis in judicio probanda: in specie id, quod in partibus sive principaliter sive incidenter controversum est,

4. Forma, quod positiones ex substantia & quasi visceribus libelli formari, eique conformes esse debeant, ut in scriptis omnes una eademq; videntur, ut & judicis censuræ subiciantur. *Geil. 1. O. 81. n. 14.* denique ut simpliciter, claræ, non obscuræ, vagæ, captiosæ & contrariæ sint. *Myns. 6. O. 82.*

5. Finis ut ponens relevetur ab onere probandi. Effectus quòd eas producens omnia in iis contenta pro agnitis & confessis habere censeatur, nisi error intervenerit; & quòd adversarius ad eas respondere teneatur, idque per contumaciam recusans, habeatur pro confesso. *Geil. 1. O. 80.*

6. Responsio est positionis affirmatio vel negatio.

7. Estque simplex, vel distincta.

8. Objectum articuli singuli, quibus respondendum est. *c. 2. d. confess. in 6. Geil. 1. O. 82. n. 4. 5.* iique omnes qui facti sunt proprii, non alieni, & ad causam nil facientes.

9. Forma quòd sigillatim, purè & clarè, per verbum credo vel non credo, fieri debeat, sub juramento respondendorum, & intra terminum assignatum. *Myns. 1. O. 86. Geil. 1. O. 83.*

10. Finis & effectus, quòd affirmativa confessionem inducat, & noceat confitenti, non alii, *c. 1. x. d. confess.* nec revocari possit, nisi in continenti. Non respondentis poena est, quòd habeatur

pro confesso, & articuli in pœnam contumaciæ pro confessatis acceptentur, *d. c. 2. d. confess. in 6. Geil. 1. O. 80.* non tamen in criminalibus. *l. 1. §. 6. ff. eod.*

CAP. XXII.

De Probationibus.

1. **P**ROBATIO est rei dubiæ per argumenta iudici facta demonstratio.

2. Estq; judicialis vel extrajudicialis, plena vel semiplena: de utriusq; speciebus *vid. Berlich. 1. concl. 36.*

3. Propria est, ut sit libello conformis, concludens; non impertinens, non dubia, incerta, nec superflua.

4. Causa efficiens iudex, qui eam alterutri parti imponit. Probare teneatur actor. *l. 1. l. 23. C. ht.* non reus, nisi exceptionem *l. 9 eod.*

5. Materia facta incerta. *l. 16. C. ht.* non notoria. *c. 3. d. test. cog. Myns. 6. O. 3.* & quidem ea, quæ ad causam pertinent, & in quibus se quis fundat: non impertinentia *l. 22. C. eod.*

6. For-

6. Forma ut fiat citata parte & termino justo ad id præstituto. *auth. sed etsi C. d. testib. & quidem post litem contestatam. t. i. x. ut lit. non contest* non tamen post publicationem attestationū. *auth. at qui semel C. ht. nec post conclusionem in causa vel sententiam.*

7. Finis, ut finem faciat judici. Effectus, quod secundū nactus & probatus, (non tamen contra scientiam & conscientiam, *Hotom. ill. q. 27*) iudex sententiam ferre debeat. *l. 10. § fin. ff. d. e. dend. & auctore nihil probante reum absolvere l. 23. C. ht.*

8. Affiniā, iusjurandum, confessio, evidentiā facti, præsumptio juris. Contraria pugnantiā seu contrarietas, aliāq; multa quæ ei solent opponi.

CAP. XXIII.

De Præsumptionibus.

1. Præsumptio est de re verisimili ratiocinatio,

2. Estq; vel necessaria seu juris & de jure, vel probabilis seu juris tantum

L 3

legis

legis aut hominis : deinde levis seu semiplena, vel levissima, quæ semiplenâ minor.

3. Causa efficiens, lex; προκαταρκτικὰ signa necessaria, vel verisimilia ex circumstantiis sumpta.

4. Materia, consilia, effectus, actiones, facta, qualitates, solemnitates & accidentia intrinseca & externa. *vid. Alsiat. tr. d. præsumpt.*

5. Forma & modus præsumendi pro varietate objectorum signorum varius.

6. Finis & effectus, quod præsumptio juris & de jure indubitata faciat fidem; quod juris præsumptio sit pro documento idoneo, eiq; stetetur, donec probetur contrarium: *Myns. 15. O. 68.* modica conjecturam vel suspicionem inducat.

7. Affinis est fictio. Contraria probatio veritatis in contrarium, impossibilitas rei & absurditas.

CAP. XXIV.

De Testibus.

Proba-

Probationum species sunt Testes, Instrumenta, juramentum decisorium, confessio.

1. **T**estis est persona de facto controverso examinanda.

2. Testes sunt vel idonei & habiles, vel suspecti.

3. Causa efficiens citatio & compulsio judicis : *προκαταρκτική*, petitio litigatoris.

4. Testes esse possunt omnes, qui naturâ, vel lege non prohibentur: naturâ, ob vitium animi, uti furiosi, amentes, impuberes; *l. 3. §. pen. l. 19. ht.* vel corporis, surdi, muti, cæci. Lege infames. *l. fin. eod. c. 54. eod.* ob amicitiam vel inimicitias suspecti, ut domestici, consanguinei vel affines, *l. pen. ht.* parentes & liberi invicem. *l. 6. C. ht.* quilibet in sua causa, *l. 10. C. eod.* & deniq; qui ad testificandum se obtulêre. *Mynsing. 4. O. 4.*

5. Materia circa quam, causæ civiles, criminales. *l. 1. pr. ht. c. 29. c. 54. x. eod.* profanæ, spirituales seu Ecclesiasticæ.

6. Forma producendi, ut post litem contestatam producantur, non ante, nisi cum ad æternam rei memoriam examinari petuntur. *c. 5. x. ut lit. non contest. Myns. 1. O. 10. & 4. O. 71. Geil. 1. O. 92.*

7. Forma examinis, ut examinentur, præstito prius juramento. *l. 9. C. ht. Myns. 3. O. 80 Geil. 1. O. 101.* secretò & clam partibus super omnibus articulis atq; interrogatoriis, & de singulis causæ circumstantiis, de personæ, loco, tempore, visu, auditu, scientia, credulitate, & certitudine rei, & potissimum de ratione dicti sui. *c. 36. c. 52. x. ht. & ut ipsa verba formalia à tabellione scribantur & annotentur, Examine peracto iudex publicat attestations, ut parti liceat contra eas excipere, Geil. 1. O. 101.* qua publicatione facta super iisdem vel directò contrariis articulis testes ultra non audiuntur. *c. 46. x. ht. Clem. 1. eod. Myns. 1. O. 32. Berlich. 1. concl. 40.*

8. Finis ut veritas exploretur. Effectus quod testes æquè fidem faciunt ac instrumenta publica. *L. 1. à. C. d.*

C. d. dr. instrum. scilicet si sint omni exceptione majores, & idoneam reddant testimonii sui causam atque rationem.

9. Contraria ea, que vel contra personas vel dicta testium objiciuntur, vel contra examinis formam.

Cap. XXV.

D Instrumentis.

1. **I**nstrumentum est scriptura, rei controversæ fidem faciens.

2. Estq; publicum vel privatum: utrumque authenticum seu originale, *der Hauptbrieff* & transumptum seu exemplum, *ein Vidimirter Auszug* / *Copen.*

3. Causa efficiens voluntatis contrahentium, lex aut judex. Conficiuntur instrumenta à Notariis vel aliis personis publicis: causa *прокатакрткн* judicis mandatum aut rogatio partium.

4. Materia actus & contractus omnes liciti. *l. 19. C. de non lege aut statuto prohibiti. l. 14. §. 3. C. d. SS. Eccl. l. 29. in f. C. d. testam. 2. F. 55. pr. circ fin.*

5. Forma in clausulis, quæ instru-

mento adhiberi solent, consistit: quales sunt nominis divini præfatio, nomen Principis regnantis, annus, dies, locus celebrati contractus, & in calce signum Notarii. *Nov. 47.* Forma producendi, ut productio fiat solenniter & in iudicio, citata parte adversa, post litem contestatam, usque ad conclusionem in causa. *c. 6. x. ht.*

6. Finis quòd instrumenta fiant ad solennitatem actus perficiendam, vel ad cautionem probationis. Effectus quòd publica plenam faciant fidem in iudicio. *L. 15. c. ht.* scilicet originalia, non exempla. *L. 2. ff. eod.* privata verò pro scribente non, sed contra eum probent. *c. fin. x. ht. vid. Wahn. in obs. pr. verb. Bücher.*

7. Quod interpretationem attinet instrumenta sunt stricti juris, nec extenduntur extra ea, de quibus Notarius rogatus est, & quibus ipse interfuit, neque intelligitur de reliquis, quæ in eo non continentur, neque valent in tertii præjudicium.

8. Contraria exceptiones variæ, quæ instrumentis objici possunt. Cap.

CAP. XXVI.

De Jurejurando.

1. Juramentum decisorium est probatio cum obtestatione divina litem finiens.

2. Estque voluntarium, judiciale, necessarium. *rub. ht.*

3. Voluntarium est, quod pars parti extra judicium defert. l. 17. l. 28. §. *f. ht.*

4. Objectum ejus omnis actio & controversia, de qua in judicio discipari potest. l. 3. §. 7. l. 7. *ht.*

5. Proprium quod in arbitrio sit ejus cui est delatum, vel suscipere vel recusare; semel autem susceptum præstari debet omnino. l. 17. *pr. .od.*

6. Effectus in genere est, quod speciem transactionis contineat, eandemque auctoritatem habeat, quam res judicata. l. 2. l. 26 §. *fin. ht.* in specie autem respectu actoris jurantis actionem. §. 9. *l. d. act. d. l. 28. §. fin. ht.* respectu rei exceptionem producat. §. 4. *l. l. except.*

7. Judiciale juramentum est, quod pars

pars parti in judicio authoritate judicis defert. *l. 12. §. 1. C. d. R. C.*

8. Proprium, quòd delatum, nisi iusta recusandi causa subsit, omninò suscipiendum, vel deferenti referendum sit: cùm manifestæ sit turpitudinis nolle jurare aut non referre. *l. 38. ht.*

9. Effectus quòd eo satis probatum sit, & nihil amplius quærat, sed litigatores à limine judicii repellantur. *d. §. 9. l. d. act. c. 1. d. lit. contest. in 6.*

10. Necessarium juramentum est, quod judex parti defert ad supplendam probationem.

11. Defertur à solo judice. *l. 31. ff. ht.* & quidem illi, qui intentionem suam semiplenè probavit *Myns. l. O. 98. n. 5* si ve actor sit si ve reus.

12. Objectum causa civilis, eaq; non adeò ardua: non criminalis, *arg. l. fin. C. d. probat. l. 16. C. d. pæn. Myns. d. O. n. 4. c. 2. O. 87. neque matrimonialis.*

13. Proprium quòd necessariò præstandum sit. *l. 3. l. ht.*

14. Effectus quòd judex juxta illud sententiam ferre debeat.

CAP.

CAP. XXVII.

De Confessione

1. **C**onfessio est ejus, quod ab adversario intenditur, facta asseveratio.

2. Estq; judicialis vel extra judicialis: & utraque tacita vel expressa.

3. Causa efficiens, is qui confitetur, sitq; major 25. annis & causæ dominus.

4. Materia res omnis litigiosa, modo non adversetur juri vel naturæ, *e. fin. x. d. pact. l. 14. ff. d. interrog. act.*

5. Forma ut fiat spontè & liberè, absque metu, in judicio, coram suo judice, præsentè adversario, verbis minime ambiguis & expressa idonea ratione atque causa.

6. Finis ut veritas sine ambagibus eruatur. Effectus quòd judicialis plenè probet, & habeat vim sententiæ. *l. 25 §. 2 ff. de L. Aquil. l. un. C. de extrajudicialis in civilibus plenè probet, in criminalibus. indicium faciat ad torturam. Ryland. d. commiss. part. 4. l. 8. c. 10.*

7. Contraria, vis, metus, ambigui-

CAP. XXVIII.

De Conclusionē.

*Causâ disceptatâ satis & probatâ
tandem sequitur conclusio.*

1. **C**onclusio causæ est probatio, & allegationum renunctio, ejusq; judicis arbitrio submissio.

2. Estq; expressa vel tacita, pura & eventualis: particularis, generalis.

3. Concludit pars alterutra vel utraq; & cā nolente concludere, judex in contumaciam non concludentem causam pro conclusa acceptat. *auth. jubemus. C. d. judic. Guil. 1. O. 107. n. 1. Myns. 3. O. 17.*

4. Forma quòd vel verbis expressis & purè vel sub certa conditione, reservatione & protestatione fiat; aut tacite ex circumstantiis subsumat.

5. Finis & effectus, quòd ulteriorem probationem & allegationem excludat. *c. 5. d. cau. poss. & prop.* quod tamen secus est in causis criminalibus. *Guil. d. O. 107. n. 11. & matrimonialibus, id.*

1. O. 112. itemque quoad iudicem, qui conclusionem rescindere, & partibus ulteriorem probationem potest injungere. Id. d. O. 107. n. 1. Exhiberi quoque post eam solent Consilia & allegationes juris. *Besold. th. pr. h. verb.*

6. Contraria revocatio & rescissio.

CAP. XXIX.

De Sententia.

Actis lectis & consultatis, iudex fert sententiam.

1. **S**ententia est pronuntiatio iudicis, causæ controversæ decisionem continens;

2. Estq; vel interlocutoria, vel definitiva, *Wey. oder End. Urtheil*; illa simplex vel mixta vim definitivæ habens.

3. Causa efficiens, iudex competens l. 28. ff. h. is n. solus eam pronunciat. l. 1. 2. C. d. sent. ex brev. recit.

4. Materia res omnes, quæ in disceptationem forenses cadunt.

5. Forma ut fiat post litem contestatam, *l. 1. x. ut lit. non contest. probationes*

nes receptas, & causâ plenè cognita;
Clem. pastoralis. x. ht. & quidem ex scri-
 pto, *l. 2. 3. C. d. sent. ex brev. recit.* ab ipso
 iudice in loco consueto & protribu-
 nali sedente, *Nov. 82. c. 3.* citatisq; parti-
 bus; *l. 68. ff. d. jud. l. 47. pr. ff. d. re jud. l. 7.*
8. C. quom. & qu. jud. & ut legibus, actis
 ipsique stylo sit conformis, *pr. l. d. off.*
jud. continuatq; absolutionem vel con-
demnationem. l. 1. ht. l. 3. C. eod.

6. Finis ut lites sopiantur. *c. 1. x. eod.*
 Effectus quòd post decem dies transeat
 in rem judicatam, *l. 4. C. ht.* quodq; jus
 faciat inter partes, non alios, *t. t. C. quib.*
res jud. non noc. t. t. C. in. alios act. quòd
 denique actionem vel exceptionem rei
 judicatæ producat. *t. t. ff. d. except. rei*
jud.

7. Contraria retractio, iniquitas,
 nullitas, quæ ad annos 30. intentari po-
 test. *Geil. 1. O. 127. n. 8.*

CAP. XXX.

De Nullitate.

Sen-

Sententia impugnari solent vel ex processu ob nullitatem, vel ex meritis ob iniquitatem: idq; vel ordinariè, appellatione, vel extraordinariè, supplicatione, actorum revisione, reductione & in integrum restitutione.

1. **N**ullitas est sententiæ contra juris ordinem lata impugnatio.

2. Estque vel ratione personarum, vel processus.

3. Proponere eam potest quilibet ratione sui præjudicii, etiam tertius; & judicis est eam admittere.

4. Oritur ex causis variis, vel 1. ex defectu personarum in judicio versantium; idq; vel judicis, si à judice incompetente, corruptio, incapace & prohibito lata sit sententia: vel litigantiū, si non habent personā standi in judicio. 2. ex defectu processus, si lata sit non servatâ formâ ac substantialibus processus, ejusq; solennitatibus; veluti libelli oblatione, litis contestatione, vel probationibus omissis: si præcipitata sit, & temera-

meraria; si lata sit ex causa notoriè falsa, errore manifesto, & contra jura. *vid. Vantabl. tr. d. nullit. per tot.*

5. Effectus, quòd per eam causâ principalis ad judicem nullitatis devolvatur, ut is sententiam vel reformet, vel confirmet: modò nullitas in continenti probetur. *Myns. 4. O. 64. Geil. 1. O. 127.*

CAP. XXXI.

De Appellationibus.

1. **A**ppellatio est ab inferiori judice ad superiorem gradatim facta provocatio.

2. Estq; judicialis vel extrajudicialis.

3. Appellare possunt, quicumque per imperitiam vel iniquitatem judicis sunt gravati, *l. 30. C. ht.* sive unus sive plures. *t. t. C. si un. ex plur.* non tamen contumaces. *l. 4. C. quor. appell. non recip. confessi & convicti. l. 2. C. eod. ter. condemnati, l. un. C. ne lic. in una ead. cau. Nov. 82. c. 5.* nec qui appellationi renunciarunt, *l. f. §. f. C. de. temp. app.*

4. Ma-

4. *Materia* causa quæcunque seu major five minor, l. 20. C. *ht. civilis an criminalis*. l. 6. ff. *ead.* l. 6. C. d. *episc. aud.* cessat tamen in causis notoriis & frivolis, c. 5. *ead.* juramento deicis, l. 12. §. 1. 2. C. d. *reb. cred.* forte diremptis, arg. l. 11. §. 4. d. *min.* summam appellabilem non habentibus N. 23. c. 3. N. 2. 1600.

5. *Materia* à qua sunt sententiæ definitivæ, non interlocutoria, nisi vim definitivæ habeant, l. 2. ff. d. *apell. recip.* Geil. 1. O. 129. 130. Jure Canon. à quolibet gravamine appellatur. c. 1. c. 3. *ht. in 6.* Clem. 5. *ead.*

6. Forma consistit in legitimo ordine, modo & tempore. Ordo justus est, si gradatim ab inferiori ad proximum immediatè superiorem fiat; l. 21. *ht. c. 66. x. eod.* nisi medius justitiam deneget, vel alius sit suspectus & inhabilis. Myns 1. O. 67.

7. Modus ut appellatio à definitiva in continenti vivâ voce, vel ex intervallo in scriptis fiat, l. 5. §. *fin.* *ht. l. 6. C. eod.* ab interlocutoria non nisi in scriptis expressâ causâ fieri debeat, c. 1. *ht. in 6.* Myn. 1. O 67

8. Tempus triplex est, interponendæ, introducendæ & proseguendæ appellationis. Illud est decendium, *auth. hodie. C. ht. Nov. 23 c. 1.* à die latæ sententiæ, quod currit de momento ad momentum, *Myns. 2. O. 2.* & interea petendi sunt Apostoli. *Clem. 2. ht. l. un. d. lib. dimiss.* Præsentandæ tempus arbitrio iudicis a quo committitur: proseguendæ hodiè annus est, & ex justa causa biennium. *auth. ei qui. C. d. temp. appell. Geil. 1. O. 141.*

9. Finis ut sententia injusta in melius reformetur. *l. 1. ht. Eff. Etas* quòd pendente appellatione nihil innovari seu attentari possit. *t. t. nib. nov. appell. interp.*

10. Affinia supplicatio, *l. 5. & auth. seq. C. d. pre. Imp. off. revisio* actorum. reductio ad arbitrium boni viri, in integrum restitutio.

CAP. XXXII. De Inhibitione.

Inter-

*Interpositâ & admissâ nullitate vel
appellatione iudex superior inhi-
bitionem facit.*

1. **I**nhibitio est prohibitio Judicis su-
perioris facta inferiori, ne in causa
procedat ulterius vel quid attentet. *c. 3.
c. 7. d. appell. in 6.*

2. Causa efficiens Iudex superior, ad
quem provocatum est: impulsiva, ap-
pellantis petitio.

3. Obtinet in appellatione à definiti-
tiva, non si ab interlocutoria, nisi ha-
beat vim definitivæ, vel gravamen irre-
parabile importet. *l. 2. d. appell. recip.*

4. Forma quòd fiat cit ta parte ad-
versa, & quidem cum causæ cognitio-
ne, an scilicet appellatio sit devoluta
nec ne, an sit justa, non frivola & fru-
stratoria, non prohibita, *arg. l. 2. l. 5. l.
fin. C. commin. epist. programm.*

5. Efficitur quòd per eam constri-
gantur manus iudici à quo, ne ulterius
in causa possit procedere, & si quid in-
novatum sit: ante omnia revocetur,
d. c. 7. appell. in 6.

6. Ex

6. Extinguitur si tempus præstitutum sit lapsum: si appellatio sit deserta: si iudex appellationis remittat causam ad prioris instantiæ iudicem, vel malè appellatum pronunciet.

CAP. XXXIII.

De Executione.

Ut iudicium finem suum effectumque consequatur, sententia executione demandanda est.

1. **E**Xecutio est rei iudicatæ consummatio & perfectio l. pen. l. fin. C. h.

2. Exequitur sententiam regulariter iudex ordinarius, l. 15. ff. d. re jud. etiam iudex appellationis. l. 32. §. 2. inf. C. d. appell. Nov. 122. c. 1. Geil. 1. O. 113. n. 13. aliquando iudex alterius territorii pro executione requiri solet per literas Compas - Brteff / Myns. 3. O. 68. & secularis à iudice ecclesiastico. Geil. 1. O. 115.

3. Objectum res & bona debitoris non tamen vestes, lecti, supellex quotidiana

diana, instrumenta artificii, opificii vel agriculturæ, *l. 7. l. 8. auth. agricultores. C. quæ res pign. obl. poss. non stipendia, arma & equi militum, l. 4. C. ht. libri Studioforum, arg. d. l. 4. ac fructus feudi Berlich, 1. concl. 82.*

4. Forma executionis consistit in legitimo modo & tempore. Modus, ut fiat initio in mobilibus, deinde in immobilibus, postremo ad jura & nomina transeat. *l. 15. §. 2. ff. d. re jud.*

5. Tempus in actione personali est quadrimestre à die sententiæ, *l. 2. l. fin. C. d. usur. rei jud.* in reali statim & in continenti fit executio *§. 2. l. d. off. jud.*

6. Finis & effectus, ut sententia suum habeat vigorem, & victor rem petitam consequatur. *l. 2. l. 3. & t. t. C. d. ex re. rei jud.*

7. Contrariæ exceptiones, quæ ad impediendam eam opponi possunt, veluti compensationis. *l. 2. C. d. compens. excussionis, auth. presente. C. d. fidej. divisionis, precii non soluti, non traditarum mercium, & similes. v. Berlich. 1. concl. 84.*

CAP. XXXIV. De Subhaftatione.

1. **S**ubhaftatio Vergantung/est venditio rite & solenniter facta, qua bona debitoris obærat, moram in solvendo facientis, ultimo pluris licitanti seu off. renti addicuntur.

2. Causa efficiens decretum magistratus seu judicis competentis. *l. 2. C. si in cau. judic. pign. capt. l. fin. §. 1. pr. C. d. bon. au: h. jud. possid. impulsiva, petitio creditorum. l. 6. C. eod.*

3. Materia circa quam, bona debitoris omnia, mobilia, immobilia, nomina & actiones. *L. 15. §. 2. ff. d. re jud. non tamen instrumenta rustica. l. 7. 8. C. quæ res pign. obl. non bona feudalia. 2. F. 8 52. 55. emphyteutica. l. fin. C. d. jur: emphyt. nisi quoad fructus: non bona majoratus & restitutioni obnoxia. l. 69. §. 1. ff. d. leg. 2.*

4. Forma consistit in requisitis, quæ vel ante subhaftationem, vel in ipso ejus actu attendenda.

5. Ante eam faciendam requiritur (1.) ut debitum sit liquidum & probatum, *L. 9. auth. ei qui jurat. C. d. bon. auth. jud. possid. & non exiguum.* (2.) ut debitor ad solvendum condemnatus cessaverit, *arg. l. 10. C. d. pignor, l. 7. l. 14. C. d. distract. pig. l. 1. l. fin. C. si propt. pensit. pub.* (3.) ut res sub hasta vendenda proponatur venalis, *L. 6. C. d. fid. & jur. bast. fise.* Daß der Verkauf durch einen öffentlichen Anschlag publiciret werde / literis curiarum valvis vel ædium distrahendarum affixis. (4.) ut aestimatio subhastationem præcedat, quæ per peritos & expertos fieri debet.

6. In ipsa subhastatione requiritur (1.) ut fiat per præconem in loco publico, hasta in foro positâ. *l. 3. C. d. exec. rei jud. l. 1. l. 5. l. 6. C. d. fid. & jur. bast. fise.* (2.) tempore mercatûs, non diebus dominicis aut feriatis. *l. fin. C. d. fer.* (3.) ut fiat per tempus à legibus determinatum. *l. 9. l. fin. C. d. bon. auth. jud. possid.* denique (4.) ut res præsentî pecuniâ, umb baar Geld / non etiam distinctis terminis exolvenda distrahatur. *l. 15. § 7*

ff. d. re jud. l. 4. C. ubi caus. fisc. deniq; (5)
 ut licitatori majus pretium ultimò of-
 ferenti bona subhastata addicantur.
l. 4. C. d. fid. hast. fisc.

7. Finis ut res in executionem ca-
 pta faciliùs distrahatur, & pecuniâ ex
 bonis debitoris redacta creditoribus
 consulatur. Effectus respectu debito-
 ris, quòd subhastatione solenniter per-
 acta, jus revocationis non habeat. *L. fin.*
C. si propt. publ. pensit. l. 16. C. d. resc.
vend. l. 8. C. d. remiss. pign. respectu cre-
 ditoris, ut bona subhastata si empto-
 rem non inveniant, in solutum acci-
 pere teneatur, *argum. Nov. 4. cap. 3.*
auth. hoc nisi. C. d. solut. respectu licitato-
ris seu eementis, quòd adjudicatio judi-
 cialis plenissimum transferat domini-
 um. *l. 3. C. d. fid. hast. fisc. & venditio per-*
petuum habeat firmitatem.

8. Affinia addictio in diem, subha-
 stationes aliæ publicæ. Contraria o-
 missio solennitatum, fraus, læsio con-
 tingens.

CAP. XXXV.

De Restitutionibus in integrum.

Executio sententia sapè etiam suspenditur per restitutionem in integrum.

1. **R**estitutio est remedium extraordinarium, quo sententia ex justa causa rescinditur & lis in pristinum statum reponitur.

2. Causa efficiens, iudex: προκαταρκτική, petitio & imploratio officii iudicis: impulsiva & equitas causæ.

3. Petere eam possunt tam minores ex ætatis infirmitate lapsi, l. 1. ff. h. l. 1. d. min. t. t. C. d. int. rest. min. quàm majores ex necessaria absentia, metu, dolo, aliave legitima causa circumscripti. l. 1. ff. ex quib. cau. maj. l. 1. C. od. in d. & integra Collegia, ac Civitates l. 3. C. d. jur. Reip. H. Pister. 1. q. 37. n. 56. neque læsi solum ipsi, sed & successores eorum. Myns. 4. O. 29. & 1. O. 18.

4. Materia, res majoris momenti, non frivolæ & levidenses. *l. 3. l. pen. h.*

5. Forma quòd petenda sit legitimo tempore, sc. quadriennii, *l. fin. C. d. temp. in int. restit. Myns. 1. O. 51.* implo-
rato judicis officio, intentata etiam a-
ctiōe, sicque causâ legitimè cognitâ,
& probatâ, citatis partibus fiat. *Id. 1. O. 48. 49. 52.*

6. Finis ut lapsis ac deceptis subve-
niatur. Effectus quòd differatur sen-
tentiae executio, *L. un. C. in int. rest. post. ne quid novi fiat.* nisi calumniosè peti-
ta sit, tum n. nihilominus executio va-
let. *Myns. 6. O. 80.*

CAP. XXXVI.

De Processu summario & executivo.

1. **P**ROCESSUS summarius seu extraor-
dinarius est, in quo sine solennita-
tibus ea tantùm, quæ sunt processus sub-
stantialia, servantur: sc. ut nuda fiat pe-
titio ab ætore, citetur à iudice reus, ci-
tatus

ratus respondeat, injungatur probatio, & absque attestationum disputatione feratur sententia.

2. Obtinet in causis summariis seu extraordinariis, quales sunt 1. causa dif-
famationis. 2. alimentorum. 3. dotis. 4.
depositi. 5. pæ causæ. 6. fisci. 7. misera-
bilium personarum. 8. carceratorum.
9. salaria & mercedes. 10. causæ mer-
catorum. 11. punctus liquidationis. 12.
causæ executionis. 13. pignorationis,
14. restitutionis ob lapsum fatalium. 15.
commissiones testium ad perpetuam
rei memoriam. 16. remedium ex edicto
D. Hadriani. 17. causa possessorii sum-
mariissimi. *Vultej. 2. 7. R. 34.*

3. Aliquando etiam causa ordinaria
summarie tractatur ex consensu parti-
tium litigantium.

4. Processus executivus est, in quo
itidem absque litigii sufflamine de sim-
plici ac plano causa agitur, & ad ipsam
executionem properatur.

5. Obtinet in chirographis ac instru-
mentis paratam executionem habenti-
bus, quæ ideò dicuntur guarentigiatæ,

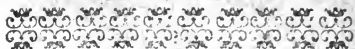
270 *Brev. Jur. Lib. VII, Cap. XXXVI.*
seu liquida & indubitata. *Besold. ib. pr.*
verb. lit. G. n. 89.

6. Modus procedendi talis, ut actor
judici causam brevissimè exponat, in-
strumentoq; exhibito recognitionem
ejus petat, reus a. illud vel recognoscat,
vel diffiteatur, & recognoscens con-
demnetur, diffessus absolvatur.

7. Admittuntur tamen in hoc pro-
cessu exceptiones peremptoriæ, si in
continenti probari possint. Tales sunt
1. solutionis. 2. compensationis. 3. u-
surariæ pravitatis. 4. excusationis 5. er-
roris calculi. 6. non numeratæ pecu-
niæ. 7. non adimpleti contractus,
Berlich. 1. concl. 84.



INDEX



INDEX CAPITUM.

Lib. I.

De Materiis præliminaribus.

I. **D**E jure in genere.

II. De Legibus.

III. De Mandatis.

IV. De Rescriptis.

V. De Privilegiis.

VI. De Statutis.

VII. De Consuetudine.

Lib. II.

De materiis ad Jus Personarum pertinentibus.

I. **D**E Servitute personali,

II. De Operis Rusticorum.

III. De Patriâ potestate.

IV. De Sponsalibus.

V. De Nuptiis.

VI. De Dispensatione.

VII. De Jure dotium.

VIII. De Dotalitio.

IX. De Legitimat. & Adoptione.

X. De Unione Prolium.

XI. De Tutela.

XII. De Authoritate Tutorum.

Index Capitulum.

XIII. De Excusationibus.

XIV. De Suspecti cognitione.

Lib. III.

De materiis ad Jus Rerum spectantibus.

I. **D**E Dominio.

II. De Possessione.

III. De Venatione.

IV. De Decimis.

V. De Servitutibus.

VI. De Usufructu.

VII. De Præscriptionibus.

VIII. De Donationibus.

IX. De Alienationibus.

Lib. IV.

De Successione testamentaria & legitimâ.

I. **D**E Testamentis.

II. De heredis institutione.

III. De Substitutione.

IV. De Exheredatione.

V. De Legitima.

VI. De Legatis.

VII. De Fideicommissis.

VIII. De Codicillis.

IX. De mortis causâ donationibus.

X. De aditione hereditatis.

Index Capitum.

XI. De Inventario.

XII. De successione ab intestato.

XIII. De bonorum possessionibus.

XIV. De Collatione.

XV. De renunciatione successionis.

XVI. De Fideicommissis familiaræ.

XVII. De Transmissione.

XVIII. De jure accrescendi.

Lib. V.

De Contractibus.

I. **D**E Obligationibus.

II. De Pactis.

III. De Stipulatione.

IV. De Sponsionibus.

V. De Fidejussoribus.

VI. De Affecuratione.

VII. De Literarum obligatione.

VIII. De Mutuo.

IX. De Cambiis.

X. De Usuris.

XI. De Interesse.

xii. De Mora.

xiii De Commodato.

xiv. De Deposito.

xv. De Sequestratione.

xvi. De Pignoribus.

xvii. De Antichresi.

xviii.

Index Capitum.

xviii. De Emptione venditione.

xix. De Evictionibus.

xx. De Retractu.

xxi. De Locatione conductione.

xxii. De Admiratione.

xxiii. De Emphyteusi.

xxiv. De Laudemiis.

xxv. De Societate.

xxvi. De Mandato.

xxvii. De contractibus innominatis
& quasi.

xxviii. De Solutionibus.

xxix. De Oblatione debiti.

xxx. De Rescriptis moratoriis.

xxxi. De Cessione bonorum.

xxxii. De Novationibus.

xxxiii. De Compensatione.

xxxiv. De Transactionibus.

xxxv. De Retentione.

Lib. VI.

De Criminibus.

i. **D**E Furto.

ii. De Damno.

iii. De Injuriis.

iv. De Retorsione.

(quasi.

v. De Criminibus extraordinariis &

vi. De Crimine læsæ majestatis.

Index Capitulorum.

- vii. De Homicidio.
- viii. De Defensione necessaria.
- ix. De Adulterio.
- x. De Stupro.
- xi. De Falso.
- xii. De Vi.
- xiii. De Accusationibus.
- xiv. De Torturis & quaestionibus.
- xv. De Poenis.
- xvi. De Multis.
- xvii. De Confiscatione.
- xviii. De Aggratiatione.

Lib. VII.

De Processu.

- i. **D**E Jurisdictione.
- ii. De Judiciis.
- iii. De Compromissis.
- iv. De Foro competente.
- v. De Syndicis.
- vi. De Advocatis.
- vii. De Procuratoribus.
- viii. De Processu ordinario.
- ix. De Citatione.
- x. De Arrestatione.
- xi. De Contumacia.
- xii. De Satisfactionibus.
- xiii. De Interventione.

Index Capitulum.

- xiv. De Reconventione.
xv. De Libellis.
xvi. De Exceptionibus.
xvii. De Feriis.
xviii. De Dilationibus.
xix. De Litis contestatione.
xx. De Juramento Calumniæ.
xxi. De Positionibus & Responsionibus.
xxii. De Probationibus.
xxiii. De Præsumptionibus.
xxiv. De Testibus.
xxv. De Instrumentis.
xxvi. De Jurejurando.
xxvii. De Confessione.
xxviii. De Conclusionibus.
xxix. De Sententia.
xxx. De Nullitate.
xxxi. De Appellationibus.
xxxii. De Inhibitione.
xxxiii. De Executione.
xxxiv. De Substitutione. (g)
xxxv. De Restitutionibus in iudicio.
xxxvi. De Processu summario & executivo.

F I N I S.

ANT 131863